Χγφ. 5

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ
μεγ(άλη) κυ(ριακῇ) τοῦ πάσχα· ἐκ τοῦ κατὰ ἰω(άννην):

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· καὶ ὁ λόγος ἦν
πρὸς τὸν θ(εό)ν· καὶ θ(εὸ)ς ἦν ὁ λόγος·
οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θ(εό)ν· π(άν)-
τα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐ-
τοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν, ὃ γέγονεν· ἐ-
ν αὐτῷ ζωὴ ἦν. καὶ ἡ ζωὴ ἦν. τὸ φῶς
τῶν ἀν(θρώπ)ων· καὶ τὸ φῶς, ἐν τῇ σκο-
τίᾳ φαίνει. καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ
οὐ κατέλαβεν· ἐγένετο ἄν(θρωπ)ος, ἀ-
πεσταλμένος παρὰ θ(εο)ῦ. ὄνομα αὐ-
τῷ ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς
μαρτυρίαν ἵνα μαρτυρήσῃ πε-
ρὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πι-
στεύσωσι δι' αὐτοῦ· οὐκ ἦν ἐκεῖνος
τὸ φῶς· ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

περὶ τοῦ φωτός. ἦν τὸ φῶς τὸ ἀ-
ληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον
ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. ἐν τῷ
κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι᾽ αὐτοῦ
ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.
εἰς τὰ ἴδια ἦλθε. καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν
οὐ παρέλαβον. ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐ-
τόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέ-
κνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς
τὸ ὄνομα αὐτοῦ. οἳ οὐκ ἐξ αἱμά-
των, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός,
οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός. ἀλλ᾽ ἐ-
κ θεοῦ ἐγεννήθησαν. καὶ ὁ λόγος
σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡ-
μῖν. καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν
αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς πα-
ρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀλη-
θείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ πε-
ρὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων.
οὗτος ἦν ὃν εἶπον, ὁ ὀπίσω
μου ἐρχόμενος. ἔμπροσθέν

τῆ β΄ τῆς διακεν:

μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν.
καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡ-
μεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀν-
τὶ χάριτος. ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέ-
ως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο:- Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην:
Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. ὁ μο-
νογενὴς υἱός ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον
τοῦ πατρός, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.
καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωά-
ννου. ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι
ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευΐ-
τας. ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν. σὺ
τίς εἶ. καὶ ὡμολόγησε καὶ οὐκ ἠρ-
νήσατο. καὶ ὡμολόγησεν, ὅτι οὐκ ἐ-
μὶ ἐγὼ ὁ Χριστός. καὶ ἠρώτησαν αὐτόν.
τί οὖν. Ἠλίας εἶ σύ. καὶ λέγει οὐκ εἰ-
μί. ὁ προφήτης εἶ σύ. καὶ ἀπε-
κρίθη οὔ. εἶπον οὖν αὐτῷ. τίς
εἶ. ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πέ-
μψασιν ἡμᾶς. τί λέγεις περὶ σεαυ-

-του. ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν
τῇ ἐρήμῳ· εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου·
καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφή-
της· καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ
τῶν Φαρισαίων· καὶ ἠρώτησαν
αὐτὸν, καὶ εἶπον αὐτῷ· τί οὖν βα-
πτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς, οὔτε Ἠλί-
ας οὔτε ὁ προφήτης. ἀπεκρίθη αὐ-
τοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων· ἐγὼ βαπτίζω
ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἕστηκεν,
ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· αὐτός ἐστιν ὁ ὀ-
πίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσ-
θέν μου γέγονεν· οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἱ-
κανὸς, ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα
τοῦ ὑποδήματος· ταῦτα ἐν Βη-
θαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδά-
νου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων:

Τῇ γ΄ τῆς γ΄ ἑβδομάδος· ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀνα-
στὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον·
καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια

κείμενα μόνα. καὶ ἀπῆλθε πρὸς
ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. καὶ ἰ-
δοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμε-
νοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. εἰς κώμην
ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ
Ἱερουσαλὴμ, ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς. καὶ αὐτοὶ
ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάν-
των τῶν συμβεβηκότων τούτων.
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ
συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας, συνε-
πορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν ἐκρατοῦντο, τοῦ μὴ ἐπιγνῶ-
ναι αὐτόν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβά-
λλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦν-
τες, καί ἐστε σκυθρωποί. ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ εἷς ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶ-
πε πρὸς αὐτόν· σὺ μόνος παροικεῖς
Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα
ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ποῖα. οἱ δὲ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

εἶπον αὐτῷ· τὰ περὶ Ἰυ̃ τοῦ Ναζω-
ραίου· ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης
δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντί-
ον τοῦ θυ̃. καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅ-
πως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν. εἰς κρί-
μα θανάτου. καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν·
ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς
ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσλ·
ἀλλά γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύ-
την ἡμέραν ἄγει σήμερον. ἀφ' οὗ ταῦ-
τα ἐγένετο· ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες
ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς· γενό-
μεναι ὀρθριαὶ ἐπὶ τὸ μνημεῖον. καὶ
μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον
λέγουσαι. καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑω-
ρακέναι. οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν· καὶ
ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν. ἐ-
πὶ τὸ μνημεῖον. καὶ εὗρον οὕτως,
καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον·
αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον· καὶ αὐτός. εἶ-

πεν πρὸς αὐτούς· ὦ ἀνόητοι καὶ
βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν
ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆ-
ται· οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν
Χν̃. καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐ-
τοῦ καὶ ἀρξάμενος. ἀπὸ Μωσέως
καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν.
διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς
γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ· καὶ ἤγγι-
σαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο·
καὶ αὐτός, προσεποιεῖτο πορρω-
τέρω πορεύεσθαι· καὶ παρεβιά-
σαντο αὐτόν· λέγοντες, μεῖνον με-
θ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ καὶ κέ-
κλικεν ἡ ἡμέρα· καὶ εἰσῆλθε τοῦ
μεῖναι σὺν αὐτοῖς· καὶ ἐγένετο. ἐν
τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν
λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε. καὶ κλά-
σας ἐπεδίδου αὐτοῖς· αὐτῶν δὲ
διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἐ-
πέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτός. ἀ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. καὶ
εἶπον πρὸς ἀλλήλους· οὐχὶ ἡ καρ-
δία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν,
ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς
διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς. καὶ
ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρε-
ψαν εἰς Ἰερουσαλήμ· καὶ εὗρον συνη-
θροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς
σὺν αὐτοῖς· λέγοντας, ὅτι ἠγέρθη
ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι.
καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ
ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς, ἐν
τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου: Τῇ Α' ...

Ἀρχή: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἱστήκει ὁ Ἰω-
άννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
δύο· καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περι-
πατοῦντι, λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ
Θεοῦ· καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ, οἱ δύο μα-
θηταὶ λαλοῦντος. καὶ ἠκολούθη-
σαν τῷ Ἰησοῦ· στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ

θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦν-
τας, λέγει αὐτοῖς· τί ζητεῖτε·
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ῥαββί· ὃ λέ-
γεται ἑρμηνευόμενον διδάσκα-
λε, ποῦ μένεις· λέγει αὐτοῖς·
ἔρχεσθε καὶ ἴδετε· ἦλθον καὶ
εἶδον ποῦ μένει. καὶ παρ' αὐτῷ
ἔμειναν, τὴν ἡμέραν ἐκείνην,
ὥρα ἦν ὡς δεκάτη· ἦν δὲ Ἀν-
δρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου
εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων
παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάν-
των αὐτῷ· εὑρίσκει οὗτος
πρῶτος, τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον
Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· εὑρήκα-
μεν τὸν Μεσσίαν· ὅ ἐστι μεθερμη-
νευόμενον Χριστός· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν
πρὸς τὸν Ἰησοῦν· ἐμβλέψας δὲ αὐ-
τῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· σὺ εἶ Σίμων· ὁ
υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κη-
φᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος:

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

αρ

Κυ(ριακῇ) α' τ(ῶν) νηστ(ειῶν), εἰς λειτ(ουργίαν) [illegible]

Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐξελ-
θεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσ-
κει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀ-
κολούθει μοι. ἦν δὲ ὁ Φίλιππος
ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως
Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. εὑρίσκει
Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει
αὐτῷ· ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ
νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὑρήκα-
μεν Ἰ(ησοῦ)ν τὸν υἱὸν Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Να-
ζαρέτ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθα-
ναήλ· ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι
ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ Φίλιππος·
ἔρχου καὶ ἴδε. εἶδεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τὸν Να-
θαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν,
καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀλη-
θῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ
ἔστι. λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ·
πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρί-
θη Ἰ(ησοῦ)ς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ
σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα
ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε. ἀπε-
κρίθη Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ·
ῥαββί, σὺ εἶ ὁ Χ(ριστὸ)ς· σὺ εἶ ὁ βασι-
λεὺς τοῦ Ἰ(σρα)ήλ. ἀπεκρίθη Ἰ(ησοῦ)ς καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι,
εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς,
πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει.
καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν· ἀπάρτι ὄψεσθε τὸν
οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς ἀ-
γγέλους τοῦ Θ(εο)ῦ ἀναβαίνοντας
καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱ-
ὸν τοῦ ἀν(θρώπ)ου: — Τῇ ε' τῆς δια-
καινησίμου: ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Ἰω(άννην):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦν ἄνθρωπος
ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδη-
μος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν
Ἰουδαίων. οὗτος ἦλθε πρὸς
τὸν Ἰ(ησοῦ)ν νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ῥαββί, οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ Θ(εο)ῦ ἐ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

λήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς
γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύνα-
ται ποιεῖν, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ θεὸς με-
τ' αὐτοῦ. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς, καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ. ἀμὴν ἀμὴν, λέ-
γω σοι. ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄ-
νωθεν. οὐ δύναται ἰδεῖν, τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ. λέγει πρὸς
αὐτὸν ὁ νικόδημος. πῶς
δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι
γέρων ὤν. μὴ δύναται εἰς τὴν
κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ, δεύτερον
εἰσελθεῖν, καὶ γεννηθῆναι. ἀπε-
κρίθη ὁ ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀμὴν
ἀμὴν λέγω σοι. ἐὰν μή τις γεννη-
θῇ, ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ δύνα-
ται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ. τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς
σαρκός, πνεῦμά ἐστι. μὴ θαυμάσῃς
ὅτι εἶπόν σοι. δεῖ ὑμᾶς γεννη-
θῆναι ἄνωθεν. τὸ πνεῦμα ὅπου

θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ
ἀκούεις. ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν
ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει. οὕτως
ἐστὶ, πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ
πνεύματος. ἀπεκρίθη νικόδημος, καὶ
εἶπεν αὐτῷ. πῶς δύναται ταῦ-
τα γενέσθαι. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτῷ. σὺ εἶ ὁ διδάσκα-
λος τοῦ ἰσραήλ, καὶ ταῦτα οὐ γινώ-
σκεις. ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι. ὅτι
ὃ οἴδαμεν, λαλοῦμεν. καὶ ὃ ἑωρά-
καμεν, μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν μαρ-
τυρίαν ἡμῶν, οὐ λαμβάνετε. εἰ
τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ
πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν,
τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε. καὶ οὐ-
δεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν .|.
καταβὰς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν
ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ καθὼς μωσῆς
ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ, τὸν υἱὸν

.|. εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

τοῦ ἀν(θρώπ)ου· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀ-
λλ᾽ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον: τῇ παρασκ(ευῇ)
τῆς α' κυ(ριακῆς): ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Ἰω(άννην):
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς
Καπερναούμ. αὐτὸς καὶ ἡ μ(ή)τ(η)ρ
αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔ-
μειναν, οὐ πολλὰς ἡμέρας· καὶ
ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαί-
ων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ
τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρό-
βατα· καὶ περιστεράς, καὶ τοὺς
κερματιστὰς καθημένους· καὶ
ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινί-
ων, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ
τοῦ ἱεροῦ· τά τε πρόβατα
καὶ τοὺς βόας· καὶ τῶν κολλυ-
βιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα· καὶ
τὰς τραπέζας ἀνέτρεψεν·

καὶ ταῖς περιστερὰς πωλοῦσιν
εἶπεν· ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν,
μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς
μου, οἶκον ἐμπορίου· ἐμνή-
σθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
ὅτι γεγραμμένον ἐστίν, ὁ ζῆλος
τοῦ οἴκου σου καταφάγεταί με·
ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι,
καὶ εἶπον αὐτῷ· τί σημεῖον
δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα
ποιεῖς· ἀπεκρίθη Ἰ(ησοῦ)ς, καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς· λύσατε τὸν ναὸν
τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις
ἐγερῶ αὐτόν· εἶπον οὖν οἱ Ἰ-
ουδαῖοι· τεσσαράκοντα καὶ
ἓξ ἔτεσιν ᾠκοδομήθη ὁ να-
ὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέ-
ραις ἐγερεῖς αὐτόν· ἐκεῖνος
δὲ ἔλεγε, περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ
σώματος αὐτοῦ· ὅτε οὖν ἠγέρ-
θη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτε τοῦτο
ἔλεγον. καὶ ἐπίστευσαν τῇ γρα-
φῇ καὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς:—

Τῷ σαββάτῳ τῆς δ΄ ἑβδομάδος: ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰου-
δαίαν γῆν καὶ ἐκεῖ διέτριβε
μετ' αὐτῶν, καὶ ἐβάπτιζεν. ἦν
δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων
ἐν Αἰνών, ἐγγὺς τοῦ Σαλείμ. ὅτι
ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ. καὶ πα-
ρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο·
οὔπω γὰρ ἦν βεβλημένος
εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης·
ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μα-
θητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαί-
ου περὶ καθαρισμοῦ. καὶ ἦλθον
πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ εἶπον
αὐτῷ· ῥαββί. ὃς ἦν μετὰ
σοῦ, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ
σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος

βαπτίζει, καὶ πάντες ἔρχονται
πρὸς αὐτόν· ἀπεκρίθη Ἰωά-
ννης καὶ εἶπεν· οὐ δύναται
ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδέν, ἐὰν μὴ
ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ· αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυ-
ρεῖτε, ὅτι εἶπον, οὐκ εἰμὶ ἐγὼ
ὁ Χριστός· ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος
εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου· ὁ ἔ-
χων τὴν νύμφην, νυμφίος
ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου,
ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ,
χαρᾷ χαίρει, διὰ τὴν φωνὴν
τοῦ νυμφίου· αὕτη οὖν ἡ χα-
ρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται· ἐκεῖ-
νον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλα-
ττοῦσθαι· ὁ ἄνωθεν ἐρχόμε-
νος, ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ
ὢν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστι
καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

τῶν ἐστίν. καὶ ὁ ἑώρακε καὶ ἤ-
κουσε τοῦτο μαρτυρεῖ. καὶ τὴν
μαρτυρίαν αὐτοῦ, οὐδεὶς λα-
μβάνει. ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν
μαρτυρίαν ἐσφράγισεν, ὅτι ὁ
θ(εὸ)ς ἀληθής ἐστιν. : κυ(ριακὴ) β: ἤγουν
τοῦ ἀντιπάσχα: ἐκ τοῦ κατὰ ἰω(άννην):
Οὔσης ὀψίας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων. καὶ τῶν
θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦ-
σαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι, διὰ
τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων. ἦλ-
θεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ
λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. καὶ
τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε καὶ λέ-
γει αὐτοῖς. λάβετε πν(εῦμ)α ἅγιον·
ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτί-
ας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τι-
νων κρατῆτε, κεκράτηνται.
θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδε-
κα, ὁ λεγόμενος δίδυμος, οὐ

κ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς.
ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθη-
ταί· ἑωράκαμεν τὸν κ(ύριο)ν. ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν
ἥλων. καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου
εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ
πιστεύσω. καὶ μεθ' ἡμέρας ὀ-
κτὼ, πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, καὶ θωμᾶς μετ' αὐτῶν.
ἔρχεται ὁ ἰ(ησοῦ)ς τῶν θυρῶν κεκλεισ-
μένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ
εἶπεν· εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα,
λέγει τῷ θωμᾷ· φέρε τὸν δά-
κτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς
χεῖράς μου. καὶ φέρε τὴν χεῖρά
σου. καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν
μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ
πιστός. καὶ ἀπεκρίθη θωμᾶς,
καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ κ(ύριό)ς μου καὶ
ὁ θ(εό)ς μου. λέγει αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ὅ-

πε· ἑώρακάς με, πεπίστευκας.
μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πι-
στεύσαντες. πολλὰ μὲν οὖν καὶ
ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ ἰς̄. ἐ-
νώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ
βιβλίῳ τούτῳ. ταῦτα δὲ γέ-
γραπται, ἵνα πιστεύσητε. ὅτι ἰς̄
ἐστὶν ὁ χς̄ ὁ υἱὸς τοῦ θῦ· καὶ ἵνα
πιστεύοντες, ζωὴν ἔχητε ἐν
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ :- τῇ β̄ τῆς
β̄ ἑβ̄ ἐκ τοῦ κατὰ ἰω̄:
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. γάμος ἐγένετο
ἐν κανὰ τῆς γαλιλαίας. καὶ ἦν ἡ
μήτηρ τοῦ ἰῦ ἐκεῖ. ἐκλήθη δὲ καὶ
ὁ ἰς̄ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς
τὸν γάμον· καὶ ὑστερήσαντος
οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ ἰῦ πρὸς
αὐτόν· οἶνον οὐκ ἔχουσι· λέγει
αὐτῇ ὁ ἰς̄· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γύναι·
οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου· λέγει ἡ

μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· ὅ,
τι ἂν λέγει ὑμῖν, ποιήσατε. ἦ-
σαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἓξ
κείμεναι, κατὰ τὸν καθαρισ-
μὸν τῶν ἰουδαίων· χωροῦσαι
ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. λέ-
γει αὐτοῖς ὁ ἰς̄· γεμίσατε τὰς
ὑδρίας ὕδατος· καὶ ἐγέμισαν
αὐτὰς, ἕως ἄνω· καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέ-
ρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ· καὶ ἤ-
νεγκαν· ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχι-
τρίκλινος, τὸ ὕδωρ οἶνον γεγε-
νημένον, καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστί·
οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν, οἱ ἠντλη-
κότες τὸ ὕδωρ, φωνεῖ τὸν νυ-
μφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος, καὶ λέ-
γει αὐτῷ· πᾶς ἄνθρωπος, πρῶτον
τὸν καλὸν οἶνον τίθησι· καὶ ὅ-
ταν μεθυσθῶσι. τότε τὸν ἐλά-
σσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

οἶνον, ἕως ἄρτι. Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς, ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ:–

Τῇ γ' τῆς β' ἑβδ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην)

Εἶπεν ὁ Κύριος, τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. Ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν, οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις· ὅτι τὸ φῶς, ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον· καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι, μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα· πᾶς γάρ, ὁ φαῦλα πράττων, μισεῖ τὸ φῶς. καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς· ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ, τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα· ὅτι ἐν τῷ Θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα:–

Τῇ δ' τῆς β' ἑβδ.: ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην)

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ὁ πατήρ μου, ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζομαι. Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι· ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον,

Μητρόπολις Κίτρου

ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν
θ(εό)ν· ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ θ(ε)ῷ·
ἀπεκρίνατο οὖν ὁ ἰ(ησοῦ)ς, καὶ εἶπ(εν)
αὐτοῖς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑ-
αυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μή τι βλέπῃ
τὸν π(ατέ)ρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ
ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱ-
ός, ὁμοίως ποιεῖ· ὁ γὰρ π(ατ)ὴρ
φιλεῖ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δεί-
κνυσιν αὐτῷ, ἃ αὐτὸς ποιεῖ·
καὶ μείζονα τούτων δείξει
αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμά-
ζητε· ὥσπερ γὰρ ὁ π(ατ)ὴρ ἐγείρει
τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕ-
τως καὶ ὁ υἱός, οὓς θέλει ζωοποι-
εῖ· οὐδὲ γὰρ ὁ π(ατ)ὴρ κρίνει οὐδέ-
να· ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν, δέ-
δωκε τῷ υἱῷ· ἵνα πάντες τι-
μῶσι τὸν υἱόν, οὐ τιμᾷ τὸν π(ατέ)ρα
τὸν πέμψαντα αὐτόν· ἀμὴν

ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ὁ τὸν λό-
γον μου ἀκούων· καὶ πιστεύων
τῷ πέμψαντί με, ἔχοι ζωὴν αἰ-
ώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται.
ἀλλὰ μεταβέβηκεν, ἐκ τοῦ θα-
νάτου εἰς τὴν ζωήν:— τῇ ε´ τῆς
β´ ἑβδ(ομάδος): ἐκ τοῦ κ(ατὰ) ἰωάννην:
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐληλυθό-
τας πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ὁ
τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πι-
στεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει
ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ
ἔρχεται ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ
τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν· ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἔρχε-
ται ὥρα καὶ νῦν ἐστιν· ὅτε οἱ νε-
κροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς
τοῦ υἱοῦ τοῦ θ(εο)ῦ, καὶ οἱ ἀκούσαν-
τες ζήσονται· ὥσπερ γὰρ ὁ
π(ατ)ὴρ· ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

τως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κρίσιν ποιεῖν· ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί. μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκπορεύσονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ, δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ, τὸ θέλημα τὸ ἐμόν· ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πρς:—

Τῇ παρασκευῇ τῆς β' ἑβδ(ομάδος): Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην):

Εἶπεν ὁ Κς, πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους·

καθὼς ἀκούω κρίνω καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πρς· ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου, οὐκ ἔστιν ἀληθής· ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία, ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ· ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω, ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε· ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων· ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε, ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν, μείζω τοῦ Ἰωάννου·

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

τὰ γὰρ ἔργα, ἃ ἔδωκέ μοι ὁ
πήρ, ἵνα τελειώσω αὐτά,
αὐτὰ τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ, μαρ-
τυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πήρ με
ἀπέσταλκεν· καὶ ὁ πέμψας
με πήρ, αὐτὸς μεμαρτύρη-
κε περὶ ἐμοῦ. οὔτε φωνὴν
αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε,
οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑωράκα-
τε· καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ, οὐ-
κ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν· ὅ-
τι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος,
τούτω ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. ἐ-
ρευνᾶτε τὰς γραφάς· ὅτι ὑ-
μεῖς δοκεῖτε, ἐν αὐταῖς ζω-
ὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖ-
ναί εἰσιν, αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐ-
μοῦ. καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν
πρός με, ἵνα ζωὴν ἔχητε. δό-
ξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβά-
νω· ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς, ὅτι τὴν

ἀγάπην τοῦ θεοῦ, οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυ-
τοῖς. ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνό-
ματι τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ λα-
μβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ
ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖ-
νον λήψεσθε. πῶς δύνασθε
ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ
ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ
τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μό-
νου θεοῦ οὐ ζητεῖτε· μὴ δοκεῖτε,
ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς
τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν
Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε.
εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσεῖ, ἐπιστεύετε
ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ, ἐκεῖνος
ἔγραψεν. εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γρά-
μμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐ-
μοῖς ῥήμασι πιστεύσετε· μετὰ ταῦτα
ἀπῆλθεν ὁ ἰς πέραν τῆς θαλάσσης
τῆς τιβεριάδος. καὶ ἠκολούθη-
σεν αὐτῷ ὄχλος πολύς, ὅτι ἑώρω-

αὐτοῦ τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν
ἀσθενούντων :— Τῷ σαββάτῳ τῆς
β' ἑβδ(ομάδος): Ἐκ τοῦ κατ(ὰ) Ἰω(άννην)
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδόντες οἱ ἄνθρωποι
ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰ(ησοῦ)ς, ἔλεγον ὅτι
οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ
ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον. Ἰ(ησοῦ)ς οὖν γνοὺς
ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἁρπάζειν
αὐτόν, ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασι-
λέα, ἀνεχώρησεν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς
μόνος. Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβη-
σαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλα-
σσαν. Καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρ-
χοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Κα-
περναούμ. Καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει,
καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς.
Ἥ τε θάλασσα, ἀνέμου μεγάλου πνέ-
οντος, διηγείρετο. Ἐληλακότες οὖν
ὡς σταδίους εἴκοσι πέντε ἢ τριάκον-
τα, θεωροῦσι τὸν Ἰ(ησοῦ)ν περιπατοῦντα
ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοί-

ου γινόμενον· καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ δὲ
λέγει αὐτοῖς· Ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.
Ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖ-
ον· καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐ-
πὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑπῆγον. Τῇ ἐπαύ-
ριον ὁ ὄχλος ὁ ἑστηκὼς πέραν τῆς θα-
λάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐ-
κ ἦν ἐκεῖ, εἰ μὴ ἓν ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνέβη-
σαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐ
συνεισῆλθε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
εἰς τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον. Ἄλλα δὲ ἦλθε
πλοιάρια ἐκ Τιβεριάδος, ἐγγὺς τοῦ τό-
που, ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, εὐχαρι-
στήσαντος τοῦ Κ(υρίο)υ. Ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄ-
χλος, ὅτι Ἰ(ησοῦ)ς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ
πλοῖα, καὶ ἦλθον εἰς Καπερναούμ,
ζητοῦντες τὸν Ἰ(ησοῦ)ν. Καὶ εὑρόντες αὐτὸν
πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ·
ῥαββί, πότε ὧδε γέγονας; Ἀπεκρί-

θη αὐτοῖς ὁ ἰς καὶ εἶπεν· ἀμὴν ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν· ζητεῖτέ με, οὐχ ὅ-
τι εἴδετε σημεῖα· ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε
ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε·
ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπο-
λλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μέ-
νουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἣν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνου· ὑμῖν δώσει. τοῦτον γὰρ
ὁ πὴρ ἐσφράγισεν ὁ θς:— κυ γ' τῶν
μυροφόρων: ἐκ τοῦ κτ μάρκ(ον):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐλθὼν ἰωσὴφ ὁ ἀ-
πὸ ἀριμαθαίας· εὐσχήμων βουλευ-
τής. ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμε-
νος τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ· τολμήσας
εἰσῆλθε πρὸς πιλάτον καὶ ᾐτήσα-
το τὸ σῶμα τοῦ ἰῦ· ὁ δὲ πιλάτος ἐ-
θαύμασεν. εἰ ἤδη τέθνηκεν· καὶ προ-
σκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα. ἐπε-
ρώτησεν αὐτόν· εἰ πάλαι ἀπέθα-
νε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος,
ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ ἰωσήφ·

ἀγοράσας σινδόνα. καὶ καθελὼν αὐτὸ-
ν ἐνείλησε τῇ σινδόνι. καὶ κατέθηκεν
αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημέ-
νον ἐκ πέτρας· καὶ προσεκύλισε
λίθον. ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.
ἡ δὲ μαρία ἡ μαγδαληνή. καὶ μαρία
ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τέθειται:— ἀρχ(ή)

Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου· μα-
ρία ἡ μαγδαληνή· καὶ μαρία ἰακώ-
βου. καὶ σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώμα-
τα· ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν ἰν·
καὶ λίαν πρωῒ τῆς μιᾶς σαββά-
των. ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀ-
νατείλαντος τοῦ ἡλίου. καὶ ἔλεγον
πρὸς αὐτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν
τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημεί-
ου· καὶ ἀναβλέψασαι. θεωροῦσιν
ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ
μέγας σφόδρα· καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς
τὸ μνημεῖον. εἶδον νεανίσκον. κα-
θήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς· περιβε-

λημένον στολὴν λευκήν· καὶ ἐξε-
θαμβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς·
μὴ ἐκθαμβεῖσθε· ἰν̄ ζητεῖτε τὸν
ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον ἠγέρθη·
οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔ-
θηκαν αὐτόν· ἀλλ' ὑπάγετε εἴπατε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· καὶ τῷ πέ-
τρῳ· ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαί-
αν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶ-
πεν ὑμῖν· καὶ ἐξελθοῦσαι, ἔφυγον
ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτάς·
τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐ-
δὲν εἶπον. ἐφοβοῦντο γάρ: τῇ β'
τῆς γ' ἑβδ: ἐκ τοῦ κατὰ ἰω:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦν τις βασιλικός,
οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν καπερναούμ·
οὗτος ἀκούσας· ὅτι ἰσ̄ ἥκει ἐκ τῆς
ἰουδαίας εἰς τὴν γαλιλαίαν ἀπῆλ-
θεν πρὸς αὐτόν, καὶ ἠρώτα αὐτόν,
ἵνα καταβῇ, καὶ ἰάσηται αὐτοῦ τὸν
υἱόν. ἔμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν· εἶ-

πεν οὖν ὁ ἰσ̄ πρὸς αὐτόν· ἐὰν μὴ
σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πι-
στεύσητε· λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασι-
λικός· κε̄· κατάβηθι πρὶν ἀποθα-
νεῖν τὸ παιδίον μου· λέγει αὐτῷ ὁ
ἰσ̄· πορεύου, ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ ἐ-
πίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν
αὐτῷ ὁ ἰσ̄, καὶ ἐπορεύετο· ἤδη δὲ
αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι
αὐτοῦ, ἀπήντησαν αὐτῷ· καὶ ἀ-
πήγγειλαν λέγοντες· ὅτι ὁ παῖς
σου ζῇ· ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτῶν
τὴν ὥραν, ἐν ᾗ κομψότερον ἔ-
σχε, καὶ εἶπον αὐτῷ· ὅτι χθὲς
ὥραν ἑβδόμην, ἀφῆκεν αὐτὸν
ὁ πυρετός· ἔγνω οὖν ὁ πήρ· ὅτι
ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ εἶπεν αὐ-
τῷ ὁ ἰσ̄, ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ, καὶ ἐ-
πίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ
ὅλη· τοῦτο πάλιν δεύτερον ση-
μεῖον ἐποίησεν ὁ ἰσ̄, ἐλθὼν ἐκ τῆς

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ἰουδαίας, εἰς τὴν γαλιλαίαν :–

Ἐκ τοῦ κατὰ ἰω(άννην):

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους· ἐργάζεσ-
θε, μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμέ-
νην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν
εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου, ὑμῖν δώσει· τοῦτον ὁ πατὴρ
ἐσφράγισεν ὁ θεός· εἶπον οὖν πρὸς
αὐτόν· τί ποιῶμεν, ἵνα ἐργαζώ-
μεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ· ἀπεκρίθη
ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτό ἐστι τὸ
ἔργον τοῦ θεοῦ, ἵνα πιστεύσητε, εἰς ὃν
ἀπέστειλεν ἐκεῖνος· εἶπον οὖν αὐ-
τῷ· τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα
ἴδωμεν, καὶ πιστεύσωμέν σοι· τί ἐρ-
γάζῃ· οἱ πατέρες ἡμῶν, τὸ μάννα
ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθώς ἐστι
γεγραμμένον· ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν· εἶπεν
οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέ-

γω ὑμῖν· οὐ μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν
τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ' ὁ πατήρ
μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν· ὁ γὰρ ἄρτος
τοῦ θεοῦ ἐστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσ-
μῳ :–

Ἐκ τοῦ κατὰ ἰω(άννην):

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς, πρὸς τοὺς πεπιστευ-
κότας αὐτῷ ἰουδαίους· ἐγώ εἰμι
ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος
πρός με, οὐ μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ
πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ μὴ διψήσῃ
πώποτε· ἀλλ' εἶπον ὑμῖν, ὅτι
καὶ ἑωράκατέ με καὶ οὐ πιστεύ-
ετε· πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πατήρ, πρὸς
ἐμὲ ἥξει· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρός
με, οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω· ὅτι κα-
ταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα
ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός
με· τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με πατρός, ἵνα πᾶν ὃ

τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα

δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐ-
τοῦ· ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸν, ἐν τῇ
ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ: — Τῇ ε΄ τῆς γ΄
ἑβδ: ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω:
Εἶπεν ὁ Κύριος· πρὸς τοὺς ἐληλυθό-
τας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους·
τοῦτό ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέ-
μψαντός με πρς, ἵνα πᾶς ὁ
θεωρῶν τὸν υἱὸν, καὶ πιστεύων
εἰς αὐτὸν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον,
καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ, τῇ ἐσ-
χάτῃ ἡμέρᾳ. ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰου-
δαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν· ἐγώ
εἰμι ὁ ἄρτος, ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν
ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν
τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα· πῶς οὖν
λέγει οὗτος, ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καταβέβηκα. ἀπεκρίθη οὖν
ὁ Ἰς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· μὴ γο-
γγύζετε μετ' ἀλλήλων. οὐδεὶς

δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ
ὁ πὴρ ὁ πέμψας με, ἑλκύσῃ αὐτόν·
καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχά-
τῃ ἡμέρᾳ: — Τῇ παρασκ, τῆς
γ΄ ἑβδ: ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω:
Εἶπεν ὁ Κύριος· πρὸς τοὺς ἐληλυθότ
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἐγώ εἰμι ὁ
ἄρτος τῆς ζωῆς· οἱ πατέρες ὑμῶν, ἔ-
φαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀ-
πέθανον· οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος, ὁ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων· ἵνα τις
ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ· ἐ-
γώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ ὁ-
ρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ
τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν
αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώ-
σω, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς·
ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰ-
ουδαῖοι, λέγοντες· πῶς δύναται
οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φα-
γεῖν· εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰς πα-

λιν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ:

Σα(ββάτῳ) γ': ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Ἰω(άννην):

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κ(υρίο)υ αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν π(ατέ)ρα μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν π(ατέ)ρα μου. ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς, τὸ πν(εῦμ)α τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν,

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ.

κυ(ριακῇ) δ' τοῦ παραλύ(του): ἐκ (τοῦ) κ(ατὰ) ἰω(άννην):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἰς ἱεροσόλυμα. ἔστι δὲ ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ, κολυμβήθρα ἡ ἐπιλεγομένη ἑβραϊστὶ βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν, κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ. ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο, ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι. ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. τοῦτον ἰδὼν ὁ ἰ(ησοῦ)ς κατακείμενον, καὶ γνοὺς

ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· κ(ύρι)ε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν. ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. λέγει αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἔγειρε, ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι, τῷ τεθεραπευμένῳ· σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἔξεστί σοι ἆραι τὸν κράβαττον. ἀπεκρίθη αὐτοῖς· ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι, ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. ὁ δὲ ἰαθεὶς, οὐκ ᾔδει τίς

Ιερά Μητρόπολις Κίτρου

ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν, ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. μετὰ ταῦτα εὑρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἴδε ὑγιὴς γέγονας· μηκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν τί σοι γένηται. ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν, ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ :— Τῇ δ΄ τῆς δ΄ ἑβδ. : Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην :

Εἶπεν ὁ Κύριος, πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ. καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν πατήρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα· καὶ ὁ τρώγων με, κἀκεῖνος ζήσεται δι' ἐμέ. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς. οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον, ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα. ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ, διδάσκων ἐν Καπερναούμ. πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπον· σκληρός ἐστιν οὗτος ὁ λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν. εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ, ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει; ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον. τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν· ἡ σάρξ, οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ ζωή ἐστιν· ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινὲς, οἳ οὐ πιστεύουσιν. ᾔδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν, καὶ ἔλεγε· διὰ τοῦτο εἴρηκα ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ

πρός μου. ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπ-
ῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς
τὰ ὀπίσω. καὶ οὐκέτι μετ᾽ αὐτοῦ
περιεπάτουν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
τοῖς δώδεκα. μὴ καὶ ὑμεῖς θέλε-
τε ὑπάγειν; ἀπεκρίθη αὐτῷ Σίμων
Πέτρος. Κ(ύρι)ε, πρὸς τίνα ἀπελευ-
σόμεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔ-
χεις. καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ
ἐγνώκαμεν, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χ(ριστὸ)ς ὁ υἱὸς τοῦ
Θ(εο)ῦ τοῦ ζῶντος. :- τῇ γ΄ τῆς δ΄
ἑβδ(ομάδος) : ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην) :

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιεπάτει ὁ
Ἰ(ησοῦ)ς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. οὐ γὰρ ἤθελεν
ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι
ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπο-
κτεῖναι. ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν
Ἰουδαίων, ἡ σκηνοπηγία. εἶπον
οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ.
μετάβηθι ἐντεῦθεν, καὶ ὕπαγε εἰς
τὴν Ἰουδαίαν. ἵνα καὶ οἱ μαθηταί

σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου, ἃ
ποιεῖς. οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ
τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν
παρρησίᾳ εἶναι. εἰ ταῦτα ποι-
εῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ
κόσμῳ. οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ, ἐπίστευον εἰς αὐτόν.
λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς. ὁ καιρὸς
ὁ ἐμὸς, οὔπω πάρεστιν. ὁ δὲ
καιρὸς ὁ ὑμέτερος, πάντοτέ
ἐστιν ἕτοιμος. οὐ δύναται ὁ κό-
σμος, μισεῖν ὑμᾶς. ἐμὲ δὲ μι-
σεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ,
ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐστιν.
ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτήν.
ἐγὼ οὔπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑ-
ορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς
ὁ ἐμὸς, οὔπω πεπλήρωται.
ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς, ἔμει-
νεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. ὡς δὲ ἀνέ-
βησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτήν,
οὐ φανερῶς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ·
οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἐζήτουν αὐτόν,
ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ ἔλεγον· ποῦ ἐστιν
ἐκεῖνος· καὶ γογγυσμὸς πολὺς π
ερὶ αὐτοῦ, ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ
μὲν ἔλεγον, ὅτι ἀγαθός ἐστιν· ἄλλοι
ἔλεγον· οὔ· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄ
χλον· οὐδεὶς μέντοι παρρησί
ᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, διὰ τὸν φό
βον τῶν Ἰουδαίων: — τῇ δ' τῆς
μεσοπεντηκοστῆς: ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην)
Τῆς ἑορτῆς μεσούσης, ἀνέβη
ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐδίδασ
κεν· καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖ
οι· λέγοντες, πῶς οὗτος
γράμματα οἶδε μὴ μεμαθηκώς·
ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν· ἡ ἐμὴ
διδαχή, οὐκ ἔστιν ἐμή,
ἀλλὰ τοῦ πέμψαντος

με· ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐ
τοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς δι
δαχῆς· πότερον, ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν,
ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ· ὁ ἀφ' ἑ
αυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν
ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ
πέμψαντος αὐτόν, οὗτος ἀληθής
ἐστιν, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι·
οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νό
μον καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν, ποιεῖ
τὸν νόμον· τί με ζητεῖτε ἀπο
κτεῖναι· ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ
εἶπε· δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε
ζητεῖ ἀποκτεῖναι· ἀπεκρίθη
Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἓν ἔργον
ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμά
ζετε· διὰ τοῦτο Μωσῆς, δέδω
κεν ὑμῖν τὴν περιτομήν· οὐχ ὅ
τι ἐκ τοῦ Μωσέως ἐστίν· ἀλλ' ἐκ
τῶν πατέρων· καὶ ἐν σαββάτῳ πε
ριτέμνετε ἄνθρωπον· εἰ περιτομὴν

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

λαμβάνει. ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα
μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως. ἐμοὶ χο
λᾶτε, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα
ἐν σαββάτῳ; μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν,
ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. ἔ
λεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμι
τῶν· οὐχ οὗτός ἐστιν, ὃν ζητοῦσιν ἀ
ποκτεῖναι; καὶ ἴδε, παρρησίᾳ λαλεῖ,
καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν. μήπο
τε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες,
ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός· ἀλλὰ
τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ
Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει
πόθεν ἐστίν. ἔκραξεν οὖν ἐν τῷ
ἱερῷ. διδάσκων ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγων·
κἀμὲ οἴδατε πόθεν εἰμί. καὶ ἀπ' ἐ
μαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀλη
θινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴ
δατε· κἀγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐ
τοῦ εἰμι, κἀκεῖνός με ἀπέστειλεν.
ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι. καὶ

οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν
χεῖρα, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα
αὐτοῦ :– Τῇ ε΄ τῆς δ΄ ἑβδ(ομάδος):

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην:

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἐγώ εἰμι
τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολου
θῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν
τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς
ζωῆς. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρι
σαῖοι· σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς·
ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής.
ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ,
ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου, ὅτι
οἶδα πόθεν ἦλθον, καὶ ποῦ ὑπάγω.
ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε· ἐ
γὼ οὐ κρίνω οὐδένα· καὶ ἐὰν κρί
νω δὲ ἐγώ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐ
στιν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ καὶ
ὁ πέμψας με πατήρ. καὶ ἐν τῷ νό

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

μῶ δὲ τῶ ὑμετέρῳ γέγραπται, ὅτι
δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν·
ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ·
καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ, ὁ πέμ-
ψας με πατήρ· ἔλεγον οὖν αὐτῷ·
ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ σου· ἀπεκρίθη ὁ
Ἰησοῦς· οὔτε ἐμὲ οἴδατε, οὔτε τὸν πατέρα
μου· εἰ ἐμὲ ἤδειτε, καὶ τὸν πατέρα
μου ἤδειτε ἄν· ταῦτα τὰ ῥήματα
ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐν τῷ γαζοφυλα-
κίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐ-
δεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι οὔπω ἐ-
ληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ :— Τῇ παρα-
σκευῇ τῆς δ΄ ἑβδ(ομάδος)· ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Ἰω(άννην):

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἐγὼ ὑπά-
γω καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρ-
τίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐ-
γὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν·
ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· μήτι ἀ-
ποκτενεῖ ἑαυτόν, ὅτι λέγει·

ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνα-
σθε ἐλθεῖν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ· ἐγὼ ἐκ
τῶν ἄνω εἰμί, ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσ-
μου τούτου ἐστέ· ἐγώ, οὐκ εἰμὶ
ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἶπον
οὖν ὑμῖν, ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν
ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ
μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀποθα-
νεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν·
ἔλεγον οὖν αὐτῷ· σὺ τίς εἶ· καὶ
εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· τὴν ἀρχὴν ὅ-
τι καὶ λαλῶ ὑμῖν, πολλὰ ἔχω πε-
ρὶ ὑμῶν, λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀ-
λλ᾿ ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστιν, κἀ-
γὼ ἃ ἤκουσα παρ᾿ αὐτοῦ, ταῦτα
λαλῶ εἰς τὸν κόσμον· οὐκ ἔγνω-
σαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν·
εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ὅταν ὑ-
ψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τό-
τε γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ ἀ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

πε μαυτοῦ ποιῶ οὐδέν· ἀλλὰ κα-
θὼς ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου, οὕ-
τως ποιῶ· καὶ ὁ πέμψας με,
μετ' ἐμοῦ ἐστιν· οὐκ ἀφῆκέ με μό-
νον ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐ-
τῷ ποιῶ πάντοτε· ταῦτα
αὐτοῦ λαλοῦντος, πολλοὶ ἐπί-
στευσαν εἰς αὐτόν :- Σα Δ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην·

Εἶπεν ὁ κύριος, πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἐὰν ὑ-
μεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐ-
μῷ· ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστέ·
καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν· καὶ
ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς·
ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ·
σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν καὶ οὐ-
δενὶ δεδουλεύκαμεν πώπο-
τε· πῶς σὺ λέγεις, ὅτι ἐλεύθε-
ροι γενήσεσθε· ἀπεκρίθη αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω

ὑμῖν· ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν
ἁμαρτίαν, δοῦλός ἐστι τῆς
ἁμαρτίας· ὁ δὲ δοῦλος οὐ
μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰ-
ῶνα· ὁ υἱὸς, μένει εἰς τὸν
αἰῶνα· ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς
ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθε-
ροι ἔσεσθε· οἶδα ὅτι σπέρ-
μα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖ-
τέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λό-
γος ὁ ἐμὸς, οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν·
ἐγὼ ὃ ἑώρακα παρὰ τῷ πατρί
μου λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ ἑ-
ωράκατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν
ποιεῖτε· ἀπεκρίθησαν, καὶ
εἶπον αὐτῷ· ὁ πατὴρ ἡμῶν ἁ-
βραάμ ἐστιν· λέγει αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ ἦ-
τε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ἐ-
ποιεῖτε· νῦν δὲ, ζητεῖτέ με
ἀποκτεῖναι ἄνθρωπον, ὃς τὴν ἀ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

λήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤ-
κουσα παρὰ τοῦ θ(εο)ῦ· τοῦτο ἀ-
βραὰμ οὐκ ἐποίησεν· ὑμεῖς
ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑ-
μῶν· εἶπον οὖν αὐτῷ· ἡμεῖς
ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα·
ἕνα πατέρα ἔχομεν τὸν θ(εό)ν· εἶπεν
οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· εἰ ὁ θ(εὸ)ς πατὴρ ὑ-
μῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ· ἐ-
γὼ γὰρ, ἐκ τοῦ θ(εο)ῦ ἐξῆλθον καὶ
ἥκω:- Κ(υριακ)ῇ τῆς σαμαρείτι-
δος: ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην:
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρχεται ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
εἰς πόλιν τῆς σαμαρείας, λεγομέ-
νην συχάρ· πλησίον τοῦ χωρί-
ου, ὃ ἔδωκεν ἰακὼβ ἰωσὴφ
τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ
τοῦ ἰακώβ· ὁ οὖν Ἰ(ησοῦ)ς κεκοπι-
ακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, ἐ-
καθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ·
ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη· ἔρχεται

γυνὴ ἐκ τῆς σαμαρείας, ἀντλῆ-
σαι ὕδωρ· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· δός
μοι πιεῖν· οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ, ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πό-
λιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι· λέ-
γει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ σαμαρεῖ-
τις· πῶς σὺ ἰουδαῖος ὤν, πα-
ρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυ-
ναικὸς σαμαρείτιδος· οὐ γὰρ
συγχρῶνται ἰουδαῖοι σαμαρεί-
ταις· ἀπεκρίθη Ἰ(ησοῦ)ς, καὶ εἶπεν
αὐτῇ· εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ
θ(εο)ῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι δός
μοι πιεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν
καὶ ὕδωρ ζῶν· λέγει αὐτῷ ἡ
γυνή· κ(ύρι)ε· οὔτε ἄντλημα ἔχεις·
καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν
οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν· μὴ
σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἰα-
κώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέ-
αρ καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιεν καὶ

οἱ υἱοὶ αὐτοῦ. καὶ τὰ θρέμματα
αὐτοῦ· ἀπεκρίθη Ἰησοῦς. καὶ εἶπεν
αὐτῇ· πᾶς ὁ πίνων, ἐκ τοῦ ὕδα
τος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν
πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐ
τῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα·
ἀλλὰ τὸ ὕδωρ. ὃ δώσω αὐτῷ. γενή
σεται ἐν αὐτῷ, πηγὴ ὕδατος ἁλλομέ
νου, εἰς ζωὴν αἰώνιον· λέγει πρὸς αὐ
τὸν ἡ γυνή· κύριε δός μοι τὸ ὕδωρ τοῦ
το, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθά
δε ἀντλεῖν· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ὕπα
γε. φώνησον τὸν ἄνδρα σου. καὶ ἐλθὲ
ἐνθάδε. ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν·
οὐκ ἔχω ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· κα
λῶς εἶπας. ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέν
τε γὰρ ἄνδρας ἔσχες· καὶ νῦν ὃν ἔχεις,
οὐκ ἔστιν σου ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἴ
ρηκας. λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· κύριε. θεω
ρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ· οἱ πατέρες ἡ
μῶν, ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνη

σαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε. ὅτι ἐν τοῖς
ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος, ὅπου
δεῖ προσκυνεῖν· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
γύναι· πίστευσόν μοι· ὅτι ἔρχεται
ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ·
οὔτε ἐν ἱεροσολύμοις προσκυνή
σετε τῷ πατρί· ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ
οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν
ὃ οἴδαμεν. ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰου
δαίων ἐστίν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ
νῦν ἐστιν. ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυ
νηταί, προσκυνήσουσι τῷ πατρί.
ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ
τοιούτους ζητεῖ, τοὺς προσκυνοῦν
τας αὐτόν· πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τοὺς
προσκυνοῦντας αὐτόν. ἐν πνεύματι καὶ
ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν· λέγει
αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅτι μεσσίας
ἔρχεται. ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλ
θῃ, ἐκεῖνος ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα.
λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν

σοι· καὶ ἐπὶ τούτῳ, ἦλθον οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν. ὅ
τι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς
μέντοι εἶπε, τί ζητεῖς· ἢ τί λα
λεῖς μετ' αὐτῆς· ἀφῆκεν οὖν τὴν
ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπῆλ
θεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς
ἀνθρώποις· δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον. ὃς εἶπέ
μοι πάντα, ὅσα ἐποίησα· μήτι
οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός· ἐξῆλθον ἐκ τῆς
πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.
ἐν δὲ τῷ μεταξύ, ἠρώτων αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· λέγοντες· ῥα
ββί· φάγε· ὁ δὲ, εἶπεν αὐτοῖς· ἐ
γὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν. ἣν ὑμεῖς οὐκ
οἴδατε. ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ
πρὸς ἀλλήλους· μή τις ἤνεγκεν αὐ
τῷ φαγεῖν; λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐ
μὸν βρῶμα ἐστίν, ἵνα ποιῶ τὸ θέ
λημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ
τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον· οὐ

χ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἔτι τετράμηνον
ἐστι, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται· ἰδού,
λέγω ὑμῖν· ἐπάρατε τοὺς ὀφθ
αλμοὺς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς
χώρας, ὅτι λευκαί εἰσι πρὸς
θερισμὸν ἤδη· καὶ ὁ θερίζων,
μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρ
πὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ
ὁ σπείρων, ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θε
ρίζων· ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐ
στὶν ὁ ἀληθινός· ὅτι ἄλλος ἐστὶν
ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων·
ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν,
ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι
κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν
κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε·
ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης, πο
λλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, τῶν
Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον τῆς
γυναικὸς μαρτυρούσης· ὅτι εἶ
πέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα.

ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ σα-
μαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν, μεῖ-
ναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ
δύο ἡμέρας· καὶ πολλῷ πλείους
ἐπίστευσαν, διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ·
τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον· ὅτι οὐκέτι
διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐ-
τοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν καὶ οἴδαμεν ὅ-
τι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς· ὁ σωτὴρ τοῦ
κόσμου ὁ Χριστός: – τῇ β' τῆς ε'
ἑβδ(ομάδος): Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.
Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· πρὸς τοὺς ἐληλυθό-
τας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· εἰ
ὁ Θ(εὸ)ς πατὴρ ὑμῶν ἦν· ἠγαπᾶτε
ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θ(εο)ῦ ἐξῆλθον
καὶ ἥκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ
ἐλήλυθα· ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέ-
στειλεν· διατί τὴν λαλιὰν τὴν ἐ-
μὴν οὐ γινώσκετε· ὅτι οὐ δύνασθε
ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν· ὑμεῖς
ἐκ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς τοῦ διαβόλου ἐστέ· καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ
π(ατ)ρ(ὸ)ς ὑμῶν·

θέλετε ποιεῖν· ἐκεῖνος ἀνθρω-
ποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς· καὶ ἐν
τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἕστηκεν, ὅτι οὐ-
κ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ· ὅταν
λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων
λαλεῖ· ὅτι ψεύστης ἐστὶ καὶ ὁ π(ατὴ)ρ αὐ-
τοῦ· ἐγὼ δὲ, ὅτι τὴν ἀλήθειαν
λέγω οὐ πιστεύετέ μοι· τίς ἐξ ὑ-
μῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας·
εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω διατί ὑμεῖς
οὐ πιστεύετέ μοι· ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θ(εο)ῦ,
τὰ ῥήματα τοῦ Θ(εο)ῦ ἀκούει· διὰ
τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε· ἀ-
πεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι,
καὶ εἶπον αὐτῷ· οὐ καλῶς λέ-
γομεν ἡμεῖς, ὅτι σαμαρείτης
εἶ σύ· καὶ δαιμόνιον ἔχεις; ἀπε-
κρίθη Ἰ(ησοῦ)ς· ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔ-
χω· ἀλλὰ τιμῶ τὸν π(ατέ)ρα μου,
καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με· ἐγὼ
δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἐ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ζητῶν καὶ κρίνων. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα:—

Τῇ γ΄ τῆς ε΄ ἑβδ(ομάδος): ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάνν(ην):

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις· ἀβραὰμ ὅστις ἀπέθανε, καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς; ἀπεκρίθη Ἰ(ησοῦ)ς· ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτόν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν· ἔστιν ὁ π(ατ)ήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι θ(εὸ)ς ἡμῶν ἐστι. καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν. καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτόν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. ἀβραὰμ ὁ π(ατ)ὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν, καὶ εἶδε καὶ ἐχάρη. εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· πεντήκοντα ἔτη οὔπω ἔχεις, καὶ ἀβραὰμ ἑώρακας; εἶπεν οὖν αὐτοῖς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· πρὶν ἀβραὰμ γενέσθαι ἐγώ εἰμι. ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰ(ησοῦ)ς δὲ ἐκρύβη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, καὶ παρῆγεν οὕτως:—

Τῇ δ΄ τῆς ε΄ ἑβδ(ομάδος): ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· πόθεν ἀγορά-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

σὸς μὲν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗ-
τοι· τοῦτο δὲ ἔλεγε, πειράζων
αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμε-
λλε ποιεῖν· ἀπεκρίθη αὐτῷ
Φίλιππος· διακοσίων δηνα-
ρίων ἄρτοι, οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς,
ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λά-
βῃ. λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ. Ἀνδρέας ὁ ἀδελ-
φὸς Σίμωνος Πέτρου· ἔστι παι-
δάριον ἓν ὧδε. ὃ ἔχει πέντε
ἄρτους κριθίνους, καὶ δύο ὀψά-
ρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς
τοσούτους. εἶπε δὲ ὁ Ἰς. ποι-
ήσατε τοὺς ἀνους ἀναπεσεῖν.
ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τό-
πῳ. ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες,
τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισ-
χίλιοι. ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτους
ὁ Ἰς. καὶ εὐχαριστήσας διέδωκε
τοῖς μαθηταῖς· οἱ δὲ μαθηταὶ

τοῖς ὄχλοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν
ὀψαρίων, ὅσον ἤθελον· ὡς δὲ ἐ-
νεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· συναγάγετε τὰ περισσεύσαν-
τα κλάσματα, ἵνα μή τι ἀπόληται.
συνήγαγον οὖν. καὶ ἐγέμισαν δώ-
δεκα κοφίνους κλασμάτων. ἐκ
τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων,
ἃ ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκό-
σιν· οἱ δὲ ἄνοι ἰδόντες ὃ ἐποίη-
σε σημεῖον ὁ Ἰς. ἔλεγον. ὅτι οὗ-
τός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης,
ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον :–

Τῇ ε΄ τῆς ε΄ ἑβδ(ομάδος): ἐκ τοῦ κατ' Ἰω(άννην):

Εἶπεν ὁ Κς· πρὸς τοὺς ἐληλυ-
θότας αὐτὸν Ἰουδαίους· εἰς
κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦ-
τον ἦλθον. ἵνα οἱ μὴ βλέποντες
βλέπωσι. καὶ οἱ βλέποντες
τυφλοὶ γένωνται· καὶ ἤκου-
σαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα.

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

οἱ ὄντες μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ εἶπον
αὐτῷ· μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ
ἐσμεν; εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ
τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρ-
τίαν· νῦν δὲ λέγετε, ὅτι βλέπο-
μεν· ἡ οὖν ἁμαρτία ὑμῶν μέ-
νει. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύ-
ρας, εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβά-
των, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλα-
χόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ
λῃστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος
διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν
προβάτων. τούτῳ ὁ θυρωρὸς
ἀνοίγει· καὶ τὰ πρόβατα, τῆς
φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει. καὶ τὰ
ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ᾽ ὄνομα,
καὶ ἐξάγει αὐτά. καὶ ὅταν τὰ
ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπρο-
σθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ
πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ,

ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ·
ἀλλοτρίῳ δὲ, οὐ μὴ ἀκολουθή-
σωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ᾽ αὐ-
τοῦ. ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρί-
ων τὴν φωνήν· ταύτην τὴν
παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα
ἦν, ἃ ἐλάλει αὐτοῖς· εἶπεν
οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐγώ εἰμι ἡ θύ-
ρα τῶν προβάτων· πάντες
ὅσοι ἦλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ
λῃσταί· ἀλλ᾽ οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν
τὰ πρόβατα· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα·
δι᾽ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σω-
θήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐ-
ξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει:

Τῇ π' τῆς ε' ἑβδ(ομάδος): ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην):

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· πρὸς τοὺς ἐληλυθό-
τας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους·
διὰ τοῦτό ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχήν μου. ἵ
να πάλιν λάβω αὐτήν. οὐδεὶς
αἴρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ. ἀλλ' ἐ
γὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ.
ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ
ἐξουσίαν ἔχω. πάλιν λαβεῖν αὐ
τήν. ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔ
λαβον παρὰ τοῦ πρς μου. σχί
σμα οὖν ἐγένετο πάλιν ἐν τοῖς ἰου
δαίοις. διὰ τοὺς λόγους τούτους.
ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν. δαι
μόνιον ἔχει καὶ μαίνεται. τί αὐ
τοῦ ἀκούετε. ἄλλοι ἔλεγον. ταῦ
τα τὰ ῥήματα. οὐκ ἔστι δαιμο
νιζομένου. μὴ δαιμόνιον δύνα
ται. τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοί
γειν. ἀρχ ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια
ἐν ἱεροσολύμοις. καὶ χειμὼν
ἦν. καὶ περιεπάτει ὁ ἰς ἐν
τῷ ἱερῷ. ἐν τῇ στοᾷ σολομῶ
νος. ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν

οἱ ἰουδαῖοι. καὶ ἔλεγον αὐτῷ.
ἕως πότε. τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴ
ρεις. εἰ σὺ εἶ ὁ χς. εἰπὲ ἡμῖν
παρρησίᾳ. ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ ἰς. εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πι
στεύετε. τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πρς μου,
ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.
ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. οὐ γάρ ἐστε
ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν.
καθὼς εἶπον ὑμῖν. τὰ πρό
βατα τὰ ἐμὰ. τῆς φωνῆς μου
ἀκούει. κἀγὼ γινώσκω αὐτὰ
καὶ ἀκολουθοῦσί μοι. κἀγὼ ζωὴν
αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς :— τέλ:
τῆς ε' ἑβδ: ἐκ τοῦ κτ ἰω:
Εἶπεν ὁ κς. πρὸς τοὺς ἐληλυθό
τας πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους. τὰ
πρόβατα τὰ ἐμὰ. τῆς φωνῆς
μου ἀκούει. κἀγὼ γινώσκω
αὐτὰ. καὶ ἀκολουθοῦσί μοι κα

ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς·
καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν
αἰῶνα. καὶ οὐχ ἁρπάσει τις αὐ-
τὰ ἐκ τῆς χειρός μου· ὁ πατήρ
μου. ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάν-
των ἐστί· καὶ οὐδεὶς δύναται
ἁρπάζειν. ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ
πατρός μου. ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσ-
μεν· ἐβάστασαν οὖν πάλιν λί-
θους οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν
αὐτόν· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν
ἐκ τοῦ πατρός μου· διὰ ποῖον αὐ-
τῶν ἔργον, λιθάζετέ με· ἀπε-
κρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· λέ-
γοντες. περὶ καλοῦ ἔργου, οὐ
λιθάζομέν σε· ἀλλὰ περὶ βλασ-
φημίας. καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὤν,
ποιεῖς σεαυτὸν θεόν· ἀπεκρί-
θη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἔστι γεγρα-
μμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν. ἐγὼ

εἶπα θεοί ἐστε· εἰ ἐκείνους εἶπε
θεούς. πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
ἐγένετο. καὶ οὐ δύναται λυθῆναι
ἡ γραφή. ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε καὶ
ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον. ὑ-
μεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς. ὅ-
τι εἶπον, υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμι. εἰ οὐ
ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ
πιστεύετέ μοι· εἰ δὲ ποιῶ κἂν
ἐμοὶ μὴ πιστεύητε. τοῖς ἔργοις
πιστεύσατε· ἵνα γνῶτε καὶ πι-
στεύσητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ. κἀ-
γὼ ἐν αὐτῷ :– Κυ(ριακὴ) ϛ΄ τοῦ
τυφλοῦ: ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. παράγων
ὁ Ἰησοῦς. εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ
γενετῆς· καὶ ἠρώτησαν αὐτόν,
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· λέγοντες.
ῥαββί· τίς ἥμαρτεν· οὗτος
ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ. ἵνα τυφλὸς
γεννηθῇ· ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὐ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

τε οὗτος ἥμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς
αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ. ἀ-
πεκρίθη ἰς. οὔτε οὗτος ἥμαρτ.
οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ. ἀλλ᾽ ἵνα φα-
νερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θυ ἐν αὐτῷ. ἐ-
μὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ
πέμψαντός με. ἕως ἡμέρα ἐστίν·
ἔρχεται νύξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται
ἐργάζεσθαι. ὅταν ἐν τῷ κόσ-
μῳ ὦ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου.
ταῦτα εἰπών, ἔπτυσε χαμαί,
καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύ-
σματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πη-
λὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ
τυφλοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὕ-
παγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν
τοῦ σιλωάμ, ὃ ἑρμηνεύεται ἀπε-
σταλμένος. ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐ-
νίψατο. καὶ ἦλθε βλέπων. οἱ
οὖν γείτονες, καὶ οἱ θεωροῦντες
αὐτὸν τὸ πρότερον, ὅτι τυφλὸς ἦν

ἦν, ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθή-
μενος καὶ προσαιτῶν; ἄλλοι ἔλε-
γον· ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δὲ, ὅ-
τι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν· ἐκεῖνος
ἔλεγεν, ὅτι ἐγώ εἰμι. ἔλεγον οὖν
αὐτῷ· πῶς ἀνεῴχθησάν σου
οἱ ὀφθαλμοί· ἀπεκρίθη ἐκεῖ-
νος καὶ εἶπεν· ἄνος λεγόμενος
ἰς πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέχρισέ
μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέ
μοι· ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν
τοῦ σιλωὰμ καὶ νίψαι. ἀπελθὼν
δὲ καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα.
εἶπον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστιν ἐκεῖ-
νος· λέγει, οὐκ οἶδα. ἄγουσιν αὐτὸν
πρὸς τοὺς φαρισαίους, τόν ποτε
τυφλόν. ἦν δὲ σάββατον, ὅτε
τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ ἰς καὶ ἀ-
νέῳξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς.
πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ
οἱ φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν.

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· πηλὸν ἐπέ-
θηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς·
καὶ ἐνιψάμην καὶ βλέπω. ἔλε-
γον οὖν ἐκ τῶν φαρισαίων τι-
νές· οὗτος ὁ ἄνθρωπος, οὐκ ἔστι πα-
ρὰ θεοῦ. ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ·
ἄλλοι ἔλεγον· πῶς δύναται ἄνθρωπος
ἁμαρτωλὸς. τοιαῦτα σημεῖα
ποιεῖν· καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.
λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· σὺ τί
λέγεις περὶ αὐτοῦ. ὅτι ἤνοιξέ σου
τοὺς ὀφθαλμούς· ὁ δὲ εἶπεν·
ὅτι προφήτης ἐστίν· οὐκ ἐπίστευ-
σαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅ-
τι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕ-
ως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς
αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος, καὶ
ἠρώτησαν αὐτοὺς· λέγοντες· οὗ-
τός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν. ὃν ὑμεῖς
λέγετε. ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη. πῶς
οὖν ἄρτι βλέπει· ἀπεκρίθησαν

αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ, καὶ εἶπον·
οἴδαμεν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς
ἡμῶν· καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη·
πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἴδαμεν,
ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλ-
μούς, ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸς
ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσα-
τε, αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλήσει·
ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅ-
τι ἐφοβοῦντο τοὺς ἰουδαίους·
ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ ἰουδαῖοι,
ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ
χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται· διὰ
τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· ὅ-
τι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσα-
τε· ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου
τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον
αὐτῷ· δὸς δόξαν τῷ θεῷ· ἡμεῖς
οἴδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ἁμαρ-
τωλός ἐστιν· ἀπεκρίθη ἐκεῖνος
καὶ εἶπεν· εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν,

+

οὐκ οἶδα· ἓν οἶδα, ὅτι τυφ-
λὸς ὤν, ἄρτι βλέπω. εἶπον
δὲ αὐτῷ πάλιν· τί ἐποίησέ
σοι· πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀ-
φθαλμούς· ἀπεκρίθη αὐτοῖς·
εἶπον ὑμῖν ἤδη καὶ οὐκ ἠκού-
σατε, τί πάλιν θέλετε ἀκούειν·
μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μα-
θηταὶ γενέσθαι. ἐλοιδόρησαν
αὐτὸν καὶ εἶπον· σὺ εἶ μαθη-
τὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ
Μωσέως ἐσμὲν μαθηταί· ἡ-
μεῖς οἴδαμεν ὅτι Μωσεῖ λελά-
ληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐ-
κ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· ἀπε-
κρίθη ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅ-
τι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐ-
στί· καὶ ἀνέῳξέ μου τοὺς ὀφθαλ-
μούς. οἴδαμεν δέ, ὅτι ἁμαρ-
τωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀ-

λλ᾽ ἐάν τις θεοσεβὴς ᾖ, καὶ τὸ
θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου
ἀκούει· ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠ-
κούσθη, ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθ-
αλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου·
εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠ-
δύνατο ποιεῖν οὐδέν· ἀπε-
κρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ·
ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅ-
λος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς·
καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω·
ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐξέβαλον αὐ-
τὸν ἔξω, καὶ εὑρὼν αὐτόν,
εἶπεν αὐτῷ· σὺ πιστεύεις εἰς
τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ; ἀπεκρίθη
ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· καὶ τίς
ἐστι Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν·
εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἑώ-
ρακας αὐτόν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ
σοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν· ὁ δὲ ἔφη·
πιστεύω Κύριε, καὶ προσεκύνησ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

Τῇ β' τῆς ς' ἑβδομάδος:

αὐτῷ :— Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· συνήγαγον οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι συνέδριον κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔλεγον· τί ποιοῦμεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ· ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ ῥωμαῖοι, καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν, καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν· οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν, ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται. τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν· ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου προεφήτευσεν, ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους· καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἕν. ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας, συνεβουλεύσαντο, ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν. Ἰησοῦς οὖν οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς ἰουδαίοις· ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν κἀκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ :—

Τῇ γ' τῆς ς' ἑβδομάδος: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· συμβούλιον ἐποίησαν οἱ φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ εἶπον· θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν· ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

τοῦ ἀπῆλθεν· ἦσαν δέ τινες
ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων,
ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑ-
ορτῇ· οὗτοι οὖν, προσῆλθον
φιλίππῳ τῷ ἀπὸ βηθσαϊδὰ
τῆς γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐ-
τόν· λέγοντες. κε· θέλομεν
τὸν ἰν ἰδεῖν· ἔρχεται φίλιππ(ος)
καὶ λέγει τῷ ἀνδρέᾳ, καὶ πά-
λιν ἀνδρέας καὶ φίλιππος. λέ-
γουσι τῷ ἰυ· ὁ δὲ ἰς, ἀπεκρίνα-
το αὐτοῖς· λέγων ἐλήλυθεν
ἡ ὥρα. ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνου· ἀμὴν ἀμὴν, λέγω ὑμῖν· ἐ-
ὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου, πεσὼν
εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ. αὐτὸς μόνος
μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ πολὺν καρ-
πὸν φέρει· ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. ἐν τῷ κόσμῳ τού-
τῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον. φυλάξει

αὐτήν· ἐὰν ἐμοί τις διακονῇ, ἐ-
μοὶ ἀκολουθείτω· καὶ ὅπου εἰ-
μὶ ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐ-
μὸς ἔσται· καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακο-
νῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πηρ· νῦν ἡ
ψυχή μου τετάρακται· καὶ τί εἴ-
πω, περ σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας
ταύτης· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον. εἰς
τὴν ὥραν ταύτην· εἶπ(εν) ὁ κ(ύριο)ς: ἀρ(χή)
περ δόξασόν σου τὸ ὄνομα· ἦλ-
θεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐνοῦ· καὶ ἐ-
δόξασα καὶ πάλιν δοξάσω· ὁ οὖν
ὄχλος. ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε
βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον·
ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν· οὐ δι' ἐ-
μὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν ἀλλὰ δι'
ὑμᾶς· νῦν κρίσις ἐστὶ. τοῦ κόσ-
μου τούτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κό-
σμου τούτου, ἐκβληθήσεται ἔξω·
κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς. πάν-
τας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν· τοῦ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

∴ ια̅ τῇ γ̄ τῆς ε̄ ἑβδ(ομάδος)

τὸ δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ
θανάτῳ ἔμελλεν ἀποθνήσκειν.
ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς
ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι
ὁ Χ(ριστὸ)ς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ
πῶς σὺ λέγεις, δεῖ ὑψωθῆναι τὸν
υἱὸν τοῦ ἀν(θρώπ)ου· τίς ἐστιν οὗτος,
ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου. εἶπεν οὖν
αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἔτι μικρὸν χρό-
νον. τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι·
περιπατεῖτε, ἕως τὸ φῶς
ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς κα-
ταλάβῃ. καὶ ὁ περιπατῶν ἐν
τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε ποῦ ὑ-
πάγει· ὡς τὸ φῶς ἔχετε, πι-
στεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φω-
τὸς γένηθε:– ἐκ κατὰ Ἰω(άννην):
εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐληλυθό-
τας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους·
ὡς τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύ-
ετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς

γέννηθε. ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς,
καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν·
τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα
πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐ-
τῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν,
ἵνα ὁ λόγος Ἠσαΐου τοῦ προφή-
του πληρωθῇ ὃν εἶπεν· Κ(ύρι)ε
τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν·
καὶ ὁ βραχίων Κ(υρίο)υ, τίνι ἀπεκα-
λύφθη. διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναν-
το πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν
Ἠσαΐας· τετύφλωκεν αὐ-
τῶν τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ πε-
πώρωκεν αὐτῶν τὴν καρ-
δίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ καρδί-
ᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσι καὶ ἰά-
σωμαι αὐτούς. ταῦτα εἶ-
πεν Ἠσαΐας, ὅτε εἶδε τὴν δό-
ξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε πε-
ρὶ αὐτοῦ. ὅμως μέντοι καὶ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ἐκ τῶν ἀρχόντων, πολλοὶ ἐπί-
στευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς
φαρισαίους, οὐχ ὡμολόγουν· ἵνα
μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται· ἠγά-
πησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶ-
λλον, ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ· Ἰησοῦς
δὲ, ἔκραξε καὶ εἶπεν· ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ, οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ. ἀλλ' εἰς
τὸν πέμψαντά με· ἐγὼ φῶς εἰς
τὸν κόσμον ἐλήλυθα. ἵνα πᾶς ὁ
πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἐν τῇ σκοτί-
ᾳ μὴ μείνῃ· καὶ ἐάν τίς μου ἀκούσῃ
τῶν ῥημάτων, καὶ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ
κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρί-
νω τὸν κόσμον. ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν
κόσμον:- Εἰς ὄρθρον τῆς ἀ-
ναλήψεως: Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον
Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρωῒ πρώτῃ σαββά-
του: ζήτει ἑωθινὸν γ΄ : Εἰς τὴν λει-
τουργίαν: ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς

Πε ἑωθινό

ἐκ νεκρῶν. ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς·
εἰρήνη ὑμῖν· πτοηθέντες δὲ καὶ
ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα
θεωρεῖν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί τε-
ταραγμένοι ἐστέ· καὶ διατί διαλο-
γισμοὶ ἀναβαίνουσιν. ἐν ταῖς καρ-
δίαις ὑμῶν· ἴδετε τὰς χεῖράς μου.
καὶ τοὺς πόδας μου. ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰ-
μι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε. ὅ-
τι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει.
καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.
καὶ τοῦτο εἰπών, ἐπέδειξεν αὐ-
τοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.
ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ
τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων. εἶ-
πεν αὐτοῖς· ἔχετέ τι βρώσιμον
ἐνθάδε, οἱ δὲ ἀπέδωκαν αὐτῷ.
ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ με-
λισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν ἐνώ-
πιον αὐτῶν ἔφαγεν· εἶπεν δὲ αὐ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

τοῖς· οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλη-
σα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν·
ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ
γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέ-
ως, καὶ προφήταις, καὶ ψαλ-
μοῖς περὶ ἐμοῦ· τότε διήνοι-
ξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνι-
έναι τὰς γραφάς· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ὅτι οὕτως γέγρα-
πται· καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν
τὸν Χν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ· καὶ κηρυχθῆ-
ναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετά-
νοιαν, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,
εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμε-
νον ἀπὸ Ἰλήμ. ὑμεῖς δέ ἐστε
μάρτυρες τούτων· καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελί-
αν τοῦ πρς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς
δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἰλήμ,
ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ

ὕψους· ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς
ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ
ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐ-
λόγησεν αὐτούς· καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς,
διέστη ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἀνεφέρε-
το εἰς τὸν οὐνόν· καὶ αὐτοὶ
προσκυνήσαντες αὐτόν, ὑ-
πέστρεψαν εἰς Ἰλήμ, μετὰ χα-
ρᾶς μεγάλης· καὶ ἦσαν διὰ παν-
τὸς ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ
εὐλογοῦντες τὸν Θν. ἀμήν. Τῇ παρ
τῆς ς' ἑβδ: ἐκ τοῦ κτ Ἰω:

Εἶπεν ὁ Κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδί-
α· πιστεύετε εἰς τὸν Θν, καὶ εἰς
ἐμὲ πιστεύετε· ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ
πρς μου, μοναὶ πολλαί εἰσιν· εἰ
δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι
ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· καὶ ἐὰν
πορευθῶ ἑτοιμάσαι ὑμῖν τό-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

τον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παρα-
λήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν,
ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἦτε·
καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε καὶ
τὴν ὁδὸν οἴδατε. λέγει αὐτῷ
θωμᾶς· κε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ
ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν
ὁδὸν εἰδέναι. λέγει αὐτῷ ὁ ἰς·
ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια
καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς
τὸν πρα, εἰ μὴ δι᾽ ἐμοῦ. εἰ ἐγνώ-
κειτέ με, καὶ τὸν πρα μου ἐγνώ-
κειτε ἄν· καὶ ἀπάρτι γινώσκε-
τε αὐτόν, καὶ ἑωράκατε αὐτόν.
λέγει αὐτῷ φίλιππος· κε·
δεῖξον ἡμῖν τὸν πρα καὶ ἀρκεῖ
ἡμῖν. λέγει αὐτῷ ὁ ἰς. τοσοῦ-
τον χρόνον μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐ-
κ ἔγνωκάς με φίλιππε. ὁ ἑωρα-
κὼς ἐμέ, ἑώρακε τὸν πρα. καὶ
πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν

πρα. οὐ πιστεύεις, ὅτι ἐγὼ ἐν
τῷ πρι, καὶ ὁ πὴρ ἐν ἐμοί ἐστι.
τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀ-
π᾽ ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ. ὁ δὲ πὴρ
ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ
τὰ ἔργα. πιστεύετέ μοι, ὅτι ἐ-
γὼ ἐν τῷ πρι, καὶ ὁ πὴρ ἐν ἐμοί
ἐστι.

ἐκ τοῦ κατὰ ἰω:

Εἶπεν ὁ κς, τοῖς ἑαυτοῦ μαθη-
ταῖς· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ
ὑμῖν, ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ.
ὁ δὲ πὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς
ποιεῖ τὰ ἔργα. πιστεύετέ μοι,
ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πρι, καὶ ὁ πὴρ ἐν ἐ-
μοί. εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ
πιστεύετέ μοι. ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔρ-
γα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιή-
σει. καὶ μείζονα τούτων ποιή-
σει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πρα μου πο-
ρεύομαι. καὶ ὅ τι ἂν αἰτήσητε,

ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποι-
ήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ
υἱῷ. ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ
ὀνόματί μου ἐγὼ ποιήσω. ἐὰν
ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐ-
μὰς τηρήσατε. καὶ ἐγὼ ἐρωτή-
σω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλη-
τον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένῃ με-
θ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας. ὃ ὁ κόσμος οὐ δύ-
ναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐ-
τό, οὐδὲ γινώσκει αὐτό. ὑμεῖς
δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν
μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. οὐκ ἀφή-
σω ὑμᾶς ὀρφανούς. ἔρχομαι πρὸς
ὑμᾶς. ἔτι μικρόν, καὶ ὁ κόσμος
με οὐκέτι θεωρεῖ. ὑμεῖς δὲ θε-
ωρεῖτέ με ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς
ζήσεσθε. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
γνώσεσθε ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ
πατρί μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, κἀγὼ

ἐν ὑμῖν. ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου
καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν
ὁ ἀγαπῶν με. ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀ-
γαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ
ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανί-
σω αὐτῷ ἐμαυτόν: — κυριακῇ ζ΄: τῶν
ἁγίων πατέρων: ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν
οὐρανόν, εἶπε· πάτερ, ἐλήλυθεν
ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν,
ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε· καθὼς
ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σ-
αρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ
δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. αὕ-
τη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γι-
νώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν
θεόν· καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. ἐγώ
σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον
ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς μοι, ἵνα
ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

πέρ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἧ εἶ-
χον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι πα-
ρὰ σοί· ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα
τοῖς ἀνθρώποις· οὓς δέδωκάς μοι ἐκ
τοῦ κόσμου σοὶ ἦσαν· καὶ ἐμοὶ αὐ-
τοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τε-
τηρήκασι· νῦν ἔγνωκαν, ὅτι πάν-
τα ὅσα δέδωκάς μοι δέδωκα αὐ-
τοῖς καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνω-
σαν ἀληθῶς, ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλ-
θον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέ-
στειλας· ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ·
οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ
περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι.
καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστι, καὶ τὰ
σὰ ἐμά, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς·
καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ· καὶ
οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ
πρὸς σὲ ἔρχομαι· πάτερ ἅγιε, τήρη-
σον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς
δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἕν, καθὼς

καὶ ἡμεῖς· ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν
ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτούς,
ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς
μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν
ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλεί-
ας ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· νῦν δὲ
πρὸς σὲ ἔρχομαι· καὶ ταῦτα
λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι
τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμέ-
νην ἐν αὐτοῖς :+ τῇ β΄ τῆς πεντη-
κοστῆς : Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην :

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία
μηδὲ δειλιάτω· ἠκούσατε, ὅτι ἐ-
γὼ εἶπον ὑμῖν, ὑπάγω καὶ ἔρχομαι
πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχά-
ρητε ἄν, ὅτι εἶπον, πορεύομαι
πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μεί-
ζων μου ἐστίν· καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν
πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται
πιστεύσητε· οὐκέτι πολλὰ λαλήσω

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

μεθ' ὑμῶν. ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσ-
μου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐ-
δέν. ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι
ἀγαπῶ τὸν πατέρα. καὶ καθὼς ἐνε-
τείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτως ποιῶ.
ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν. ἐγώ εἰ-
μι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. καὶ ὁ πατήρ
μου ὁ γεωργός ἐστι. πᾶν κλῆμα ἐ-
ν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν, αἴρει αὐ-
τό. καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, κα-
θαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν
φέρει. ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ
τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν.
μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. κα-
θὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρ-
πὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ
μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ
ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. ἐ-
γώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλή-
ματα. ὁ μένων ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν αὐ-
τῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν·

ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε
ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μή τις
μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔ-
ξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράν-
θη, καὶ συνάγουσιν αὐτά, καὶ
εἰς πῦρ βάλλουσι καὶ καίεται.
ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ
ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ,
ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ
γενήσεται ὑμῖν :— Τῇ γ΄ τ(ῆς) ζ΄ τ(ῆς) π-
εντηκοστῆς: ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην):

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μα-
θηταῖς· ἔρχεται ὥρα ἵνα
πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δό-
ξῃ λατρείαν προσφέρειν
τῷ Θ(ε)ῷ. καὶ ταῦτα ποιή-
σουσιν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν
πατέρα οὐδὲ ἐμέ. ἀλλὰ ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν
ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε
αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν.

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ται. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐ
κ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην.
νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαν
τά με· καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρω
τᾷ με· ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦ
τα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πε
πλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδί
αν. ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέ
γω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα
ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ
ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐ
λεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πο
ρευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς
ὑμᾶς. καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐ
λέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρ
τίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ
περὶ κρίσεως· περὶ ἁμαρτί
ας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς
ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ,
ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω
καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ

δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων
τοῦ κόσμου τούτου κέκρι
ται. ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑ
μῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζει
ν ἄρτι· ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παρά
κλητος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας,
ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν
ἀλήθειαν. — τῇ δ΄ τῆς πεντη
κοστῆς. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην):

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθη
ταῖς· πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ
ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι
ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει, καὶ ἀνα
γγελεῖ ὑμῖν. μικρὸν καὶ οὐ θε
ωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν
καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ὑπάγω πρὸς
τὸν πατέρα. εἶπον οὖν ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλή
λους· τί ἐστι τοῦτο, ὃ λέγει ἡμῖν·
μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ
πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με καὶ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. ἔλε-
γον οὖν· τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει
τὸ μικρόν· οὐκ οἴδαμεν τί λα-
λεῖ. ἔγνω οὖν ὁ Ἰς ὅτι ἤθε-
λον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· περὶ τούτου ζητεῖτε
μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον μικρὸν
καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν
μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με. ἀμὴν ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε
καὶ θρηνήσεται ὑμᾶς, ὁ δὲ κόσ-
μος χαρήσεται, ὑμᾶς δὲ λυπη-
θήσεσθε· ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν
εἰς χαρὰν γενήσεται. ἡ γυνὴ ὅ-
ταν τίκτῃ λύπην ἔχει, ὅτι ἦλ-
θεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γε-
ννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνη-
μονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν
χαράν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς
τὸν κόσμον. καὶ ὑμεῖς οὖν
λύπην μὲν νῦν ἔχετε. πάλιν δὲ

ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑ-
μῶν ἡ καρδία. καὶ τὴν χαρὰν
ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν.
καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐμὲ
οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ὅσα ἂν
αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀ-
νόματί μου, δώσει ὑμῖν :—

Τῇ ε΄ τ΄ π΄ τῆς κο΄: ἐκ κτ΄ Ἰω΄:

Εἶπεν ὁ Κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθη-
ταῖς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν
πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δώ-
σει ὑμῖν. ἕως ἄρτι, οὐκ ᾐτή-
σατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί
μου· αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε,
ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρω-
μένη. ταῦτα ἐν παροιμί-
αις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρ-
χεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροι-
μίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ

παρρησίᾳ περὶ τοῦ πρς ἀνα
γγελῶ ὑμῖν. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ
ρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτή
σεσθε. καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐ
γὼ ἐρωτήσω τὸν πρα περὶ ὑ
μῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πὴρ φιλεῖ
ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλή
κατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ
παρὰ τοῦ θῦ ἐξῆλθον· ἐξῆλ
θον παρὰ τοῦ πρς, καὶ ἐλήλυ
θα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφί
ημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι
πρὸς τὸν πρα. λέγουσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἴδε νῦν πα
ρρησίᾳ λαλεῖς καὶ παροιμίαν
οὐδεμίαν λέγεις. νῦν οἴδαμεν
ὅτι οἶδας πάντα· καὶ οὐ χρεί
αν ἔχεις, ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν
τούτῳ πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ θῦ
ἐξῆλθες. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς·
ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα

καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπι
σθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια· καὶ
ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰ
μὶ μόνος, ὅτι ὁ πὴρ μετ' ἐμοῦ ἐ
στι· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵ
να ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε:-

τῆς πεντηκοστῆς: ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ
ἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἰς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν·
καθὼς σὺ πὲρ, ἐμὲ ἀπέστειλας
εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα
εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑ
πὲρ αὐτῶν ἐγὼ, ἁγιάζω ἐμαυτόν,
ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμέ
νοι ἐν ἀληθείᾳ· οὐ περὶ τούτω
δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ πε
ρὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λό
γου αὐτῶν εἰς ἐμέ· ἵνα πάν
τες ἓν ὦσι, καθὼς σὺ πὲρ ἐν ἐ
μοὶ, κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ

ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσ-
μος πιστεύσῃ, ὅτι σύ με ἀπέστει-
λας· καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν, ἣν δέ-
δωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, ἵ-
να ὦσιν ἕν, καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσ-
μέν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐ-
μοί, ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς
ἕν· καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος
ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἠγά-
πησας αὐτούς, καθὼς ἐμὲ ἠγά-
πησας· πάτερ· οὓς δέδωκάς μοι
θέλω, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖ-
νοι ὦσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶ-
σι τὴν δόξαν τὴν ἐμήν, ἣν δέδω-
κάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ
καταβολῆς κόσμου· πάτερ δίκαι-
ε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, καὶ
οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέ-
στειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς
τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω· ἵνα
ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με, ἐν αὐ-

 53

τοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς :— τῷ σα(ββάτῳ) τ(ῆς) ν'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐφανερώθη
ἑαυτὸν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. καὶ λέγει τῷ
Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ ἀ-
γαπᾷς με πλεῖον τούτων; λέγει
αὐτῷ· ναὶ Κ(ύρι)ε· σὺ οἶδας ὅτι φι-
λῶ σε· λέγει αὐτῷ· βόσκε τὰ
ἀρνία μου· λέγει αὐτῷ πάλιν
δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ ἀγα-
πᾷς με; λέγει αὐτῷ· ναὶ Κ(ύρι)ε· σὺ
οἶδας ὅτι φιλῶ σε· λέγει αὐτῷ·
ποίμαινε τὰ πρόβατά μου· λέ-
γει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων
Ἰωνᾶ φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέ-
τρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρί-
τον φιλεῖς με· καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Κ(ύρι)ε· σὺ πάντα οἶδας. σὺ γινώ-
σκεις, ὅτι φιλῶ σε· λέγει αὐτῷ
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· βόσκε τὰ πρόβατά μου.

ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· ὅτε ἦς
νεώτερος ἔζωννυες σεαυτόν,
καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες·
ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς
χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει.
καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις· τοῦ
το δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανά
τῳ δοξάσει τὸν θεόν· καὶ τοῦτο
εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει
μοι. ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος
βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα
ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέ
πεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆ
θος αὐτοῦ καὶ εἶπε· κύριε τίς ἐστιν
ὁ παραδιδούς σε· τοῦτον ἰδὼν ὁ
Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· κύριε· οὗτος
δὲ τί· λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν αὐ
τὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι,
τί πρὸς σέ· σὺ ἀκολούθει μοι.
ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς
ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖ

νος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶ
πεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνή
σκει· ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν
ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ· οὗτος
ἐστὶν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν πε
ρὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα.
καὶ οἴδαμεν, ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ
μαρτυρία αὐτοῦ· ἔστι δὲ καὶ ἄλλα
πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς· ἅτι
να ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, οὐδὲ αὐ
τὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι
τὰ γραφόμενα βιβλία ἀμήν :—

Τῇ α΄ καὶ μετὰ τὴν πεντ. :

Εἰς τὸν ὄρθρον θεον ε΄ πεντηκοστ.:
Ὁ Ἰησοῦς ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ:
ζήτ. κυ. τὸ αὐ. πάσ. :

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην:
Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. τῇ μεγάλῃ τῆς
ἑορτῆς εἱστήκει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκρα
ξε λέγων· ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέ
σθω πρός με καὶ πινέτω· ὁ πι

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

τεύων εἰς ἐμέ. καθὼς εἶπεν ἡ γρα-
φή. ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ
ῥεύσουσιν, ὕδατος ζῶντος. τοῦτο
δὲ εἶπεν περὶ τοῦ πνς. οὗ ἔμελλον
λαμβάνειν, οἱ πιστεύοντες εἰς
αὐτόν. οὔπω γὰρ ἦν πνα ἅγιον.
ὅτι ἰς. οὐδέπω ἐδοξάσθη. πο-
λλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες
τὸν λόγον. ἔλεγον. οὗτός ἐστιν
ἀληθῶς ὁ προφήτης. ἄλλοι ἔλε-
γον. μὴ γὰρ ἐκ τῆς γαλιλαίας ὁ χς
ἔρχεται. οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν, ὅ-
τι ἐκ τοῦ σπέρματος δαδ. καὶ ἀ-
πὸ βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου
ἦν δαδ. ὁ χς ἔρχεται σχίσμα οὖν
ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. τι-
νὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν, πιάσαι
αὐτόν. ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐ-
π' αὐτὸν τὰς χεῖρας. ἦλθον οὖν οἱ
ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ
φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς

ἐκεῖνοι. διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν.
ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται. οὐ-
δέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος,
ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. ἀπεκρίθησαν
οὖν αὐτοῖς οἱ φαρισαῖοι. μὴ καὶ
ὑμεῖς πεπλάνησθε. μή τις ἐκ τῶν
ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν,
ἢ ἐκ τῶν φαρισαίων ἀλλ' ὁ ὄχλος
οὗτος. ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον.
ἐπικατάρατοί εἰσιν. λέγει νικό-
δημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυ-
κτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν.
μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον,
ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότε-
ρον καὶ γνῷ τί ποιεῖ ἀπεκρίθη-
σαν καὶ εἶπον αὐτῷ. μὴ καὶ σὺ
ἐκ τῆς γαλιλαίας εἶ. ἐρεύνησον καὶ
ἴδε. ὅτι προφήτης, ἐκ τῆς γα-
λιλαίας οὐκ ἐγήγερται. πάλιν
οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς, ἐλάλησε λέγων.
ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου. ὁ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπα-
τήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ
φῶς τῆς ζωῆς :- τῇ β΄ μετ(ὰ) τ(ὴν) π(εντηκοστὴν)
τῆς κ(υριακῆς) τοῦ ἡ γ΄ : γ΄ α΄ πρὸς : ἐκ τ(οῦ) κ(ατὰ) ματθ(αῖον):
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ὁρᾶτε, μὴ καταφρο-
νήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τού-
των· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄ-
γγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς, διὰ
παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσω-
πον τοῦ π(ατ)ρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου σῶσαι
τὸ ἀπολωλός. τί ὑμῖν δοκεῖ;
ἐὰν γένηταί τινι ἀν(θρώπ)ῳ ἑκατὸν
πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ
αὐτῶν, οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐνενή-
κοντα ἐννέα, ἐπὶ τὰ ὄρη πορευ-
θεὶς, ζητεῖ τὸ πλανώμενον; καὶ
ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ
μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα
ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις.

οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσ-
θεν τοῦ π(ατ)ρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς,
ἵνα ἀπόληται, εἷς τῶν μικρῶν
τούτων· ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς
σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε καὶ ἔλεγ-
ξον αὐτὸν, μεταξὺ σοῦ καὶ αὐ-
τοῦ μόνου· ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐ-
κέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· ἐ-
ὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε με-
τὰ σοῦ, ἔτι ἕνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στό-
ματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν,
σταθῇ πᾶν ῥῆμα· ἐὰν δὲ πα-
ρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλη-
σίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας
παρακούσῃ, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐ-
θνικὸς καὶ ὁ τελώνης· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐ-
πὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ
οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ
τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ
οὐρανῷ· πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνή-
σωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, περὶ παντὸς
πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γε-
νήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός
μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· οὗ γάρ εἰσι
δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι, εἰς τὸ
ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι, ἐν μέσῳ
αὐτῶν :- Σα(ββάτῳ) α':

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟ-
στήν: ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον):

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· τῷ αἰτοῦντί σε δί-
δου· καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δα-
νείσασθαι, μὴ ἀποστραφῇς·
ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη· ἀγαπήσεις
τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις
τὸν ἐχθρόν σου. ἐγὼ δὲ λέγω ὑ-
μῖν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑ-
μῶν· εὐλογεῖτε τοὺς καταρω-
μένους ὑμᾶς. καλῶς ποιεῖτε

τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, καὶ προσεύ-
χεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων
ὑμᾶς. ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς
ὑμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὅ-
τι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει,
ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς, καὶ
βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους·
ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶν-
τας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε·
οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποι-
οῦσιν, καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς
φίλους ὑμῶν μόνον, τί περισ-
σὸν ποιεῖτε· οὐχὶ καὶ οἱ τελῶ-
ναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν ἔσεσθε
ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ π(ατ)ὴρ ὑ-
μῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός
ἐστιν :- Κυ(ριακῇ) α': τῶν ἁγίων
πάντων: ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον):

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς, τοῖς ἑαυτοῦ μαθη-
ταῖς. πᾶς ὅστις ὁμολογήσει
ἐν ἐμοί, ἔμπροσθεν τῶν ἀν(θρώπ)ων,

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ
ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ
ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δ᾽ ἂν ἀρνή-
σηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀν-
θρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγὼ
ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ
ἐν οὐρανοῖς· ὁ φιλῶν πατέρα ἢ
μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄ-
ξιος· καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀ-
πίσω μου οὐκ ἔστι μου ἄξιος·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν
αὐτῷ· Κύριε· ἰδοὺ ἡμεῖς, ἀφή-
καμεν πάντα, καὶ ἠκολουθή-
σαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν·
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολου-
θήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγε-
νεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου, ἐπὶ θρόνου δόξης
αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς

ἐπὶ δώδεκα θρόνοις· κρίνον-
τες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ
Ἰσραήλ· καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκί-
ας· ἢ ἀδελφούς· ἢ ἀδελφάς·
ἢ πατέρα ἢ μητέρα· ἢ γυναῖκα· ἢ
τέκνα· ἢ ἀγρούς· ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός μου, ἑκατοντα-
πλασίονα λήψεται καὶ ζωὴν αἰ-
ώνιον κληρονομήσει· πολλοὶ
δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι·
καὶ ἔσχατοι πρῶτοι :—

Σαββάτῳ β: ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:

Εἶπεν ὁ Κύριος· μὴ κρίνετε ἵνα μὴ
κριθῆτε· ἐν ᾧ γὰρ κρίματι
κρίνετε κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ
μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑ-
μῖν· τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος
τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ
σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλ-
μῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς· ἢ
πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου,

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου· ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον, τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου· μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσί· μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν, ἔμπροσθεν τῶν χοίρων· μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς· αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε, κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται:-

Κυ(ριακῇ) β' ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς· Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων· οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον, καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν· καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ:-

Σα(ββάτῳ) γ' ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον):

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· πᾶς ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδό-

μησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν πέτραν· καὶ κατέβη ἡ βρο-
χή. καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί. καὶ ἔ-
πνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέπε-
σαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἔ-
πεσε· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν
πέτραν· καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου
τοὺς λόγους τούτους καὶ μὴ ποιῶν
αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μω-
ρῷ· ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰ-
κίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον· καὶ
κατέβη ἡ βροχή, καὶ ἦλθον οἱ πο-
ταμοί, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι,
καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκεί-
νῃ καὶ οὐκ ἔπεσε ~~τεθεμελιω-~~
~~το γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν~~. καὶ ἦν
ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη. καὶ ἐ-
γένετο. ὅτε συνετέλεσεν ὁ ἰς
τοὺς λόγους τούτους. ἐξεπλήσσον-
το οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.
ἦν γὰρ διδάσκων αὐτούς. ὡς

ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμ-
ματεῖς· καταβάντι δὲ αὐτῷ
ἀπὸ τοῦ ὄρους. ἠκολούθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἰδοὺ λε-
πρὸς ἐλθών, προσεκύνει αὐτῷ
λέγων· κε· ἐὰν θέλῃς, δύνα-
σαί με καθαρίσαι· καὶ ἐκτείνας
τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ ὁ ἰς·
λέγων. θέλω καθαρίσθητι· καὶ
εὐθέως. ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ
λέπρα· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰς·
ὅρα. μηδενὶ εἴπῃς· ἀλλ' ὕπα-
γε. σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ,
καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον· ὃ
προσέταξε μωσῆς, εἰς μαρ-
τύριον αὐτοῖς :- ἑωθν Γ :

Κυ Γ : ἐκ τοῦ κτ ματθ.

Εἶπεν ὁ κς· ὁ λύχνος τοῦ σώμα-
τος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν
ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον
τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος
ἐστί· τὸ σκότος πόσον· οὐδεὶς
δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν·
ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν
ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέ-
ξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονή-
σει· οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ
μαμωνᾷ· διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν·
μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν,
τί φάγητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑ-
μῶν, τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ
πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ
σῶμα τοῦ ἐνδύματος· ἐμβλέψα-
τε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· ὅ-
τι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν,
οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας· καὶ
ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐ-
τά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέ-
ρετε αὐτῶν· τίς δὲ ἐξ ὑμῶν με-
ριμνῶν, δύναται προσθεῖναι ἐ-
πὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, πῆχυν ἕ-

να· καὶ περὶ ἐνδύματος, τί με-
ριμνᾶτε· καταμάθετε τὰ κρί-
να τοῦ ἀγροῦ, πῶς αὐξάνει· οὐ
κοπιᾷ· οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν·
ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δό-
ξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο, ὡς ἓν τού-
των· εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ,
σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλί-
βανον βαλλόμενον, ὁ θεὸς οὕτως
ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον
ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι· μὴ οὖν μερι-
μνήσητε λέγοντες· τί φάγωμεν·
ἢ τί πίωμεν· ἢ τί περιβαλώμε-
θα· πάντα γὰρ ταῦτα, τὰ ἔθνη
ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ οὐράνιος, ὅτι χρῄζετε τούτων ἁ-
πάντων· ζητεῖτε δὲ πρῶτον
τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δι-
καιοσύνην αὐτοῦ· καὶ ταῦτα πάν-
τα προστεθήσεται ὑμῖν :-

Σα Δ: ἐκ κτ Ματθαίου:

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθὼν
ὁ Ἰς̄ εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶ
δε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλη
μένην καὶ πυρέσσουσαν. καὶ ἥψα
το τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν
αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη καὶ
διηκόνει αὐτῷ. ὀψίας δὲ γενο
μένης, προσήνεγκαν αὐτῷ δαι
μονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέ
βαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάν
τας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθερά
πευσεν· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥη
θὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου
λέγοντος. αὐτὸς τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐ
~~θεράπευσεν· ὅπως πληρωθῇ τὸ~~
βάστασεν. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰς̄ πολλοὺς
ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀ
πελθεῖν εἰς τὸ πέραν. καὶ προ
σελθὼν εἷς γραμματεύς, εἶπεν
αὐτῷ. διδάσκαλε. ἀκολουθή

σω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. καὶ λέ
γει αὐτῷ ὁ Ἰς̄. αἱ ἀλώπεκες
φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις. ὁ δὲ
υἱὸς τοῦ ἀνου. οὐκ ἔχει ποῦ τὴν
κεφαλὴν κλίνῃ. ἕτερος δὲ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ.
Κε. ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀ
πελθεῖν, καὶ θάψαι τὸν πρα μου.
ὁ δὲ Ἰς̄, εἶπεν αὐτῷ. ἀκολού
θει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκρούς,
θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. καὶ
ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠ
κολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ: κυ Δ' ἐκ τοῦ κατὰ :

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. εἰσελθόντι
τῷ Ἰῦ εἰς Καπερναούμ, προσ
ῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος, πα
ρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων. Κε.
ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκί
ᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανι

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ζόμενος. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰς· ἐ
γὼ ἐλθὼν, θεραπεύσω αὐτόν.
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος
ἔφη· Κε· οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς, ἵνα
μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀ
λλὰ μόνον. εἰπὲ λόγῳ. καὶ ἰαθή
σεται ὁ παῖς μου. καὶ γὰρ ἐγὼ ἄν
θρωπος εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων
ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέ
γω τούτῳ πορεύθητι. καὶ πορε
ύεται. καὶ ἄλλῳ ἔρχου καὶ ἔρχεται·
καὶ τῷ δούλῳ μου ποίησον τοῦτο
καὶ ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ Ἰς ἐθαύ
μασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦ
σιν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν. οὐδὲ ἐν τῷ
ἰσλ τοσαύτην πίστιν εὗρον. λέγω δὲ ὑ
μῖν· ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν
καὶ δυσμῶν ἥξουσι. καὶ ἀνακλι
θήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσα
ὰκ καὶ Ἰακὼβ. ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν. οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασι

λείας. ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σ
κότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται
ὁ κλαυθμὸς, καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων. καὶ εἶπεν ὁ Ἰς τῷ ἑ
κατοντάρχῃ· ὕπαγε. καὶ ὡς ἐπί
στευσας γενηθήτω σοι. καὶ ἰάθη ὁ
παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ: —

Σα΄ ε΄ ἐκ τοῦ κατὰ ματθ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων
ὁ Ἰς. εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ
τὸ τελώνιον. Ματθαῖον λεγόμε
νον. καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει
μοι. καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν
αὐτῷ. καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνα
κειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἰδοὺ πο
λλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλ
θόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰυ καὶ
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδόν
τες οἱ φαρισαῖοι. εἶπον τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ· διατί μετὰ τῶν
τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθί

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ει, ὁ διδάσκαλος ὑμῶν. ὁ δὲ ἰς
ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρεί-
αν ἔχουσιν, οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ,
ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· πορευθέν-
τες δὲ μάθετε τί ἐστιν ἔλεον θέλω
καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέ-
σαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς
εἰς μετάνοιαν :- κυ ε

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον :

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐλθόντι τῷ
Ἰησοῦ, εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν,
ὑπήντησαν αὐτῷ, δύο δαιμονι-
ζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξ-
ερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥσ-
τε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν,
διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης· καὶ ἰδοὺ
ἔκραξαν· λέγοντες, τί ἡμῖν καὶ
σοὶ Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ· ἦλθες ὧδε πρὸ
καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς· ἦν δὲ
μακρὰν ἀπ' αὐτῶν, ἀγέλη χοίρων
πολλῶν βοσκομένη· οἱ δὲ δαίμο-
νες παρεκάλουν αὐτὸν· λέγοντες
εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον
ἡμῖν ἀπελθεῖν, εἰς τὴν ἀγέλην τῶν
χοίρων· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑπά-
γετε. οἱ δὲ ἐξελθόντες, ἀπῆλθον εἰς
τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδοὺ
ὥρμησε, πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων
κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλα-
σσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν·
οἱ δὲ βόσκοντες, ἔφυγον, καὶ ἀπελ-
θόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγει-
λαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονι-
ζομένων· καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις
ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ·
καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκάλεσαν,
ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐ-
τῶν· καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον, διε-
πέρασε καὶ ἦλθεν, εἰς τὴν ἰδίαν
πόλιν :- σα ϛ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον :

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἄρχων τις
προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ, προσεκύνει

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

αὐτῷ λέγων· ὅτι ἡ θυγάτηρ μου
ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθ-
ὼν, ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐ-
π' αὐτήν, καὶ ζήσεται· καὶ ἐγερ-
θεὶς ὁ Ἰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ
γυνὴ αἱμορροοῦσα, δώδεκα ἔτη·
προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο
τοῦ κρασπέδου, τοῦ ἱματίου.
αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ἐ-
ὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱματίου
αὐτοῦ, σωθήσομαι· ὁ δὲ Ἰς ἐ-
πιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτήν,
εἶπεν· θάρσει θύγατερ· ἡ πί-
στις σου σέσωκέ σε· καὶ ἐσώθη
ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης·
καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰς, εἰς τὴν οἰκίαν
τοῦ ἄρχοντος· καὶ ἰδὼν τοὺς
αὐλητὰς· καὶ τὸν ὄχλον θορυ-
βούμενον, λέγει αὐτοῖς· ἀνα-
χωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ κο-

ράσιον ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κα-
τεγέλων αὐτοῦ· ὅτε δὲ ἐξεβλή-
θη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν, ἐκράτησε
τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη
τὸ κοράσιον· καὶ ἐξῆλθεν ἡ φή-
μη αὕτη, εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην:—

Κυ ϛ ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐμβὰς ὁ Ἰς
εἰς πλοῖον, διεπέρασε καὶ ἦλ-
θεν, εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν· καὶ ἰ-
δοὺ προσέφερον αὐτῷ παρα-
λυτικόν, ἐπὶ κλίνης βεβλημέ-
νον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰς, τὴν πίστιν αὐ-
τῶν εἶπε τῷ παραλυτικῷ· θάρ-
σει τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρ-
τίαι σου· καὶ ἰδού τινες τῶν γρα-
μματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗ-
τος βλασφημεῖ· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰς,
τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν·
ἱνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ,
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· τί γάρ

ἐστὶν εὐκοπώτερον· εἰπεῖν, ἀ-
φέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰ-
πεῖν, ἔγειρε καὶ περιπάτει· ἵ-
να δὲ εἰδῆτε· ὅτι ἐξουσίαν ἔχει
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἐπὶ τῆς γῆς ἀ-
φιέναι ἁμαρτίας, τότε λέγει
τῷ παραλυτικῷ· ἐγερθεὶς· ἆ-
ρόν σου τὴν κλίνην, καὶ ὕπαγε
εἰς τὸν οἶκόν σου· καὶ ἐγερθεὶς,
ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν,
καὶ ἐδόξασαν τὸν θεόν, τὸν δόντα
ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις:

Σα(ββάτῳ) ζ' ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα
ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος·
καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑ-
πὲρ ἐμὲ· οὐκ ἔστι μου ἄξιος·
ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀ-
πολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἕνεκεν ἐ-

μοῦ, εὑρήσει αὐτήν· ὁ δεχό-
μενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ
ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν
ἀποστείλαντά με· ὁ δεχόμενος
προφήτην, εἰς ὄνομα προφή-
του, μισθὸν προφήτου λήψεται·
καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνο-
μα δικαίου, μισθὸν δικαίου λή-
ψεται· καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα
τῶν μικρῶν τούτων ποτήρι-
ον ψυχροῦ μόνον, εἰς ὄνομα μα-
θητοῦ ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀ-
πολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ· καὶ
ἐγένετο, ὅτε συνετέλεσεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς.
διατάσσων τοῖς δώδεκα μα-
θηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν·
τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν, ἐν
ταῖς πόλεσιν αὐτῶν:— Κυ(ριακῇ) ζ':

ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· πα-
ράγοντι τῷ ἰ(ησο)ῦ· ἠκολούθησαν

αὐτῷ δύο τυφλοί, κράζοντες
καὶ λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὸς
Δαβίδ. ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰ-
κίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυ-
φλοί· καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πι-
στεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι;
λέγουσιν αὐτῷ· ναὶ κύριε. τότε
ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν
λέγων· κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν
γενηθήτω ὑμῖν. καὶ ἀνεῴχθη-
σαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ
ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέ-
γων· ὁρᾶτε, μηδεὶς γινωσκέτω.
οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν
αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. αὐ-
τῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ προ-
σήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν
δαιμονιζόμενον. καὶ ἐκβληθέν-
τος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν
ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ
ὄχλοι λέγοντες. οὐδέποτε

ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ. οἱ δὲ
Φαρισαῖοι ἔλεγον· ἐν τῷ ἄρχον-
τι τῶν δαιμονίων, ἐκβάλλει τὰ
δαιμόνια. καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς
τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώ-
μας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς αὐτῶν· καὶ κηρύσσων τὸ
εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θερα-
πεύων πᾶσαν μαλακίαν, ἐν τῷ
λαῷ : Σα Η ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον :
Εἶπεν ὁ Κύριος· ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ,
κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων
μετ' ἐμοῦ σκορπίζει. διὰ τοῦ-
το λέγω ὑμῖν· πᾶσα ἁμαρτί-
α καὶ βλασφημία, ἀφεθήσε-
ται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ πνεύματος ἁ-
γίου βλασφημία, οὐκ ἀφεθήσε-
ται τοῖς ἀνθρώποις· καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ
λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου,
ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ
κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου. οὐκ ἀφε-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

θήσεται αὐτῷ, οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶ-
νι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. ἢ
ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν
καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν· ἢ
ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν καὶ
τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ
γὰρ τοῦ καρποῦ, τὸ δένδρον γι-
νώσκεται· γεννήματα ἐχιδνῶν·
πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πο-
νηροὶ ὄντες· ἐκ γὰρ τοῦ περισ-
σεύματος τῆς καρδίας, τὸ στόμα
λαλεῖ· ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ ἀ-
γαθοῦ θησαυροῦ, ἐκβάλλει ἀγα-
θά· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ
πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πο-
νηρά· λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι πᾶν
ῥῆμα ἀργόν· ὃ ἐὰν λαλήσωσιν
οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ
λόγον, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ἐκ
γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ,
καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικα-
σθήσῃ:—

Κυ Η ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἶδεν
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς, πολὺν ὄχλον. καὶ ἐσπλα-
γχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐθερά-
πευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν·
ὀψίας δὲ γενομένης. προσῆλ-
θον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
λέγοντες· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος·
καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν· ἀ-
πόλυσον τοὺς ὄχλους. ἵνα ἀπελ-
θόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγορά-
σωσιν ἑαυτοῖς βρώματα· ὁ δὲ
Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔ-
χουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς
ὑμεῖς φαγεῖν· οἱ δὲ λέγουσιν αὐ-
τῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε, εἰ μὴ
πέντε ἄρτους, καὶ δύο ἰχθύας.
ὁ δὲ εἶπεν· φέρετέ μοι αὐτοὺς
ὧδε· καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους
ἀναπεσεῖν ἐπὶ τοὺς χόρτους, λα-
βὼν τοὺς πέντε ἄρτους, καὶ τοὺς δύο

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

δύο ἰχθύας. ἀναβλέψας εἰς
τὸν οὐρανόν, εὐλόγησε· καὶ κλάσας,
ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς
ἄρτους· οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄ-
χλοις· καὶ ἔφαγον πάντες καὶ
ἐχορτάσθησαν. καὶ ἦραν τὸ πε-
ρισσεῦον τῶν κλασμάτων, δώ-
δεκα κοφίνους πλήρεις· οἱ δὲ
ἐσθίοντες ἦσαν, ἄνδρες ὡσεὶ
πεντακισχίλιοι· χωρὶς γυναι-
κῶν καὶ παιδίων. καὶ εὐ-
θέως, ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μα-
θητάς, ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖ-
ον· καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ
πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς
ὄχλους :- Σαββάτῳ θ' ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· προσκαλε-
σάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· σπλα-
γχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον. ὅτι
ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένου-
σί μοι. καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγω-
σι· καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις
οὐ θέλω. μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν
τῇ ὁδῷ· καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ· πόθεν ἡμῖν ἐν ἐ-
ρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὥστε χορ-
τάσαι ὄχλον τοσοῦτον· καὶ λέ-
γει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πόσους ἄρτους
ἔχετε· οἱ δὲ εἶπον· ἑπτά, καὶ
ὀλίγα ἰχθύδια. καὶ ἐκέλευσε
τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν
γῆν· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρ-
τους, καὶ τοὺς ἰχθύας, ἔκλασε
καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ· καὶ ἔ-
φαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθη-
σαν. καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν
κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας
πλήρεις· οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν,
τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς
γυναικῶν καὶ παιδίων· καὶ ἀ-

πολύσας τοὺς ὄχλους, ἐνέβη εἰς
τὸ πλοῖον. καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅ
ρια Μαγδαλά :- κ(υριακ)ῇ θ´

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠνάγκασεν
ὁ Ἰς̄ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐ
μβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προ
άγειν αὐτοὺς εἰς τὸ πέραν. ἕ
ως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.
καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέ
βη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσ
εύξασθαι. ὀψίας δὲ γενομένης,
μόνος ἦν ἐκεῖ. τὸ δὲ πλοῖον
ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν βα
σανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμά
των. ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄ
νεμος. τετάρτῃ δὲ φυλακῇ
τῆς νυκτὸς, ἀπῆλθε πρὸς
αὐτοὺς ὁ Ἰς̄. περιπατῶν ἐπὶ
τῆς θαλάσσης. καὶ ἰδόντες αὐ
τὸν οἱ μαθηταὶ, ἐπὶ τὴν θά
λασσαν περιπατοῦντα. ἐ
ταράχθησαν, λέγοντες, ὅτι
φάντασμά ἐστι· καὶ ἀπὸ τοῦ
φόβου ἔκραξαν· εὐθέως δὲ,
ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰς̄· λέγων
θαρσεῖτε. ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖ
σθε. ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέ
τρος εἶπεν. Κε̄. εἰ σὺ εἶ. κέλευ
σόν με πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ
ὕδατα. ὁ δὲ εἶπεν. ἐλθέ·
καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου
ὁ Πέτρος. περιεπάτησεν ἐπὶ
τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν
Ἰν̄. βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον
ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη. καὶ ἀρξάμε
νος καταποντίζεσθαι. ἔκρα
ξε λέγων. Κε̄ σῶσόν με. εὐθέ
ως δὲ ὁ Ἰς̄, ἐκτείνας τὴν χεῖρα,
ἐπελάβετο αὐτοῦ. καὶ λέγει αὐ
τῷ. ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδί
στασας. καὶ ἐμβάντων αὐτῶν

εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄ-
νεμος. οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλ-
θόντες, προσεκύνησαν αὐτῷ
λέγοντες· ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ.
καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς
Γεννησαρέτ :- Σαββ(άτῳ) ι'
ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσῆλ-
θον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνον-
τες τῷ Πέτρῳ καὶ εἶπον· ὁ δι-
δάσκαλος ὑμῶν, οὐ τελεῖ τὰ
δίδραχμα; λέγει· ναί. καὶ ὅτε εἰ-
σῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέ-
φθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· τί σοι
δοκεῖ Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς, ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέ-
λη ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν
αὐτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων;
λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· ἀπὸ τῶν
ἀλλοτρίων. ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἄ-
ραγε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί.

ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐ-
τούς, πορευθεὶς εἰς θάλασσαν,
βάλε ἄγκιστρον· καὶ τὸν ἀνα-
βάντα πρῶτον ἰχθὺν ἆρον·
καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, εὑ-
ρήσεις στατῆρα· ἐκεῖνον λα-
βὼν, δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ
σοῦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, προ-
σῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέ-
γοντες· τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν
τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; καὶ
προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδί-
ον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν
καὶ εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε
ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθη-
τε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυ-
τὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο,
οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν :-

κυριακῇ ι΄ ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἄνθρω-
πος προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπε-
τῶν αὐτὸν καὶ λέγων· κύριε· ἐ-
λέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνι-
άζεται καὶ κακῶς πάσχει·
πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ
καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ προ-
σήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς
σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν
θεραπεῦσαι· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ δι-
εστραμμένη· ἕως πότε ἀνέ-
ξομαι ὑμῶν· φέρετέ μοι αὐτὸν
ὧδε· καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ τὸ
δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ
παῖς, ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης·
τότε προσελθόντες οἱ μαθη-
ταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ᾽ ἰδίαν εἶπον· δι-
ὰ τί ἡμεῖς, οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκ-
βαλεῖν αὐτό· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν·
ἀμὴν γάρ, λέγω ὑμῖν· ἐὰν ἔχη-
τε πίστιν, ὡς κόκκον σινάπε-
ως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ μετά-
βηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μετα-
βήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατή-
σει ὑμῖν· τοῦτο δὲ τὸ γένος, οὐ-
κ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ
καὶ νηστείᾳ· ἀναστρεφομένων
δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας
ἀνθρώπων· καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν·
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται:—

σαββάτῳ ια΄: ἐκ κατὰ Ματθαῖον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· προσῆλθον
οἱ Φαρισαῖοι τῷ Ἰησοῦ, πειράζον-
τες αὐτόν, καὶ λέγοντες αὐτῷ·
εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

τίαν ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε, ὅτι ὁ
ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς. ἄρσεν καὶ
θῆλυ· ἐποίησεν αὐτοὺς καὶ εἶ
πεν· ἕνεκεν τούτου. καταλεί
ψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα,
καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναι
κὶ αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο,
εἰς σάρκα μίαν· ὥστε, οὐκέ
τι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία· ὃ
οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν. ἄνθρωπος μὴ
χωριζέτω· λέγουσιν αὐτῷ· τί
οὖν μωσῆς ἐνετείλατο, δοῦναι
βιβλίον ἀποστασίου, καὶ ἀπολῦ
σαι αὐτήν· λέγει αὐτοῖς· ὅτι
μωσῆς· πρὸς τὴν σκληροκαρ
δίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν,
ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν·
ἀπ' ἀρχῆς δὲ, οὐ γέγονεν οὕτως·
λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι ὃς ἂν ἀπο
λύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, μὴ ἐ

τὶ πορνείᾳ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην,
μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην
γαμήσας, μοιχᾶται· λέγουσιν αὐ
τῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· εἰ οὕ
τως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου με
τὰ τῆς γυναικὸς, οὐ συμφέρει
γαμῆσαι· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦ
τον· ἀλλ' οἷς δέδοται· εἰσὶ γὰρ
εὐνοῦχοι. οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς,
ἐγεννήθησαν οὕτως· καὶ εἰσὶν
εὐνοῦχοι. οἵτινες εὐνουχίσθη
σαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰ
σὶν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνούχισαν
ἑαυτοὺς, διὰ τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν· ὁ δυνάμενος χωρεῖν χω
ρείτω:- κυ ια ἐκ τοῦ κτ μα
Εἶπεν ὁ κύριος, τὴν παραβολὴν ταύ
την· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν, ἀνθρώπῳ βασιλεῖ· ὃς ἠ
θέλησε συνᾶραι λόγον. μετὰ τῶν

δούλων αὐτοῦ. ἀρξαμένου
δὲ αὐτοῦ συναίρειν προσηνέχθη
αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης, μυρί-
ων ταλάντων. μὴ ἔχοντος
δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέ-
λευσεν αὐτὸν ὁ κ(ύριο)ς αὐτοῦ πρα-
θῆναι. καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅ-
σα εἶχε καὶ ἀποδοθῆναι. πε-
σὼν οὖν ὁ δοῦλος, προσεκύ-
νει αὐτῷ λέγων· κ(ύρι)ε· μακροθύ-
μησον ἐπ' ἐμοὶ καὶ πάντα
σοι ἀποδώσω. σπλαγχνισθεὶς
δὲ ὁ κ(ύριο)ς τοῦ δούλου ἐκείνου,
ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ δάνει-
ον ἀφῆκεν αὐτῷ· ἐξελθὼν
δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος. εὗρεν
ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ,
ὃς ὤφειλεν αὐτῷ, ἑκατὸν
δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν,
ἔπνιγε. λέγων ἀπόδος μοι ὅ

τι ὀφείλεις· πεσὼν οὖν ὁ σύν-
δουλος αὐτοῦ, εἰς τοὺς πό-
δας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτὸν·
λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐ-
μοὶ καὶ ἀποδώσω σοι· ὁ δὲ
οὐκ ἤθελεν· ἀλλὰ ἀπελθὼν,
ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν,
ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμε-
νον· ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι
αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθη-
σαν σφόδρα· καὶ ἐλθόντες.
διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυ-
τῶν πάντα τὰ γενόμενα·
τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν
ὁ κ(ύριο)ς αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· δοῦ-
λε πονηρέ. πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν
ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ πα-
ρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ
σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου
ὡς καὶ ἐγώ σε ἠλέησα καὶ ὀρ-
γισθεὶς ὁ κ(ύριο)ς αὐτοῦ. παρέδω-

κεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ· οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν: Σα(ββάτῳ) ΙΒ΄. ἐκ (τοῦ) κ(ατὰ) Ματ(θαῖον):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐκπορευομένου τοῦ ἰῦ ἀπὸ Ἰεριχὼ ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς· καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι ἰς παράγει ἔκραξαν λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς κε, υἱὸς δαδ. ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μεῖζων ἔκραζον λέγοντες, ἐλέησον ἡμᾶς κε υἱὸς δαδ· καὶ στὰς ὁ ἰς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν· τί θέλετε

ποιήσω ὑμῖν· λέγουσιν αὐτῷ· κε· ἵνα ἀνοιγῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί· σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ ἰς ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ: Κυ(ριακῇ) ΙΒ ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Ματθαῖον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· νεανίσκος τὶς προσῆλθε τῷ ἰῦ γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγων· διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν, οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς ὁ θς· εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωήν, τήρησον τὰς ἐντολάς· λέγει αὐτῷ· ποίας· ὁ δὲ ἰς εἶπεν· τὸ οὐ φομάσεις· οὐ μοιχεύσεις· οὐ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις· τίμα τὸν

πρα καὶ τὴν μρα· καὶ ἀγαπή-
σης τὸν πλησίον σου ὡς σεαυ-
τόν· λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος·
πάντα ταῦτα, ἐφυλαξάμην
ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ·
ἔφη αὐτῷ ὁ ἰς· εἰ θέλεις τέλει-
ος εἶναι, ὕπαγε· πώλησόν σου
τὰ ὑπάρχοντα. καὶ δὸς πτω-
χοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐ-
ρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι·
ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λό-
γον, ἀπῆλθε λυπούμενος. ἦν γὰρ
ἔχων, κτήματα πολλά· ὁ δὲ
ἰς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι δυσκόλως
πλούσιος εἰσελεύσεται. εἰς τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· πάλιν
δὲ λέγω ὑμῖν· εὐκοπώτερόν
ἐστι. κάμηλον· διὰ τρυπήμα-
τος ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλού-
σιον. εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ

εἰσελθεῖν· ἀκούσαντες δὲ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξεπλήσσοντο
σφόδρα· λέγοντες. τίς ἄ-
ρα. δύναται σωθῆναι· ἐμβλέ-
ψας δὲ ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς· πα-
ρὰ ἀνοις. τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι·
παρὰ δὲ θῶ. πάντα δυνατά
ἐστιν :- σα ιγ : ἐκ τοῦ κατὰ ματθ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβού-
λιον ἔλαβον οἱ φαρισαῖοι κα-
τὰ τοῦ ἰυ, ὅπως αὐτὸν παγι-
δεύσωσιν ἐν λόγῳ· καὶ ἀποστέ-
λλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐ-
τῶν. μετὰ τῶν ἡρωδιανῶν λέ-
γοντες· διδάσκαλε οἴδαμεν,
ὅτι ἀληθὴς εἶ· καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ
θῦ, ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις· καὶ
οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ
γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀ-
νθρώπων· εἰπὲ οὖν ἡμῖν. τί σοι δο-
κεῖ· ἔξεστι δοῦναι κῆνσον καὶ

σαρικοῦ. Γνοὺς δὲ ὁ ἰσ̄ τὴν πο-
νηρίαν αὐτῶν. εἶπεν. τί με
πειράζετε ὑποκριταί. ἐπιδεί-
ξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου.
οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνά-
ριον. καὶ λέγει αὐτοῖς. τίνος
ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγρα-
φή. λέγουσιν αὐτῷ. καίσαρος.
τότε λέγει αὐτοῖς. ἀπόδοτε
οὖν τὰ καίσαρος καίσαρι καὶ τὰ
τοῦ θῦ τῷ θῷ. καὶ ἀκούσαν-
τες ἐθαύμασαν. καὶ ἀφέντες
αὐτὸν, ἀπῆλθον :- κῦ ιγ

ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον

Εἶπεν ὁ κσ̄, τὴν παραβολὴν ταύ-
την. ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπό-
της, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπε-
λῶνα. καὶ φραγμὸν αὐτῷ περι-
έθηκε. καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ
ληνὸν καὶ ᾠκοδόμησε πύργον
καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς.

καὶ ἀπεδήμησεν. ὅτε δὲ ἤγγισεν
ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστει-
λε τοὺς δούλους αὐτοῦ. πρὸς τοὺς
γεωργούς. λαβεῖν τοὺς καρποὺς
αὐτοῦ. καὶ λαβόντες οἱ γεωργοί,
τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔ-
δειραν. ὃν δὲ ἀπέκτειναν. ὃν δὲ
ἐλιθοβόλησαν. πάλιν ἀπέστει-
λεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν
πρώτων. καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς
ὡσαύτως. ὕστερον δὲ ἀπέστει-
λε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
λέγων. ἐντραπήσονται τὸν υἱ-
όν μου. οἱ δὲ γεωργοί, ἰδόντες
τὸν υἱόν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς. οὗ-
τός ἐστιν ὁ κληρονόμος. δεῦτε.
ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ κα-
τάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐ-
τοῦ. καὶ λαβόντες αὐτόν, ἐξέ-
βαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ
ἀπέκτειναν. ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κσ̄

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

τοῦ ἀμπελῶνος. τί ποιήσει τοῖς
γεωργοῖς ἐκείνοις· λέγουσιν αὐ-
τῷ· κακοὺς κακῶς, ἀπολέσει
αὐτούς· καὶ τὸν ἀμπελῶνα
ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτι-
νες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρ-
ποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν· λέ-
γει αὐτοῖς ὁ ἰς̄· οὐδέποτε ἀ-
νέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς. λίθον
ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦν-
τες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν
γωνίας· παρὰ κῦ ἐγένετο αὕτη· καὶ
ἔστι· θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡ-
μῶν :- Σα ΙΔ ἐκ τοῦ κ.τ. ματθ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐλάλησεν
ὁ ἰς̄ τοῖς ὄχλοις, καὶ τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ· ἐπὶ τῆς μωσέ-
ως καθέδρας, ἐκάθισαν οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι· πάν-
τα οὖν, ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑ-
μῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖ-

τε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν,
μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ καὶ οὐ
ποιοῦσι· δεσμεύουσι γάρ, φορτί-
α βαρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ
ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους
τῶν ἀν̄ων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐ-
τῶν, οὐ θέλουσιν κινῆσαι αὐτά·
πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποι-
οῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς
ἀν̄οις· πλατύνουσι δέ, τὰ φυ-
λακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύ-
νουσι τὰ κράσπεδα, τῶν ἱμα-
τίων αὐτῶν· φιλοῦσί τε τὴν
πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις.
καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν
ταῖς συναγωγαῖς. καὶ τοὺς ἀσ-
πασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ
καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀν̄ων, ῥα-
ββὶ ῥαββί· ὑμεῖς δὲ μὴ κλη-
θῆτε ῥαββί· εἷς γάρ ἐστιν ὑ-
μῶν, διδάσκαλος ὁ χς̄· πάν-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

τος δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε. καὶ πα-
τέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς·
εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς. μηδὲ κληθῆτε κα-
θηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστιν,
καθηγητὴς ὁ Χριστός. ὁ δὲ μείζων
ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν διάκονος·
ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν τα-
πεινωθήσεται. καὶ ὅστις τα-
πεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται:

Κυ(ριακῇ) ΙΔ: ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον):

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν
ταύτην· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν, ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις
ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ·
καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ,
καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς
τοὺς γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον ἐλ-
θεῖν. πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους
δούλους, λέγων· εἴπατε τοῖς
κεκλημένοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν

μου ἡτοίμασα. οἱ ταῦροί μου καὶ
τὰ σιτιστὰ τεθυμένα. καὶ πάν-
τα ἕτοιμα. δεῦτε εἰς τοὺς γά-
μους. οἱ δὲ ἀμελήσαντες, ἀπῆλ-
θον. ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν.
ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ.
οἱ δὲ λοιποὶ. κρατήσαντες τοὺς
δούλους αὐτοῦ, ὕβρισαν καὶ ἀπέ-
κτειναν. καὶ ἀκούσας ὁ βασι-
λεὺς ἐκεῖνος, ὠργίσθη καὶ πέ-
μψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀ-
πώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους. ς
τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε.
τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ·
ὁ μὲν γάμος, ἕτοιμός ἐστιν οἱ δὲ κε-
κλημένοι, οὐκ ἦσαν ἄξιοι. πο-
ρεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς ἐξόδους
τῶν ὁδῶν. καὶ ὅσους ἐὰν εὕρη-
τε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. καὶ
ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς
τὰς ὁδούς, συνήγαγον πάντας

ὅσους εὗρον· πονηρούς τε καὶ ἀγα-
θούς. καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνα-
κειμένων· εἰσελθὼν δὲ ὁ βασι-
λεύς, θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμέ-
νους. εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον. οὐκ ἐν-
δεδυμένον ἔνδυμα γάμου καὶ λέγει
αὐτῷ· ἑταῖρε. πῶς εἰσῆλθες
ὧδε. μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου· ὁ
δὲ ἐφιμώθη· τότε εἶπεν ὁ βασι-
λεὺς τοῖς διακόνοις· δήσαντες
αὐτοῦ· χεῖρας καὶ πόδας. ἄρα-
τε αὐτόν. καὶ ἐκβάλλετε εἰς τὸ
σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσ-
ται ὁ κλαυθμὸς. καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων· πολλοὶ γάρ εἰσι
κλητοί. ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί:-

Σα ιε´ ἐκ τοῦ κ(α)τ(ὰ) Μα(τθαῖον).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· προσῆλθον
οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰ(ησο)ῦ. ἐπιδεῖξαι
αὐτῷ. τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱε-
ροῦ· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ

βλέπετε ταῦτα πάντα ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε
λίθος ἐπὶ λίθον. ὃς οὐ μὴ κα-
ταλυθήσεται· καθημένου δὲ
αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαι-
ῶν. προσῆλθον οἱ μαθηταὶ κα-
τ' ἰδίαν· λέγοντες. εἰπὲ ἡμῖν πό-
τε ταῦτα ἔσται· καὶ τί τὸ ση-
μεῖον τῆς σῆς παρουσίας· καὶ
τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος·
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐ-
τοῖς· βλέπετε μή τις ὑμᾶς
πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσον-
ται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγον-
τες. ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Χ(ριστό)ς. καὶ πο-
λλοὺς πλανήσουσι· μελλήσετε
δὲ ἀκούειν πολέμους. καὶ ἀκο-
ὰς πολέμων· ὁρᾶτε μὴ θροεῖ-
σθε. δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι. ἀ-
λλ' οὔπω ἐστὶ τὸ τέλος· ἐγερθή-
σεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος. καὶ βα-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

σμεῖα ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔ-
σονται λοιμοὶ καὶ λιμοί. καὶ σεισ-
μοὶ κατὰ τόπους· πάντα δὲ
ταῦτα, ἀρχὴ ὠδίνων· τότε
παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλῖψιν·
καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς· καὶ ἔ-
σεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων
διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομεί-
νας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται:—

Τῷ και κυ ιε: ἐκ τοῦ κτ μα:
ρῷ ἐκείνῳ· νομικός τις
προσῆλθε τῷ Ἰῦ πειράζων
αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκαλε,
ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νό-
μῳ· ὁ δὲ Ἰς ἔφη αὐτῷ· ἀγα-
πήσεις κν τὸν θν σου. ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ σου. καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ σου,
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· αὕ-
τη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐν-
τολή· δευτέρα δέ, ὁμοία αὐτῇ·
ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς

σεαυτόν· ἐν ταύταις ταῖς
δυσὶν ἐντολαῖς, ὅλος ὁ νόμος
καὶ οἱ προφῆται κρέμανται·
συνηγμένων δὲ τῶν φαρισαί-
ων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς
ὁ Ἰς· λέγων· τί ὑμῖν δοκεῖ πε-
ρὶ τοῦ Χῦ. τίνος υἱός ἐστιν· λέ-
γουσιν αὐτῷ· τοῦ Δαδ. λέγει
αὐτοῖς· πῶς οὖν Δαδ ἐν
πνι. κν αὐτὸν καλεῖ· λέγων.
εἶπεν ὁ κς τῷ κω μου, κάθου
ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς σου. ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου· εἰ οὖν Δαδ
ἐν πνι καλεῖ αὐτὸν κν. πῶς
υἱὸς αὐτοῦ ἐστι· καὶ οὐδεὶς ἐ-
δύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λό-
γον. οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐ-
κείνης τῆς ἡμέρας, ἐπερω-
τῆσαι αὐτὸν οὐκέτι:— Σα
ιϛ ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖ:

Εἶπεν ὁ κύριος· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας, οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος. ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται. ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται:—

Κυ ιγ΄:

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:

Εἶπεν ὁ κύριος, τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις ἀποδημῶν, ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα. ᾧ δὲ δύο. ᾧ δὲ ἕν. ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως. πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβών, εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκέρδησεν ἄλλα πέντε τάλαντα. ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. ὁ δὲ τὸ ἓν λαβών, ἀπελθὼν ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου

αὐτοῦ. μετὰ δὲ χρόνον πολὺν
ἔρχεται ὁ κ(ύριο)ς τῶν δούλων ἐ-
κείνων καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν
λόγον. καὶ προσελθὼν ὁ τὰ
πέντε τάλαντα λαβὼν. προ-
σήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαν-
τα. λέγων. κ(ύρι)ε. πέντε τάλαν-
τά μοι παρέδωκας. ἴδε ἄλλα
πέντε τάλαντα ἐκέρδησα
ἐπ' αὐτοῖς. ἔφη αὐτῷ ὁ κ(ύριο)ς
αὐτοῦ. εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ
πιστέ. ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός,
ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω. εἴ-
σελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κ(υρίο)υ σου.
προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τά-
λαντα λαβὼν εἶπεν. κ(ύρι)ε. δύ-
ο τάλαντά μοι παρέδωκας.
ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρ-
δησα ἐπ' αὐτοῖς. ἔφη αὐτῷ
ὁ κ(ύριο)ς αὐτοῦ. εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ
πιστέ. ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός. ἐ-

πὶ πολλῶν σε καταστήσω. εἴ-
σελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κ(υρίο)υ σου.
προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τά-
λαντον εἰληφὼς. εἶπεν κ(ύρι)ε. ἔ-
γνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄν(θρωπ)ος. θε-
ρίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας.
καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρ-
πισας. καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼ(ν)
ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν
τῇ γῇ. ἴδε ἔχεις τὸ σόν. ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ κ(ύριο)ς αὐτοῦ. εἶπεν
αὐτῷ. πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνη-
ρέ. ᾔδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐ-
κ ἔσπειρα. καὶ συνάγω ὅθεν οὐ
διεσκόρπισα. ἔδει οὖν σε βα-
λεῖν. τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τρα-
πεζίταις. καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐ-
κομισάμην ἄν, τὸ ἐμὸν σὺν τό-
κῳ. ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ
τάλαντον. καὶ δότε τῷ ἔχον-
τι τὰ δέκα τάλαντα. τῷ γὰρ

ἔχοντι παντὶ δοθήσεται· ἀ-
πὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ
δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐ-
τοῦ· ταῦτα λέγων ἐφώνει·
ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκου-
έτω: — Σα(ββάτῳ) ιζ' ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον):

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τὴν παραβολὴν ταύ-
την· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν, δέκα παρθένοις,
αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπά-
δας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάν-
τησιν τοῦ νυμφίου· πέντε
δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι,
καὶ αἱ πέντε μωραί· αἵτινες
μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπά-
δας αὐτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑ-
αυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι,
ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις
αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων
αὐτῶν· χρονίζοντος δὲ τοῦ
νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι

καὶ ἐκάθευδον· μέσης δὲ νυ-
κτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυ-
μφίος ἔρχεται· ἐξέρχεσθε εἰς
ἀπάντησιν αὐτοῦ· τότε ἠγέρ-
θησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖ-
ναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπά-
δας αὐτῶν· αἱ δὲ μωραὶ ταῖς
φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν
ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λα-
μπάδες ἡμῶν σβέννυνται· ἀ-
πεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέ-
γουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡ-
μῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ
μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας,
καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς· ἀπερ-
χομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι,
ἦλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰ-
σῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γά-
μους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα· ὕ-
στερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ
παρθένοι λέγουσαι· Κ(ύρι)ε Κ(ύρι)ε ἄνοιξον

ξον ἡμῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ
κοῖδα ὑμᾶς. γρηγορεῖτε οὖν
ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν
οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἔρχεται :– κυ ιζ: –θ–

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν
ὁ Ἰς, εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σι
δῶνος. καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χανα
ναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων
ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ
λέγουσα. ἐλέησόν με Κε, υἱὲ
Δαδ. ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαι
μονίζεται. ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη
αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων
αὐτὸν λέγοντες. ἀπόλυσον αὐ
τήν. ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν.
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν. οὐκ ἀ
πεστάλην, εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβα

τα τὰ ἀπολωλότα, οἴκου Ἰσλ.
ἡ δὲ ἐξελθοῦσα, προσεκύνησεν
αὐτῷ. λέγουσα. Κε βοήθει
μοι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν.
οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον
τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς
κυναρίοις. ἡ δὲ εἶπεν. ναὶ Κε.
καὶ γὰρ τὰ κυνάρια, ἐσθίει ἀ
πὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόν
των, ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν
κυρίων αὐτῶν. τότε ἀποκρι
θεὶς ὁ Ἰς εἶπεν αὐτῇ. ὦ γύναι.
μεγάλη σου ἡ πίστις. γενηθήτω
σοι ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγά
τηρ αὐτῆς, ἀπὸ τῆς ὥρας ἐ
κείνης :–

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

+

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ ΗΤΟΙ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ:

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ἦλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς Καπερναοὺμ
πόλιν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν
διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββα-
σιν· καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ
ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ συ-
ναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος· ἔχων πνεῦμα
δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέ-
κραξε φωνῇ μεγάλῃ· λέγων· Ἔ-
α, τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰ(ησο)ῦ Ναζαρηνέ·
ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς· οἶδά σε
τίς εἶ· ὁ ἅγιος τοῦ Θ(εο)ῦ· καὶ ἐπε-
τίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς λέγων· φι-
μώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ·
καὶ ῥῆξαν αὐτὸν τὸ δαιμόνι-
ον εἰς τὸ μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐ-
τοῦ, μηδὲν βλάψαν αὐτόν·
καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας,
καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους·
λέγοντες· τίς ὁ λόγος οὗτος, ὅ-
τι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπι-
τάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμα-
σι, καὶ ἐξέρχονται:—

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἑστὼς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ,
εἶδεν δύο πλοῖα, ἑστῶτα παρὰ
τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀπο-
βάντες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλυναν
τὰ δίκτυα· ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν
τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος·
ἠρώτησεν αὐτόν, ἀπὸ τῆς γῆς
ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθί-
σας, ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου
τοὺς ὄχλους· ὡς δὲ ἐπαύσατο λα-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

λων. εἶπεν πρὸς τὸν Σίμωνα·
ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος. καὶ χα-
λάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς
ἄγραν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων
εἶπεν αὐτῷ· ἐπιστάτα· δι' ὅ-
λης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες,
οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥή-
ματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον.
καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκ-
λεισαν πλῆθος ἰχθύων πολύ·
διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐ-
τῶν· καὶ κατένευσαν τοῖς με-
τόχοις· τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοί-
ῳ. τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι
αὐτοῖς· καὶ ἦλθον καὶ ἔπλησαν
ἀμφότερα τὰ πλοῖα. ὥστε
βυθίζεσθαι αὐτά· ἰδὼν δὲ Σί-
μων Πέτρος. προσέπεσε τοῖς
γόνασι τοῦ Ἰησοῦ· λέγων· ἔξελθε
ἀπ' ἐμοῦ. ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός
εἰμι Κύριε· θάμβος γάρ· περιέσχ-

αὐτόν. καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐ-
τῷ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων.
ᾗ συνέλαβον· ὁμοίως καὶ Ἰά-
κωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβε-
δαίου. οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ
Σίμωνι· καὶ εἶπεν πρὸς τὸν
Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· μὴ φοβοῦ. ἀπὸ
τοῦ νῦν. ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν·
καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ
τὴν γῆν. ἀφέντες ἅπαντα. ἠ-
κολούθησαν αὐτῷ:– Σα Β:

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦν διδάσ-
κων ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦσαν καθήμενοι
Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι·
οἳ ἦσαν ἐληλυθότες. ἐκ πάσης
κώμης τῆς Γαλιλαίας. καὶ Ἰου-
δαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ δύναμις
Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς· καὶ
ἰδοὺ ἄνδρες. φέροντες ἐπὶ κλί-
νης ἄνθρωπον. ὃς ἦν παραλελυμένος·

καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν
καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ
μὴ εὑρόντες ποίας εἰσενέγκω-
σιν αὐτὸν διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάν-
τες ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ τῶν κε-
ράμων, καθῆκαν σὺν τῷ κλι-
νιδίῳ εἰς τὸ μέσον, ἔμπροσθεν
τοῦ Ἰυ· καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐ-
τῶν, εἶπεν αὐτῷ· ἄνθρωπε· ἀφέ-
ωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· καὶ
ἤρξαντο διαλογίζεσθαι, οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι λέγον-
τες· τίς ἐστιν οὗτος, ὃς λαλεῖ βλα-
σφημίας· τίς δύναται ἀφιέ-
ναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ μόνος ὁ Θς·
γνοὺς δὲ ὁ Ἰς τοὺς διαλογισμοὺς
αὐτῶν, ἀποκριθεὶς εἶπεν
πρὸς αὐτούς· τί διαλογίζεσθε
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· τί ἐστιν
εὐκοπώτερον· εἰπεῖν ἀφέ-
ωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ ἁ

πεῖν ἔγειρε καὶ περιπάτει·
ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔ-
χει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ἐπὶ γῆς
ἀφιέναι ἁμαρτίας, λελυμένῳ
εἶπεν τῷ παραλυτικῷ· σοὶ
λέγω· ἔγειρε· καὶ ἄρας τὸ κλι-
νίδιόν σου πορεύου εἰς τὸν οἶ-
κόν σου· καὶ παραχρῆμα ἀ-
ναστὰς, ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας
ἐφ᾽ ᾧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν
Θν· καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅ-
παντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θν·
καὶ ἐπλήσθησαν φόβου λέγοντες·
ὅτι εἴδομεν παράδοξα σήμερον:

Κυ β: ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Εἶπεν ὁ Κς· καθὼς θέλετε ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς
ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως· καὶ
εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας
ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί·

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀ-
γαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι·
καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀ-
γαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία
ὑμῖν χάρις ἐστί· καὶ γὰρ οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν· καὶ ἐ-
ὰν δανείζητε· παρ' ὧν ἐλπίζε-
τε ἀπολαμβάνειν, ποία ὑμῖν χάρις
ἐστί· καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτω-
λοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβω-
σι τὰ ἴσα· πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς
ἐχθροὺς ὑμῶν· καὶ ἀγαθοποιεῖτε·
καὶ δανείζετε· μηδὲν ἀπελπίζον-
τες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πο-
λύς· καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου· ὅτι
αὐτὸς χρηστός ἐστιν, ἐπὶ τοὺς ἀ-
χαρίστους καὶ πονηρούς· γίνεσθε
οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ
πατὴρ ὑμῶν, οἰκτίρμων ἐστίν:—

Σα(ββάτῳ) ϛ: ἐκ κ(ατὰ) Λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· παρῆγεν ὁ

Ἰ(ησοῦ)ς, ἐθεάσατο τελώνην· ὀνόματι
Λευΐν· καθήμενον ἐπὶ τὸ τε-
λώνιον· καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολού-
θει μοι· καὶ καταλιπὼν ἅπαντα,
ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ·
καὶ ἐποίησε δοχὴν μεγάλην Λε-
υῒς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ·
καὶ ἦν ὄχλος τελωνῶν πολὺς
καὶ ἄλλων· οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν
κατακείμενοι· καὶ ἐγόγγυζον οἱ
γραμματεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ Φα-
ρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐ-
τοῦ λέγοντες· διατί μετὰ τῶν
τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἐ-
σθίετε καὶ πίνετε· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπε πρὸς αὐτούς· οὐ
χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες,
ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες·
οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους,
ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς, εἰς μετάνοιαν:—

Κυ(ριακῇ) ϛ: ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐπορεύ-
ετο ὁ Ἰς· εἰς πόλιν καλουμέ-
νην Ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοί·
καὶ ὄχλος πολύς· ὡς δὲ ἤγγισε
τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ
ἐξεκομίζετο τεθνηκώς, υἱὸς μο-
νογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ αὐτὴ
χήρα. καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱ-
κανὸς σὺν αὐτῇ· καὶ ἰδὼν αὐτὴν
ὁ Κς, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ.
καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ κλαῖε· καὶ
προσελθών, ἥψατο τῆς σοροῦ·
οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν· καὶ εἶ-
πεν· νεανίσκε, σοὶ λέγω· ἐγέρθη-
τι· καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρός.
καὶ ἤρξατο λαλεῖν. καὶ ἔδωκεν
αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ἔλαβε δὲ φό-
βος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν
Θν· λέγοντες· ὅτι προφήτης
μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν. καὶ ὅ-

τι ἐπεσκέψατο ὁ Θς, τὸν λα-
ὸν αὐτοῦ :- Σα Δ :

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν :

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐπορεύε-
το ὁ Ἰς τοῖς σάββασι, διὰ τῶν
σπορίμων· καὶ ἔτιλλον οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας, καὶ
ἤσθιον, ψώχοντες ταῖς χερσί·
τινὲς δὲ τῶν φαρισαίων. εἶ-
πον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε. ὃ οὐ-
κ ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς σάββα-
σι· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς εἶπεν
πρὸς αὐτούς· οὐδὲ τοῦτο
ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησε Δαδ, ὁ-
πότε ἐπείνασεν· αὐτὸς καὶ
οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες. ὡς εἰσῆλ-
θεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θῦ. καὶ
τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως
ἔφαγε. καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς με-
τ' αὐτοῦ. οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν
εἰ μὴ μόνοις τοῖς ἱερεῦσι καὶ ἐ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

λέγεν αὐτοῖς· ὅτι κύριός ἐστι
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τοῦ σαββά-
του· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ἡ δεξιὰ, ἦν ξηρά· πα-
ρετήρουν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι, εἰ ἐν τῷ σαββά-
τῳ θεραπεύσει, ἵνα εὕρωσι κα-
τηγορίαν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ ᾔ-
δει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν·
καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ, τῷ ξηρὰν ἔ-
χοντι τὴν χεῖρα· ἔγειρε· καὶ
στῆθι εἰς τὸ μέσον· ὁ δὲ ἀναστὰς
ἔστη· εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς πρὸς αὐ-
τούς· ἐπερωτήσω ὑμᾶς, τί
ἔξεστι τοῖς σάββασιν· ἀγαθοποι-
ῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι· ψυχὴν σῶ-
σαι, ἢ ἀποκτεῖναι· καὶ περιβλε-
ψάμενος πάντας αὐτούς, εἶ-
πεν αὐτῷ· ἔκτεινον τὴν χεῖ-
ρά σου· ὁ δὲ ἐποίησε· καὶ ἀ-
πεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ὑ-

γιὴς ὡς ἡ ἄλλη :— κυ δ:

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν:

Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύ-
την· ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ
σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ
ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν· ὃ μὲν ἔ-
πεσε παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ κατε-
πατήθη. καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτε-
ρον ἔπεσεν· ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ
φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν
ἰκμάδα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν,
ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συ-
μφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνι-
ξαν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν,
εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν καὶ φυὲν
ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλα-
σίονα· ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· λέγοντες· τίς
εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη· ὁ δὲ εἶ-
πεν· ὑμῖν δέδοται γνῶναι, τὰ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ
θ(εο)ῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παρα-
βολαῖς· ἵνα βλέποντες μὴ βλέ-
πωσι· καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶ-
σιν· ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή·
ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θ(εο)ῦ· οἱ
δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσίν, οἱ ἀκού-
οντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβο-
λος καὶ αἴρει τὸν λόγον, ἀπὸ τῆς
καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύ-
σαντες σωθῶσιν· οἱ δὲ ἐπὶ
τῆς πέτρας, οἳ ὅταν ἀκούσωσιν,
μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον·
καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν· οἳ
πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν, καὶ ἐν
καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται·
τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν·
οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑ-
πὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ
ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι,
συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφο-

ροῦσιν, ἐν ὑπομονῇ· ταῦτα
λέγων ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν, ἀκουέτω :- σα' ε' :

ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν :

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἰσῆλθεν
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς Καπερναούμ· ἑκα-
τοντάρχου δέ τινος δοῦλος,
κακῶς ἔχων, ἔμελλε τελευ-
τᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος·
ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰ(ησο)ῦ, ἀπέ-
στειλε πρὸς αὐτόν, πρεσβυτέ-
ρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν
αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν· διασώ-
σῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ· οἱ δὲ
παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰ(ησοῦ)ν,
παρεκάλουν αὐτόν, σπουδαί-
ως λέγοντες· ὅτι ἄξιός ἐστιν
ᾧ παρέξει τοῦτο· ἀγαπᾷ
γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν
συναγωγὴν αὐτὸς ᾠκοδόμη-
σεν ἡμῖν· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς ἐπορεύετο σὺν

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

αὐτοῖς. ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος φίλους, λέγων αὐτῷ· κύριε· μὴ σκύλλου. οὐ γάρ εἰμι ἱκανὸς, ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς· διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλ᾽ εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου· καὶ γὰρ ἐγὼ, ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος ἔχων ὑπ᾽ ἐμαυτοῦ στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ πορεύθητι καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου ποίησον τοῦτο καὶ ποιεῖ· ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν αὐτόν· καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πί-

στιν εὗρον· καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον· εὗρον τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον ὑγιαίνοντα:- κυριακῇ ε΄:

ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ κύριος· ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος. καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραινόμενος καθ᾽ ἡμέραν λαμπρῶς. πτωχὸς δέ τις ἦν. ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλκωμένος. καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων, ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι, ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ· ἐγένετο δὲ, ἀποθανεῖν τὸν πτωχόν· καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ. ἀ-

πέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος. καὶ
ἐτάφη. καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ. ἐπά-
ρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑ-
πάρχων ἐν βασάνοις. ὁρᾷ τὸν
Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν. καὶ λά-
ζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ·
καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν·
πάτερ Ἀβραάμ. ἐλέησόν με. καὶ
πέμψον λάζαρον. ἵνα βάψῃ τὸ
ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕ-
δατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσ-
σάν μου. ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ
φλογὶ ταύτῃ. εἶπε δὲ Ἀβρα-
άμ. τέκνον. μνήσθητι. ὅτι
ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν
τῇ ζωῇ σου. καὶ λάζαρος ὁμοίως
τὰ κακά. νῦν δὲ ὧδε παρακα-
λεῖται. σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι. καὶ ἐ-
πὶ πᾶσι τούτοις. μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν
χάσμα μέγα ἐστήρικται. ὅπως
οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν

πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται. μηδὲ
οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπε-
ρῶσιν. εἶπε δέ. ἐρωτῶ οὖν
σε πάτερ. ἵνα πέμψῃς αὐτὸν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου. ἔ-
χω γὰρ πέντε ἀδελφούς. ὅπως
διαμαρτύρηται αὐτοῖς. ἵνα
μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν. εἰς τὸν τό-
πον τοῦτον τῆς βασάνου. λέγει
αὐτῷ Ἀβραάμ. ἔχουσι Μωσέ-
α καὶ τοὺς προφήτας. ἀκουσά-
τωσαν αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν.
οὐχὶ πάτερ Ἀβραάμ. ἀλλ᾽ ἐάν τις.
ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐ-
τούς. μετανοήσουσιν. εἶπε δὲ αὐ-
τῷ. εἰ Μωσέως καὶ τῶν προ-
φητῶν οὐκ ἀκούουσιν. οὐδὲ ἐ-
άν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθή-
σονται: Σα(ββάτῳ) ϛ΄ ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν:
Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς. οὐδεὶς λύχνον ἅψας.
καλύπτει αὐτὸν σκεύει. ἢ ὑπο

κάτω κλίνης τίθησιν· ἵνα οἱ εἰσ-
πορευόμενοι, βλέπωσι τὸ φῶς·
οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν, ὃ οὐ φανε-
ρὸν γενήσεται· οὐδὲ ἀπόκρυφον
ὃ οὐ γνωσθήσεται, καὶ εἰς φανε-
ρὸν ἔλθῃ· βλέπετε οὖν πῶς ἀ-
κούετε· ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσε-
ται αὐτῷ· καὶ ὃς ἐὰν μὴ ἔχῃ,
καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀ-
π' αὐτοῦ· παρεγένοντο δὲ πρὸς
αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο
συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον·
καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων·
ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου, ἑστή-
κασιν ἔξω ἰδεῖν σε θέλοντες· ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου,
οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ θυ̅ ἀ-
κούοντες· καὶ ποιοῦντες αὐτόν:

κυ̅ ϛ̅ ἐκ τοῦ κ(ατὰ) λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ
ἰυ̅ εἰς τὴν χώραν τῶν γαδαρη-
νῶν· ὑπήντησεν αὐτῷ, ἀ-
νὴρ ἐκ τῆς πόλεως· ὃς εἶχε
δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν·
καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο. καὶ
ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς
μνήμασιν· ἰδὼν δὲ τὸν ἰυ̅ καὶ ἀ-
νακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ·
καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν· τί ἐμοὶ
καὶ σοί, ἰυ̅ υἱὲ τοῦ θυ̅ τοῦ ὑψίστου·
δέομαί σου, μή με βασανίσῃς·
παρήγγειλε γὰρ, τῷ πνι̅ τῷ ἀκα-
θάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνου̅·
πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπά-
κει αὐτόν· καὶ ἐδεσμεῖτο ἁλύ-
σεσι, καὶ πέδαις φυλασσόμενος·
καὶ διαρρήσσων τὰ δεσμὰ, ἠλαύ-
νετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς
ἐρήμους· ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν
ὁ ἰς̅· λέγων· τί σοι ἐστὶν ὄνομα·

ὁ δὲ εἶπεν· λεγεών· ὅτι δαιμό-
νια πολλὰ. εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν.
καὶ παρεκάλει αὐτόν. ἵνα μὴ ἐ-
πιτάξῃ αὐτοῖς, εἰς τὴν ἄβυσ-
σον ἀπελθεῖν. ἦν δὲ ἐκεῖ, ἀγέ-
λη χοίρων ἱκανῶν. βοσκομένη
ἐν τῷ ὄρει. καὶ παρεκάλουν
αὐτόν. ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς.
εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν. καὶ ἐπέ-
τρεψεν αὐτοῖς. ἐξελθόντα δὲ
τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλ-
θον εἰς τοὺς χοίρους. καὶ ὥρμη-
σεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς
τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη. ἰ-
δόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγε-
νημένον, ἔφυγον. καὶ ἀπήγγειλαν
εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.
ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός. καὶ
ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν. καὶ εὗρον
καθήμενον τὸν ἄνθρωπον. ἀφ' οὗ τὰ
δαιμόνια ἐξεληλύθει. ἱματισμέ-

νον καὶ σωφρονοῦντα. παρὰ
τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐφοβήθη-
σαν. ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνήρ. ἀ-
φ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, εἶ-
ναι σὺν αὐτῷ. ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν
ὁ Ἰησοῦς λέγων· ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶ-
κόν σου. καὶ διηγοῦ. ὅσα ἐποίη-
σέ σοι ὁ θεός. καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην
τὴν πόλιν κηρύσσων. ὅσα ἐποί-
ησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. :– Σα ζ:

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. συγκαλεσά-
μενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθη-
τὰς αὐτοῦ. ἔδωκεν αὐτοῖς δύ-
ναμιν καὶ ἐξουσίαν. ἐπὶ πάντα
τὰ δαιμόνια. καὶ νόσους θεραπε-
ύειν. καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κη-
ρύσσειν. τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας.
καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. μηδὲν
αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν. μήτε ῥάβδον.

μήτε πήραν· μήτε ἄρτον· μή-
τε ἀργύριον· μήτε ἀνὰ δύο χι-
τῶνας ἔχειν· καὶ εἰς ἣν ἂν οἰ-
κίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε,
καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε· καὶ ὅ-
σοι ἐὰν μὴ δέξωνται ὑμᾶς·
ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως
ἐκείνης, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀ-
πὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινά-
ξατε, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς·
ἐξερχόμενοι δέ, διήρχοντο κα-
τὰ τὰς κώμας, εὐαγγελιζόμενοι,
καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ:

κυ ζ ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἄνθρωπός τις
προσῆλθε τῷ ἰῦ, ᾧ ὄνομα ἰά-
ειρος· καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς
συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν
παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἰῦ, παρε-
κάλει αὐτόν, εἰσελθεῖν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ· ὅτι θυγάτηρ μο-
νογενὴς, ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδε-
κα· καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν· ἐν δὲ
τῷ ὑπάγειν αὐτόν, οἱ ὄχλοι, συνέ-
πνιγον αὐτόν· καὶ γυνὴ οὖσα ἐν
ῥύσει αἵματος, ἀπὸ ἐτῶν δώδε-
κα· ἥτις ἰατροῖς προσαναλώ-
σασα, ὅλον τὸν βίον· οὐκ ἴσχυσεν
ὑπ᾽ οὐδενὸς θεραπευθῆναι, προ-
σελθοῦσα ὄπισθεν· ἥψατο τοῦ
κρασπέδου, τοῦ ἱματίου αὐτοῦ·
καὶ παραχρῆμα, ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ
αἵματος αὐτῆς· καὶ εἶπεν ὁ ἰς·
τίς ὁ ἁψάμενός μου· ἀρνουμέ-
νων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ πέτρος
καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ· ἐπιστάτα, οἱ ὄ-
χλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβου-
σι καὶ λέγεις, τίς ὁ ἁψάμενός μου
ὁ δὲ ἰς εἶπεν· ἥψατό μού τις·
ἐγὼ γὰρ ἔγνων, δύναμιν ἐξελθοῦ-
σαν ἀπ᾽ ἐμοῦ· ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ
ὅτι οὐκ ἔλαθεν, τρέμουσα ἦλθε·

καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ. δι' ἣν
αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ, ἀπήγγει-
λεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ
λαοῦ. καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θάρσει θύγα-
τερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πο-
ρεύου εἰς εἰρήνην· ἔτι αὐτοῦ λαλοῦν-
τος, ἔρχεταί τις παρὰ τοῦ ἀρχι-
συναγώγου λέγων αὐτῷ· ὅτι τέ-
θνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε
τὸν διδάσκαλον· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας,
ἀπεκρίθη αὐτῷ· λέγων· μὴ φο-
βοῦ· μόνον πίστευε καὶ σωθήσε-
ται· ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν,
οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα·
εἰ μὴ πέτρον· καὶ ἰωάννην καὶ ἰ-
άκωβον· καὶ τὸν πατέρα τῆς παι-
δὸς καὶ τὴν μητέρα· ἔκλαιον δὲ πάν-
τες. καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν· ὁ
δὲ εἶπε· μὴ κλαίετε· οὐ γὰρ ἀ-
πέθανεν. ἀλλὰ καθεύδει· καὶ

κατεγέλων αὐτοῦ· εἰδότες ὅτι
ἀπέθανεν· αὐτὸς ἐκβαλὼν
ἔξω πάντας· καὶ κρατήσας
τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησε
λέγων· ἡ παῖς. ἔγειρου. καὶ ἐ-
πέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς. καὶ
ἀνέστη παραχρῆμα· καὶ διέτα-
ξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν· καὶ
ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ
δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς. μηδε-
νὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός:— Σα(ββάτῳ) η:

ἐκ τοῦ κατὰ λουκ(ᾶν):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· κατελθόντι τῷ
Ἰησοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους. συνήντησεν
αὐτῷ ὄχλος πολύς· καὶ ἰδοὺ
ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἀνεβόησε
λέγων· διδάσκαλε. δέομαί σου.
ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου.
ὅτι μονογενής ἐστί μοι· καὶ ἰδοὺ
πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν. καὶ ἐξαί-
φνης κράζει· καὶ σπαράσσει αὐ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

τὸν μεγάλαβρον. καὶ μόγις ἀποχω
ρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συντρίβων αὐτόν·
καὶ ἐδεήθην τῶν μαθητῶν σου.
ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό. καὶ οὐκ ἠ
δυνήθησαν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος
καὶ διεστραμμένη· ἕως πό
τε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς· ἕως πό
τε, ἀνέξομαι ὑμῶν· προσά
γαγε τὸν υἱόν σου ὧδε· ἔτι δὲ προ
σερχομένου αὐτοῦ. ἔρρηξεν αὐ
τὸν τὸ δαιμόνιον καὶ συνεσπά
ραξεν· ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ
πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ καὶ ἰάσατο
τὸν παῖδα. καὶ ἀπέδωκεν αὐ
τὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ· ἐξεπλήσσον
το δὲ πάντες. ἐπὶ τῇ μεγαλειό
τητι τοῦ Θεοῦ :– ΚΥΡΙ(ΑΚΗ) Η':

ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· νο
μικός τις· προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πει

ράζων αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσ
καλε. τί ποιήσας, ζωὴν αἰώνιον
κληρονομήσω· ὁ δὲ, εἶπε πρὸς
αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ. τί γέγραπται·
πῶς ἀναγινώσκεις· ὁ δὲ ἀποκρι
θείς, εἶπεν· ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν
σου. ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου· καὶ
ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου· καὶ ἐξ ὅ
λης τῆς ἰσχύος σου. καὶ ἐξ ὅλης
τῆς διανοίας σου. καὶ τὸν πλησί
ον σου ὡς ἑαυτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ·
ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποί
ει καὶ ζήσῃ· ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν
ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ
τίς ἐστί μου πλησίον· ὑπολαβὼν
δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· ἄνθρωπός τις· κατέ
βαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχώ. καὶ
λῃσταῖς περιέπεσεν· οἳ καὶ ἐκδύ
σαντες αὐτὸν. καὶ πληγὰς ἐπιθέν
τες, ἀπῆλθον ἀφέντες. ἡμιθα
νῆ τυγχάνοντα· κατὰ συγκυρί

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

αν δὲ, ἱερεύς τις· καὶ κατέβαινεν ἐν
τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ. καὶ ἰδὼν αὐτὸν
ἀντιπαρῆλθεν· ὁμοίως δὲ καὶ
λευΐτης. γενόμενος κατὰ τὸν τό
πον. ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλ
θε κατ' αὐτόν. καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐ
σπλαγχνίσθη· καὶ προσελθὼν,
κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ
ἐπιχέων. ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐ
πιβιβάσας δὲ αὐτόν. ἐπὶ τὸ ἴ
διον κτῆνος, ἤγαγεν εἰς πανδο
χεῖον. καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ·
καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν. ἐκ
βαλὼν δύο δηνάρια, ἔδωκε τῷ
πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐ
πιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ τι ἂν,
προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπα
νέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι· τίς
οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον
δοκεῖ σοι γεγονέναι, τοῦ ἐμπε
σόντος εἰς τοὺς λῃστάς· ὁ δὲ εἶπεν·

ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐ
τοῦ· εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· πορεύ
ου καὶ σὺ, ποίει ὁμοίως :—

Σα(ββάτῳ) θ: ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐν τῷ πο
ρευομένου τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ,
εἶπέ τις πρὸς αὐτόν· ἀκο
λουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ
κύριε· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ
ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι· καὶ
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατα
σκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου,
οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλί
νῃ· εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον· ἀ
κολούθει μοι. ὁ δὲ εἶπεν· κύριε·
ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι
πρῶτον, θάψαι τὸν πατέρα μου·
εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἄφες τοὺς
νεκρούς, θάψαι τοὺς ἑαυτῶν
νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν. δια
γγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· εἶ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

πε δὲ καὶ ἕτερος· ἀκολουθήσω
σοι· πρῶτον δὲ, ἐπίτρεψόν
μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν
οἶκόν μου. εἶπε δὲ ὁ Ἰς πρὸς
αὐτόν· οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν
χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον· καὶ βλέ-
πων εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετος
ἐστὶν, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θῦ:—

Κυ θ̄ ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Εἶπεν ὁ Κς. τὴν παραβολὴν
ταύτην· ἀνου τινὸς πλουσί-
ου, εὐφόρησεν ἡ χώρα. καὶ
διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ· λέγων.
τί ποιήσω ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ
συνάξω τοὺς καρπούς μου.
καὶ εἶπεν. τοῦτο ποιήσω· κα-
θελῶ μου τὰς ἀποθήκας. καὶ
μείζονας οἰκοδομήσω· καὶ
συνάξω ἐκεῖ. πάντα τὰ
γενήματά μου. καὶ τὰ ἀγαθά
μου. καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυ-

χὴ ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμε-
να, εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου· φά-
γε· πίε· εὐφραίνου· εἶπε δὲ
αὐτῷ ὁ Θς· ἄφρον. ταύτῃ τῇ
νυκτὶ, τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦ-
σιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας·
τίνι ἔσται· οὕτως ὁ θησαυρί-
ζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θν πλου-
τῶν· ταῦτα λέγων ἐφώνει.
ὁ ἔχων ὦτα, ἀκούειν ἀκουέτω:—

Σα ῑ: ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Εἶπεν ὁ Κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθη-
ταῖς· ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν
ἐξουσίαν, τοῦ πατεῖν ἐπάνω
ὄφεων καὶ σκορπίων. καὶ ἐ-
πὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐ-
χθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ
ἀδικήσῃ· πλὴν ἐν τούτῳ μὴ
χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν
ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ
ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς

ἡ αὐτ(ῇ) κυρ(ιακῇ) ἀ(νάγνωσμα)· ἀναγινώσκεται ... ὑπόμνημα:

ὁ ἰησοῦς· ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλι-
άσατο τῷ πνεύματι ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν·
ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ, κύριε τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυ-
ψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνε-
τῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ
νηπίοις· ναὶ ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως
ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου:

Κυριακῇ ι´ ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦν διδάσ-
κων ὁ ἰησοῦς· ἐν μιᾷ τῶν συνα-
γωγῶν ἐν τοῖς σάββασι· καὶ ἰδοὺ
γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενεί-
ας, ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν
συγκύπτουσα· καὶ μὴ δυναμέ-
νη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές·
ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ ἰησοῦς προσεφώ-
νησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· γύναι, ἀ-
πολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου·
καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας
καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη,

καὶ ἐδόξαζε τὸν θεόν· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν
ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ
ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· ἓξ ἡμέραι ε-
ἰσίν· ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν
ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θερα-
πεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου· ἀπεκρίθη οὖν αὐ-
τῷ ὁ κύριος, καὶ εἶπεν· ὑποκριτά,
ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύ-
ει τὸν βοῦν αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον
ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν
ποτίζει· ταύτην δὲ θυγατέρα
ἀβραὰμ οὖσαν· ἣν ἔδησεν ὁ σα-
τανᾶς· ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ
ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ
δεσμοῦ τούτου, τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου; καὶ ταῦτα λέγοντος
αὐτοῦ· κατῃσχύνοντο πάντες
οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς
ὁ ὄχλος ἔχαιρεν· ἐπὶ πᾶσι τοῖς

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ἐν δόξαις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ:-

Σα(ββάτῳ) ια΄: ἐκ (τοῦ) κατὰ Λουκᾶν:

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν. δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν· πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν. καὶ δότε ἐλεημοσύνην· ποιήσατε ἑαυτοῖς. βαλλάντια μὴ παλαιούμενα θησαυρὸν. ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγγίζει. οὐδὲ σὴς διαφθείρει· ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν. ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται· ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι. καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι· καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κ(ύριο)ν ἑαυτῶν πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων· ἵνα ἐλθόντος. καὶ κρούσαντος εὐθέως. ἀνοίξωσιν αὐτῷ· μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι·

οὓς ἐλθὼν ὁ κ(ύριο)ς. εὑρήσει γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι περιζώσεται. καὶ ἀνακλινεῖ αὐτούς. καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς· καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ. καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ· καὶ εὕρῃ οὕτως. μακάριοί εἰσιν. οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι· τοῦτο δὲ γινώσκετε· ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης. ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται. ἐγρηγόρησεν ἄν. καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγῆναι, τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ὑμεῖς οὖν. γίνεσθε ἕτοιμοι. ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται:-

Κυ(ριακῇ) ια΄:

ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις. ἐποίησε δεῖπνον μέγα. καὶ ἐκάλεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου. εἰπεῖν
τοῖς κεκλημένοις. ἔρχεσθε. ὅ-
τι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα. καὶ ἤρ-
ξαντο ἀπὸ μιᾶς, παραιτεῖσθαι
πάντες. ὁ πρῶτος εἶπεν
αὐτῷ. ἀγρὸν ἠγόρασα. καὶ ἔ-
χω ἀνάγκην. ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν
αὐτόν. ἐρωτῶ σε. ἔχε με πα-
ρῃτημένον. καὶ ἕτερος εἶπε·
ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε.
καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά.
ἐρωτῶ σε ἔχε με παρῃτημέ-
νον. καὶ ἕτερος εἶπεν. γυναῖκα
ἔγημα. καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύνα-
μαι ἐλθεῖν. καὶ παραγενόμε-
νος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος. ἀπήγγει-
λε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. τό-
τε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης,
εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ. ἔξελ-
θε ταχέως. εἰς τὰς πλατεί-
ας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως.

καὶ τοὺς πτωχούς. καὶ ἀναπήρους
καὶ χωλοὺς καὶ τυφλούς, εἰσά-
γαγε ὧδε. καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος·
κύριε. γέγονεν ὡς ἐπέταξας. καὶ
ἔτι τόπος ἐστί. καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς
τὸν δοῦλον. ἔξελθε εἰς τὰς ὁ-
δοὺς καὶ φραγμούς. καὶ ἀνάγκα-
σον εἰσελθεῖν. ἵνα γεμισθῇ ὁ
οἶκός μου. λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι
οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν
κεκλημένων γεύσεταί μου τοῦ
δείπνου. πολλοὶ γάρ εἰσι κλη-
τοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί:-

Σα ιβ´: ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύ-
την. ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. κόκκῳ σινάπεως. ὃν
λαβὼν ἄνθρωπος, ἔβαλεν εἰς κῆ-
πον ἑαυτοῦ καὶ ηὔξησε, καὶ ἐ-
γένετο εἰς δένδρον μέγα. καὶ τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, κατεσκήνω-

σεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. πά
λιν εἶπεν· τίνι ὁμοιώσω τὴν
βασιλείαν τοῦ θῦ· ὁμοία ἐστὶ ζύ
μη· ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυψεν
εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐ
ζυμώθη ὅλον. καὶ διεπορεύετο
κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσ
κων, καὶ πορείαν ποιούμενος
εἰς ἱλῆμ. εἶπε δέ τις αὐτῷ· κέ·
εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι. ὁ δὲ εἶπε
πρὸς αὐτούς· ἀγωνίζεσθε εἰσελ
θεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι
πολλοὶ λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰ
σελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν· ἀφ' οὗ
ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης, καὶ
ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξη
σθε ἔξω ἑστάναι, καὶ κρούειν τὴν
θύραν λέγοντες· κέ κέ ἄνοιξον
ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν·
οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· τό
τε ἄρξησθε λέγειν· ἐφάγομεν
ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ
ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδα
ξας· καὶ ἐρεῖ· λέγω ὑμῖν· οὐκ οἶ
δα ὑμᾶς, πόθεν ἐστέ· ἀπόστη
τε ἀπ' ἐμοῦ, πάντες οἱ ἐργά
ται τῆς ἀδικίας· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλ
αυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀ
δόντων· ὅταν ὄψησθε ἀβραὰ
μ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ, καὶ
πάντας τοὺς προφήτας, ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ θῦ· ὑμᾶς
δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω· καὶ
ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσ
μῶν. καὶ βορρᾶ καὶ νότου. καὶ
ἀνακλιθήσονται, ἐν τῇ βασι
λείᾳ τοῦ θῦ :- κυ ιβ :

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἰσερχο
μένου τοῦ ιυ· εἴς τινα κώμην,
ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ
ἄνδρες· οἳ ἔστησαν πόρρωθεν.

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν· λέγον-
τες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα ἐλέησον ἡμᾶς·
καὶ ἰδὼν. εἶπεν αὐτοῖς· πο-
ρευθέντες, ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς
τοῖς ἱερεῦσι· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν.
εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν ἰδὼν ὅτι ἰά-
θη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς με-
γάλης δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ ἔ-
πεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ
τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν
αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεί-
της· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν·
οἱ δὲ ἐννέα ποῦ· οὐχ εὑρέθη-
σαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δό-
ξαν τῷ Θεῷ εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς
οὗτος· καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀ-
ναστὰς πορεύου. ἡ πίστις σου σέ-
σωκέ σε:- Σάβ ΙΓ
ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. εἰσῆλθεν
ὁ Ἰησοῦς, εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρ-
χόντων τῶν Φαρισαίων· σα-
ββάτῳ φαγεῖν ἄρτον· καὶ αὐ-
τοὶ, ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν·
καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τις ὑδρωπι-
κός, ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἀ-
ποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς· εἶπε πρὸς τοὺς
νομικοὺς καὶ Φαρισαίους· λέγων.
εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ θεραπε-
ύειν οἱ δὲ ἡσύχασαν· καὶ ἐπι-
λαβόμενος. ἰάσατο αὐτὸν καὶ ἀ-
πέλυσεν· καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς
αὐτοὺς εἶπεν· τίνος ὑμῶν υἱ-
ὸς. ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται·
καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου καὶ
οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι
αὐτῷ πρὸς ταῦτα· ἔλεγε δὲ
πρὸς τοὺς κεκλημένους παρα-
βολὴν ἐπέχων· πῶς τὰς πρω-

τὸ κλισίας ἐξελέγοντο, λέγων
πρὸς αὐτούς· ὅταν κληθῇς
ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ κατα-
κλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν·
μή ποτε ἐντιμότερός σου ἢ κε-
κλημένος ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἐλθὼν
ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας, ἐρεῖ σοι·
δὸς τούτῳ τόπον· καὶ τότε
ἄρξῃ μετ' αἰσχύνης, τὸν ἔσχατον
τόπον κατέχειν· ἀλλ' ὅταν κλη-
θῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσε εἰς
τὸν ἔσχατον τόπον ἵνα ὅταν ἔλ-
θῃ ὁ κεκληκώς σε εἴπῃ σοι· φίλε
προσανάβηθι ἀνώτερον· τότε
ἔσται σοι δόξα, ἐνώπιον τῶν συνα-
νακειμένων σοι· ὅτι πᾶς ὁ ὑ-
ψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσε-
ται, καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑ-
ψωθήσεται:- κυ(ριακή) ιγ΄ :

ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἄνθρωπός τις
προσῆλθε τῷ Ἰ(ησο)ῦ· πειράζων
αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκαλε
ἀγαθέ· τί ποιήσας, ζωὴν αἰώνι-
ον κληρονομήσω· εἶπε δὲ αὐ-
τῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· τί με λέγεις ἀγαθόν·
οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς ὁ Θ(εό)ς·
τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύ-
σῃς· μὴ φονεύσῃς· μὴ κλέψῃς·
μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· τίμα
τὸν π(ατέ)ρα σου καὶ τὴν μ(ητέ)ρα σου·
ὁ δὲ εἶπεν· ταῦτα πάντα ἐ-
φύλαξα ἀμὴν ἐκ νεότητός μου·
ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰ(ησοῦ)ς, εἶπεν
αὐτῷ· ἔτι ἕν σοι λείπει· πάν-
τα ὅσα ἔχεις πώλησον· καὶ δι-
άδος πτωχοῖς· καὶ ἕξεις θησαυ-
ρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολού-
θει μοι· ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, πε-
ρίλυπος ἐγένετο. ἦν γὰρ πλούσι-
ος σφόδρα· ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ
Ἰ(ησοῦ)ς, περίλυπον γενόμενον, εἶπε·

πῶς δύσκολος οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες, εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ· εὐκοπώτερον γάρ ἐστι κάμηλον, διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιος, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ εἰσελθεῖν· εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· καὶ τίς δύναται σωθῆναι· ὁ δὲ εἶπεν· τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατά ἐστι παρὰ τῷ θεῷ :- Σα(ββάτῳ) ΙΔ: ἐκ κ(ατὰ) Λουκᾶν:

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· ὅτι ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστι· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν· εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει· καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον, τίς ὑμῖν δώσει· οὐδεὶς οἰκέτης δύναται, δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε θ(ε)ῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ· ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ φαρισαῖοι, φιλάργυροι ὑπάρχοντες καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτούς, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ θ(εὸ)ς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλόν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θ(εο)ῦ ἐστιν: Κυ(ριακῇ) ΙΔ: ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Λου(κᾶν):

ζήτει ἡ δευτ(έρα) ὅταν ἀπ(ὸ) τῆς κυ(ριακῆς) τῆς μεγάλης ζ'· κε(φάλαιον) ιβ' τοῦ ματθαίου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν τὸν Ἰ(ησοῦ)ν εἰς Ἱεριχώ. τυφλὸς τίς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν· ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο· ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ· ὅτι Ἰ(ησοῦ)ς ὁ Ναζωραῖος παράγει· καὶ ἐβόησε λέγων· Ἰ(ησο)ῦ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

υἱὲ δα(υΐ)δ, ἐλέησόν με. καὶ οἱ
προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ,
ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ
μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ δα(υΐ)δ. ἐλέ-
ησόν με. σταθεὶς δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς, ἐκέλευ-
σεν αὐτὸν. ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν.
ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώτη-
σεν αὐτὸν. λέγων. τί σοι θέλεις
ποιήσω. ὁ δὲ εἶπεν. κ(ύρι)ε. ἵνα
ἀναβλέψω. καὶ ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐ-
τῷ. ἀνάβλεψον. ἡ πίστις σου σέ-
σωκέ σε. καὶ παραχρῆμα ἀνέ-
βλεψε. καὶ ἠκολούθει αὐτῷ
δοξάζων τὸν θ(εό)ν. καὶ πᾶς
ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον
τῷ θεῷ :- Σα(ββάτῳ) ΙΕ

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν·

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· προσέχετε ἑαυτοῖς.
ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελ-
φός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ·
καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.
καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁ-
μαρτήσῃ εἰς σὲ. καὶ ἑπτάκις τῆς
ἡμέρας. ἐπιστρέψῃ λέγων μετα-
νοῶ ἀφήσεις αὐτῷ. καὶ εἶπον
οἱ ἀπόστολοι τῷ κ(υρί)ῳ. πρόσθες
ἡμῖν πίστιν. εἶπε δὲ ὁ κ(ύριο)ς. εἰ
ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπε-
ως. ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύ-
τῃ. ἐκριζώθητι καὶ φυτεύθη-
τι ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ ὑπήκουσεν
ἂν ὑμῖν. τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦ-
λον ἔχων ἀροτριῶντα. ἢ ποι-
μαίνοντα. ὃς εἰσελθόντι ἐκ
τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ εὐθέως, παρελ-
θὼν ἀνάπεσον. ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ
αὐτῷ. ἑτοίμασον τί δειπνήσω
καὶ περιζωσάμενος διακόνει
μοι. ἕως φάγω καὶ πίω καὶ με-
τὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι
σύ. μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ
ἐκείνῳ. ὅτι ἐποίησε τὰ δια-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ταχθέντα ὑμῖν· οὐ δοκῶ. οὕτως καὶ ὑμεῖς· ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε· ὅτι ἀχρεῖοι δοῦλοι ἐσμέν· ὅτι ὃ ὠφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν:—

κυ(ριακὴ) τοῦ Ζακχαίου.

κυ(ριακὴ) ιε: ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· διήρχετο ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τὴν Ἱεριχώ. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος. καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης. καὶ οὗτος ἦν πλούσιος. καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰ(ησοῦ)ν τίς ἐστι. καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου· ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν. ἵνα ἴδῃ αὐτόν. ὅτι ἐκείνης ἔμελλε διέρχεσθαι. καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶδεν αὐτόν. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέγοντες· ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν κ(ύριο)ν· ἰδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου κ(ύρι)ε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς. καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο. καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός:—

σα(ββάτῳ) ιϛ: ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παραβολὴν ταύτην· κριτής τις ἦν ἔν τινι πόλει, τὸν θ(εὸ)ν μὴ φοβούμενος.

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος. χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα· ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου. καὶ οὐκ ἤθελεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· εἰ καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι, καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι, διά γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑποπιάζῃ με. εἶπε δὲ ὁ κύριος· ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει· ὁ δὲ θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μακροθυμῶν ἐπ᾽ αὐτοῖς; λέγω ὑμῖν, ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει :–

Κυριακῇ ιϛ´: ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Κυριακὴ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου.

Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. ὁ φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· ὁ θεός, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστώς, οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι, ἀλλ᾽ ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων· ὁ θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

του. ἢ γὰρ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς
ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθή-
σεται. ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν,
ὑψωθήσεται: — Σα(ββάτῳ) ιζ':
ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς, τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμμα-
τέων, τῶν θελόντων περιπα-
τεῖν ἐν στολαῖς. καὶ φιλούντων
ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. καὶ πρω-
τοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς. καὶ πρωτοκλισίας ἐν
τοῖς δείπνοις. οἳ κατεσθίου-
σι· τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ
προφάσει μακρὰ προσεύχονται·
οὗτοι λήψονται περισσότερον
κρῖμα. ἀναβλέψας δέ, εἶδε
τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐ-
τῶν, εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλου-
σίους. εἶδε δέ τινα χήραν πε-
νιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λε-

πτά. καὶ εἶπεν· ἀληθῶς λέγω
ὑμῖν. ὅτι ἡ χήρα, ἡ πτωχὴ
αὕτη, πλεῖον πάντων ἔβα-
λεν· ἅπαντες γὰρ οὗτοι, ἐκ τοῦ
περισσεύοντος αὐτοῖς, ἔβαλον
εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θ(εο)ῦ· αὕτη δὲ
ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς, ἅ-
παντα τὸν βίον, ὃν εἶχεν ἔβα-
λεν· ταῦτα λέγων ἐφώνει, ὁ
ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω: —
Κυ(ριακῇ) ιζ': ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Λουκᾶν:
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς, τὴν παραβολὴν ταύ-
την· ἄνθρωπός τις, εἶχε δύο υἱ-
ούς καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐ-
τῶν τῷ π(ατ)ρί· π(άτ)ερ· δός μοι
τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐ-
σίας. καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν
βίον. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέ-
ρας, συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώ-
τερος υἱός, ἀπεδήμησεν εἰς
χώραν μακράν. καὶ ἐκεῖ διε-

κυ(ριακὴ) τοῦ ἀ-
σώτου

κον πισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ζῶν
ἀσώτως. δαπανήσαντος δὲ
αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσ-
χυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην·
ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς
χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐ-
τὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ, βόσ-
κειν χοίρους. καὶ ἐπεθύμει γε-
μίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ, ἀ-
πὸ τῶν κερατίων, ὧν ἤσθι-
ον οἱ χοῖροι. καὶ οὐδεὶς ἐδίδου
αὐτῷ. εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν,
εἶπε. πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός
μου περισσεύουσιν ἄρτων. ἐ-
γὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι. ἀνα-
στὰς, πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα
μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ. ἥμαρ-
τον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐνώπι-
όν σου. καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος
κληθῆναι υἱός σου. ποίησόν
με, ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.

καὶ ἀναστὰς, ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα
αὐτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ, μακρὰν
ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ
αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ
δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τρά-
χηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν
αὐτόν. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός.
πάτερ. ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν.
καὶ ἐνώπιόν σου. καὶ οὐκέτι
εἰμὶ ἄξιος, κληθῆναι υἱός σου.
εἶπε δὲ ὁ πατὴρ, πρὸς τοὺς δού-
λους αὐτοῦ. ἐξενέγκατε τὴν
στολὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύ-
σατε αὐτόν. καὶ δότε δακτύ-
λιον, εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ. καὶ
ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας.
καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν
σιτευτὸν θύσατε. καὶ φαγόντες
εὐφρανθῶμεν. ὅτι οὗτος ὁ
υἱός μου, νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζη-
σε. καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὑρε-

θη. καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσ-
θαι. ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσ-
βύτερος ἐν ἀγρῷ. καὶ ὡς ἐρχό-
μενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε
συμφωνίας καὶ χορῶν. καὶ προσ-
καλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων,
ἐπυνθάνετο, τί εἴη ταῦτα. ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῷ. ὅτι ὁ ἀδελφός
σου ἥκει. καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου
τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. ὅτι ὑ-
γιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.
ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰ-
σελθεῖν. ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐ-
ξελθών, παρεκάλει αὐτόν. ὁ
δὲ ἀποκριθείς, εἶπε τῷ πατρί.
ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι,
καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου πα-
ρῆλθον. καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε
ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν
φίλων μου εὐφρανθῶ. ὅτε
δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ὁ καταφα-

γών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν
ἦλθεν, ἔθυσας τὸν μόσχον τὸν
σιτευτόν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ.
τέκνον σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ.
καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστιν. εὐ-
φρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει.
ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος, νεκρὸς
ἦν καὶ ἀνέζησεν. καὶ ἀπολωλὼς
ἦν, καὶ εὑρέθη: — Σα' τῆς λ' πὸ
κε: ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν:

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς. βλέπετε μὴ πλα-
νηθῆτε. πολλοὶ γὰρ ἐλεύσον-
ται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγον-
τες, ὅτι ἐγώ εἰμι. καὶ ὁ καιρὸς ἤγγι-
κεν. μὴ οὖν πορευθῆτε. ὀπί-
σω αὐτῶν. ὅταν δὲ ἀκούσητε
πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ
πτοηθῆτε. δεῖ γὰρ ταῦτα γε-
νέσθαι πρῶτον. ἀλλ' οὐκ εὐθέως
τὸ τέλος. καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡ-
λίῳ. καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις. καὶ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν, ἐν
ἀπορίᾳ, ἠχούσης θαλάσσης καὶ
σάλου· ἀποψυχόντων ἀνθρώπων, ἀ-
πὸ φόβου καὶ προσδοκίας, τῶν
ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ·
αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, σα-
λευθήσονται. καὶ τότε ὄψον-
ται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον
ἐν νεφέλῃ. μετὰ δυνάμεως καὶ
δόξης πολλῆς. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ
γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι
μου, οὐ μὴ παρέλθωσι. προσέ-
χετε δὲ ἑαυτοῖς, μήποτε βαρυν-
θῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι. ἐν κραι-
πάλῃ καὶ μέθῃ. καὶ μερίμναις
βιωτικαῖς. καὶ αἰφνίδιος
ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ, ἡ ἡμέρα ἐκεί-
νη· ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσε-
ται, ἐπὶ πάντας τοὺς καθη-
μένους. ἐπὶ πρόσωπον πάσης
τῆς γῆς. ἀγρυπνεῖτε οὖν,

ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι· ἵνα
καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν, ταῦ-
τα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι. καὶ
σταθῆναι ἔμπροσθεν. τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου :- Κυριακῇ τῆς ἀπο-
κρέω: ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:
Εἶπεν ὁ Κύριος· ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου. ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ,
καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐ-
τοῦ, τότε καθίσει, ἐπὶ θρό-
νου δόξης αὐτοῦ. καὶ συνα-
χθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ,
πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἀφοριεῖ
αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων ὥσ-
περ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ
πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων·
καὶ στήσει. τὰ μὲν πρόβατα ἐκ
δεξιῶν αὐτοῦ. τὰ δὲ ἐρίφια
ἐξ εὐωνύμων· τότε ἐρεῖ ὁ
βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ·
δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασ-
μένην ὑμῖν βασιλείαν, ἀπὸ κα-
ταβολῆς κόσμου· ἐπείνασα
γάρ· καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐ-
δίψησα καὶ ἐποτίσατέ με·
ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με·
γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με· ἠ-
σθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με·
ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρός
με· τότε ἀποκριθήσονται αὐ-
τῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε· πό-
τε σε εἴδομεν πεινῶντα καὶ ἐ-
θρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐπο-
τίσαμεν· πότε σε εἴδομεν ξέ-
νον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν
καὶ περιεβάλομεν· πότε δέ
σε εἴδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλα-
κῇ, καὶ ἤλθομεν πρός σε· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεύς, ἐρεῖ αὐ-
τοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐ-
φ' ὅσον ἐποιήσατε, ἑνὶ τούτων

τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλα-
χίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε· τό-
τε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων·
πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι,
εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. τὸ
ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ,
καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπεί-
νασα γάρ· καὶ οὐκ ἐδώκατέ
μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐ-
ποτίσατέ με· ξένος ἤμην,
καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνός,
καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσ-
θενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ-
κ ἐπεσκέψασθέ με· τότε
ἀποκριθήσονται, καὶ αὐτοὶ
λέγοντες· κύριε· πότε σε εἴδομεν
πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξέ-
νον ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν
φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμέν
σοι· τότε ἀποκριθήσεται αὐ-
τοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε, ἑνὶ
τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ
ἐμοὶ ἐποιήσατε· καὶ ἀπελεύ-
σονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνι-
ον. οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον:-

Σαββάτῳ τῆς τυροφάγου· κατὰ Ματθαῖον:

Εἶπεν ὁ κύριος· προσέχετε τὴν ἐλε-
ημοσύνην ὑμῶν, μὴ ποιεῖν
ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς
τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μή-
γε μισθὸν οὐκ ἔχετε, παρὰ τῷ
πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην,
μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου,
ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν
ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς
ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ
τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀ-
πέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν·
σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύ-
νην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου,
τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου· ὅπως
ᾖ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυ-
πτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων
ἐν τῷ κρυπτῷ αὐτὸς ἀποδώ-
σει σοι ἐν τῷ φανερῷ· καὶ ὅταν
προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑ-
ποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν
ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γω-
νίαις τῶν πλατειῶν ἑστῶτες
προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φα-
νῶσι τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν
αὐτῶν· σὺ δὲ ὅταν προσεύ-
χῃ εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου,
καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρό-
σευξαι τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ
κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέ-
πων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώ-
σει σοι ἐν τῷ φανερῷ· προσευ-
χόμενοι δὲ, μὴ βαττολογήσητε,
ὥσπερ οἱ ἐθνικοί· δοκοῦσι γὰρ.

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν
εἰσακουσθήσονται. μὴ οὖν ὁμοι-
ωθῆτε αὐτοῖς. οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ
ὑμῶν, ὧν χρείαν ἔχετε, πρὸ τοῦ
ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. οὕτως
οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς. Πάτερ ἡμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἁγιασθήτω τὸ ὄνο-
μά σου. ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. γε-
νηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐ-
ρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. τὸν ἄρ-
τον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον, δὸς ἡ-
μῖν σήμερον. καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ
ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πει-
ρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
τοῦ πονηροῦ. ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ
δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν:

Κυ(ριακῇ) τ(ῆς) τυροφά(γου): ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον)

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις
τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀ-
φήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ οὐράνιος. ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε
τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα
αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀ-
φήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.
ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε
ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρω-
ποί. ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρό-
σωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶ-
σι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι
τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ
νηστεύων, ἄλειψαί σου τὴν κε-
φαλὴν καὶ τὸ πρόσωπόν σου
νίψαι. ὅπως μὴ φανῇς τοῖς
ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρί
σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ. καὶ
ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ
κρυπτῷ ἀποδώσει σοι. μὴ θη-
σαυρίζετε ὑμῖν, θησαυροὺς

ἐπὶ τῆς γῆς· ὅπου σὴς καὶ βρῶ
σις. ἀφανίζει καὶ ὅπου κλέπται
διορύσσουσι καὶ κλέπτουσιν· θη
σαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐ
ν οὐρανῷ· ὅπου οὔτε σὴς οὔτε
βρῶσις ἀφανίζει. καὶ ὅπου
κλέπται. οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ
κλέπτουσιν· ὅπου γάρ ἐστιν ὁ
θησαυρὸς ὑμῶν. ἐκεῖ ἔσται. καὶ
ἡ καρδία ὑμῶν:—

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἄνθρωπός τις
ἦν πλούσιος ὃς εἶχεν οἰκονό
μον. καὶ οὗτος διεβλήθη
αὐτῷ. ὡς διασκορπίζων τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ. καὶ φω
νήσας αὐτόν. εἶπεν αὐτῷ.
τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ· ἀ
πόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονο
μίας σου. οὐ γὰρ δυνήσει ἔτι οἰκο
νομεῖν· εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ

6

ὁ οἰκονόμος· τί ποιήσω. ὅτι
ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν
οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ· σκάπτειν
οὐκ ἰσχύω. ἐπαιτεῖν αἰσχύ
νομαι. ἔγνων τί ποιήσω· ἵνα
ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονο
μίας. δέξωνταί με εἰς τοὺς
οἴκους αὐτῶν· καὶ προσκα
λεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν
χρεοφειλετῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ,
ἔλεγε τῷ πρώτῳ· πόσον ὀ
φείλεις τῷ κυρίῳ μου· ὁ δὲ
εἶπεν· ἑκατὸν βάδους ἐλαί
ου· καὶ εἶπεν αὐτῷ· δέξαι
σου τὸ γράμμα. καὶ καθίσας
γράψον πεντήκοντα· ἔπει
τα ἑτέρῳ εἶπεν· σὺ δὲ πό
σον ὀφείλεις· ὁ δὲ εἶπεν· ἑ
κατὸν κόρους σίτου· καὶ λέγει
αὐτῷ· δέξαι σου τὸ γράμμα,
καὶ γράψον ὀγδοήκοντα· καὶ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ἐπῄνεσεν ὁ κ(ύριο)ς τὸν οἰκονόμον
τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως
ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶ-
νος τούτου, φρονιμότεροι ὑ-
πὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός. εἰς
τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσίν.
κἀγὼ ὑμῖν λέγω· ποιήσατε ἑ-
αυτοῖς φίλους, ἐκ τοῦ μαμω-
νᾶ τῆς ἀδικίας· ἵνα ὅταν ἐκ-
λείπητε, δέξονται ὑμᾶς. εἰς
τὰς αἰωνίους σκηνάς:

Σύναπτε δὲ μετὰ τοῦ τοιούτου εὐ-
αγγε(λίου), καὶ ἕτερον εὐα(γγέλιον): Ὁ πιστὸς
ἐν ἐλαχίστῳ: ὅπερ ἀεὶ ἔγρα(ψα) Σα(ββάτῳ)
ιδ΄. Τοῦ Λουκᾶ. Καὶ ζήτει αὐτὸ ἐ-
κεῖσε. καὶ εὑρήσεις:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἄγουσι τῷ
Ἰ(ησο)ῦ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρι-
σαῖοι, γυναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ κα-
τειλημμένην. καὶ στήσαντες
αὐτὴν ἐν μέσῳ, λέγουσι τῷ Ἰ(ησο)ῦ·
Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατειλεί-
φθαι ἐπαυτοφόρῳ μοιχευομέ-
νη· καὶ ἐν τῷ νόμῳ ἡμῶν Μωσῆς ἐνε-
τείλατο, τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσ-
θαι· σὺ οὖν τί λέγεις· τοῦτο
δὲ εἶπον, ἐκπειράζοντες αὐ-
τόν. ἵνα σχῶσι κατηγορεῖν αὐ-
τοῦ· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς κάτω κύψας, τῷ
δακτύλῳ αὐτοῦ. ἔγραφεν εἰς
τὴν γῆν· ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρω-
τῶντες αὐτόν, ἀνακύψας. καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· ὁ ἀναμάρτη-
τος ὑμῶν, πρῶτος ἐπ' αὐτὴν
λίθον βαλέτω· καὶ πάλιν κάτω
κύψας, ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν·
οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐξήρχοντο εἷς
καθεῖς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρώ-
των, ἕως τῶν ἐσχάτων. ἕ-
ως τῶν ἐσχάτων αὐτῶν·
καὶ κατελείφθη ὁ Ἰ(ησοῦ)ς μόνος, κ(αὶ)

ἡ γυνὴ, μέσον οὖσα· ἀνακύψας
δὲ ὁ ἰς, εἶπεν αὐτῇ· γύναι.
ποῦ εἰσιν· οὐδείς σε κατέκρι-
νεν· ἡ δὲ εἶπεν οὐδεὶς κε· εἶ-
πεν δὲ ὁ ἰς· οὐδὲ ἐγώ σε κατα-
κρίνω πορεύου καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν,
μηκέτι ἁμάρτανε :-

σα(ββάτῳ) α' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ Κ(ΑΙ) ΤΟΥ ΑΓ(ΙΟΥ) Μ(ΕΓΑΛΟ)Μ(ΑΡΤΥΡΟΣ) ΘΕΟΔΩ(ΡΟΥ) :-

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύετο ὁ
ἰς· τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπο-
ρίμων· καὶ ἤρξαντο οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, ὁδὸν ποιεῖν τίλλον-
τες τοὺς στάχυας· καὶ οἱ φαρι-
σαῖοι, ἔλεγον αὐτῷ· ἴδε τί ποι-
οῦσι τοῖς σάββασιν, ὃ οὐκ ἔξεστι·
καὶ αὐτὸς, ἔλεγεν αὐτοῖς· οὐδέ-

ποτε ἀνέγνωτε, τί ἐποίησε δαδ,
ὅτε χρείαν ἔσχε καὶ ἐπείνασεν,
αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, πῶς εἰ-
σῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θῦ·
ἐπὶ ἀβιάθαρ ἀρχιερέως, καὶ
τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως
ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ
μὴ τοῖς ἱερεῦσι καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς
σὺν αὐτῷ οὖσι· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένε-
το· οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββα-
τον· ὥστε κύριός ἐστιν, ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τοῦ σαββάτου·
καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν
συναγωγὴν καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος,
ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα·
καὶ παρετήρουν αὐτὸν, εἰ τοῖς
σάββασι θεραπεύσει αὐτὸν· ἵ-
να κατηγορήσωσιν αὐτοῦ· καὶ
λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, τῷ ἐξηραμμέ-
νην ἔχοντι τὴν χεῖρα· ἔγειρε εἰς τὸ

μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· ἔξεστι τοῖς
σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακο-
ποιῆσαι· ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖ-
ναι· οἱ δὲ ἐσιώπων· καὶ περι-
βλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς,
συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει
τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ
ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου·
καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀπεκατεστά-
θη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς, ὡς ἡ ἄλλη:

κυ α΄ τῶν νηστειῶν: ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ
Ἰς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν:
ζη΄ τῇ β΄ τῆς δ΄ κενησιμου: ἀ-
πὸ τὸ μέσον τοῦ ἀναγνώσματος: **β΄ τῶν**
νηστειῶν: ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀπῆλθεν
ὁ Ἰς, εἰς ἔρημον τόπον, κἀκεῖ
προσηύχετο· καὶ κατεδίωξαν
αὐτὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ·
καὶ εὑρόντες αὐτὸν, λέγουσιν αὐ-

τῷ· ὅτι πάντες ζητοῦσί σε· καὶ
λέγει αὐτοῖς· ἄγωμεν εἰς τὰς ἐ-
χομένας κωμοπόλεις, ἵνα καὶ ἐκεῖ
κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελήλυ-
θα· καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς αὐτῶν, εἰς ὅλην τὴν Γαλι-
λαίαν καὶ δαιμόνια ἐκβάλλων·
καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς
παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ γονυπετῶν
αὐτὸν, καὶ λέγων αὐτῷ· ὅτι ἐὰν
θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι·
ὁ δὲ Ἰς σπλαγχνισθεὶς, ἐκτείνας
τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει
αὐτῷ· θέλω καθαρίσθητι· καὶ
εἰπόντος αὐτοῦ, εὐθέως ἀπῆλ-
θεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθα-
ρίσθη· καὶ ἐμβριμησάμενος αὐ-
τῷ, εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτόν· καὶ
λέγει αὐτῷ· ὅρα, μηδενὶ μηδὲν
εἴπῃς· ἀλλ' ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον
τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

τοῦ καθαρισμοῦ σου, ἃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς:

Κυ(ριακῇ) β΄ τῶν νηστ(ειῶν): ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκο(ν):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς Καπερναοὺμ, καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον, ἐφ᾽ ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ κα-

θήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς ὁ Θ(εό)ς; καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τῷ πν(εύματ)ι αὐτοῦ, ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ· ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· ἔγειραι καὶ ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας, λέγει τῷ παραλυτικῷ· σοὶ λέγω, ἔγειραι καὶ ἆρον τὸν κράβαττόν σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράβαττον, ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων· ὥστε

ἐξίστασθαι πάντας. καὶ δοξάζειν τὸν
θ(εὸ)ν· λέγοντας. ὅτι οὐδέποτε. οὕ-
τως εἴδομεν :— Σαβ(βάτῳ) γ΄: τῶν νηστ(ειῶν):

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγων ὁ Ἰ(ησοῦ)ς,
εἶδεν Λευῒν τὸν τοῦ Ἀλφαίου· κα-
θήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ λέ-
γει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. καὶ ἀνα-
στὰς. ἠκολούθησεν αὐτῷ· καὶ ἐγέ-
νετο. ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ πολλοὶ τε-
λῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ. συνανέ-
κειντο τῷ Ἰ(ησο)ῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοί· καὶ ἠκο-
λούθησαν αὐτῷ· καὶ οἱ γραμμα-
τεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. ἰδόντες αὐ-
τὸν, ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελω-
νῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· τί ὅτι μετὰ
τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν,
ἐσθίει καὶ πίνει· καὶ ἀκούσας ὁ Ἰ(ησοῦ)ς

λέγει αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν
οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κα-
κῶς ἔχοντες· οὐκ ἦλθον καλέ-
σαι δικαίους. ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς
εἰς μετάνοιαν :— Κυ(ριακῇ) γ΄ τῶν νη-
στειῶν: Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον:

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· ὅστις θέλει ὀπίσω
μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυ-
τόν· καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
καὶ ἀκολουθείτω μοι· ὃς γὰρ ἂν
θέλῃ, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι,
ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπο-
λέσει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν
ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώ-
σει αὐτήν· τί γὰρ ὠφελήσει ἄ-
ν(θρωπ)ον. ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅ-
λον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·
ἢ τί δώσει ἄν(θρωπ)ος, ἀντάλλαγμα τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ· ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαι-
σχυνθῇ με, καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους.
ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ. τῇ μοιχαλίδι

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

καὶ ἁμαρτωλῷ. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν.
ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν
ἁγίων. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι εἰσί τι-
νες τῶν ὧδε ἑστηκότων,
οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανά-
του, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλεί-
αν τοῦ Θεοῦ· ἐληλυθυῖαν ἐν δυ-
νάμει :- **Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον:**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἐξελθὼν
ὁ Ἰησοῦς, ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου καὶ
Σιδῶνος, ἦλθε παρὰ τὴν θάλα-
σσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνὰ μέσον
τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως.
Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μο-
γιλάλον, καὶ παρακαλοῦσιν αὐ-
τόν, ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν
χεῖρα. καὶ ἐπιλαβόμενος
αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου. κατ' ἰδί-

αν ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ
εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ καὶ πτύσας
ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ· καὶ
ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, ἐ-
στέναξε καὶ λέγει αὐτῷ· ἐ-
φφαθά, ὅ ἐστι διανοίχθητι·
καὶ εὐθέως διηνοίχθησαν αὐτοῦ
αἱ ἀκοαί, καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς
τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει
εὐλογῶν τὸν Θεόν· καὶ διεστείλα-
το αὐτοῖς. ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν·
ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο,
μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον·
καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσον-
το· λέγοντες καλῶς πάντα
πεποίηκε, καὶ τοὺς κωφοὺς
ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀλάλους
λαλεῖν :- **Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον:**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἄνθρωπός τις
προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, τὸν υἱὸν αὐτοῦ
καὶ λέγων· διδάσκαλε ἤνεγκα

τὸν υἱόν μου πρός σε, ἔχοντα
πνεῦμα ἄλαλον· καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν
καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτὸν καὶ ἀφρί-
ζει. καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ
καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς
μαθηταῖς σου, ἵνα αὐτὸ ἐκβά-
λωσι καὶ οὐκ ἴσχυσαν· ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς αὐτῷ λέγει· ὦ γενεὰ
ἄπιστος· ἕως πότε πρὸς ὑ-
μᾶς ἔσομαι. ἕως πότε ἀνέξο-
μαι ὑμῶν. φέρετε αὐτὸν πρός
με. καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς
αὐτόν. καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐθέως
τὸ πνεῦμα, ἐσπάραξεν αὐτόν.
καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίε-
το ἀφρίζων. καὶ ἐπηρώτησε
τὸν πατέρα αὐτοῦ· πόσος χρόνος
ἐστίν, ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ.
ὁ δὲ εἶπεν· παιδιόθεν καὶ πο-
λλάκις αὐτὸν, καὶ εἰς τὸ πῦρ
ἔβαλε, καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀ-

πολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι,
βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς
ἐφ' ἡμᾶς. ὁ δὲ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ·
τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα
δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. καὶ εὐ-
θέως κράξας. ὁ πατὴρ τοῦ παιδί-
ου μετὰ δακρύων ἔλεγεν· πιστεύ-
ω κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.
ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐπισυντρέχει
ὁ ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύ-
ματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ.
τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν ἐ-
γώ σοι ἐπιτάσσω· ἔξελθε ἐ-
ξ αὐτοῦ· καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς
αὐτόν· καὶ κράξαν, καὶ πολλὰ
σπαράξαν αὐτόν, ἐξῆλθε. καὶ
ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός· ὥστε
πολλοὺς λέγειν, ὅτι ἀπέθανεν.
ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν τῆς χει-
ρός, ἤγειρεν αὐτὸν καὶ ἀνέστη·
καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων
αὐτὸν κατ' ἰδίαν· ὅτι ἡμεῖς οὐ-
κ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γέ-
νος. ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν.
εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ· κἀ-
κεῖθεν ἐξελθόντες. παρεπορεύ-
οντο διὰ τῆς γαλιλαίας καὶ οὐ-
κ ἤθελεν. ἵνα τις γνῷ· ἐδίδασ-
κε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. καὶ
ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου, παραδίδοται εἰς χεῖρας
ἀνθρώπων· καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐ-
τόν, καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρί-
τῃ ἡμέρᾳ, ἀναστήσεται :— Σαββάτῳ ε´
τῶν νηστειῶν: ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐ-
ξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ. εἰς τὰς κώμας καισαρεί-
ας τῆς φιλίππου, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ
ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,

λέγων αὐτοῖς· τίνα με λέγουσιν οἱ
ἄνθρωποι εἶναι· οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν·
ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· καὶ ἄ-
λλοι ἠλίαν ἄλλοι δὲ ἕνα τῶν προ-
φητῶν· καὶ αὐτὸς. λέγει αὐτοῖς,
ὑμεῖς δέ, τίνα με λέγετε εἶναι· ἀ-
ποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος, λέγει αὐ-
τῷ· σὺ εἶ ὁ Χριστός· καὶ ἐπετίμη-
σεν αὐτοῖς. ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ
αὐτοῦ· καὶ ἤρξατο διδάσκ-
ειν αὐτούς· ὅτι μέλλει ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀ-
ποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσ-
βυτέρων· καὶ τῶν ἀρχιερέ-
ων. καὶ τῶν γραμματέων· καὶ
ἀποκτανθῆναι, καὶ μετὰ τρεῖς
ἡμέρας ἀναστῆναι :— Κυριακῇ ε´ τῶν
νηστειῶν: ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· παραλα-
μβάνει ὁ Ἰησοῦς, τοὺς δώδεκα μα-
θητὰς αὐτοῦ. καὶ ἤρξατο αὐ-

τοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ
συμβαίνειν· ὅτι ἰδοὺ ἀναβαί-
νομεν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται
τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμμα-
τεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν
θανάτῳ· καὶ παραδώσουσιν
αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαίξου-
σιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐ-
τόν· καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ
ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρί-
τῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ προσ-
πορεύονται αὐτῷ· καὶ Ἰάκω-
βος καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ Ζεβεδαί-
ου λέγοντες· διδάσκαλε, θέλομεν,
ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσεις
ἡμῖν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τί
θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν; οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· δὸς ἡμῖν, ἵνα εἷς
ἐκ δεξιῶν σου. καὶ εἷς ἐξ εὐω-
νύμων σου. καθίσωμεν ἐν τῇ

δόξῃ σου. ὁ δὲ Ἰς̅, εἶπεν αὐτοῖς·
οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. δύνασθε
ποιεῖν τὸ ποτήριον. ὃ ἐγὼ πίνω
καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι
βαπτισθῆναι. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
δυνάμεθα. ὁ δὲ Ἰς̅, εἶπεν αὐ-
τοῖς· τὸ μὲν ποτήριον, ὃ ἐγὼ πί-
νω πίεσθε. καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐ-
γὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε.
τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου. καὶ
ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦ-
ναι ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται. καὶ ἀ-
κούσαντες οἱ δέκα, ἤρξαντο ἀγα-
νακτεῖν. περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰω-
άννου. ὁ δὲ Ἰς̅. προσκαλεσάμενος
αὐτούς, λέγει αὐτοῖς· οἴδατε, ὅ-
τι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐ-
θνῶν, κατακυριεύουσιν αὐτῶν·
καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν, κατεξου-
σιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως
δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν
διάκονος· καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ γενέ-
σθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦ-
λος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ
ἦλθε διακονηθῆναι ἀλλὰ διακο-
νῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,
λύτρον ἀντὶ πολλῶν: τῷ σαββάτῳ τοῦ
λαζάρου: ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦν τις ἀσθε-
νῶν λάζαρος ἀπὸ βηθανίας,
ἐκ τῆς κώμης μαρίας καὶ μάρ-
θας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς· ἦν δὲ
μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον μύρῳ
καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ
ταῖς θριξὶν αὐτῆς· ἧς ὁ ἀδελφὸς
λάζαρος ἠσθένει· ἀπέστειλαν
οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέ-
γουσαι· κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθε-
νεῖ· ἀκούσας δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν· αὕ-
τη ἡ ἀσθένεια, οὐκ ἔστι πρὸς θά-
νατον, ἀλλ᾽ ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ

θεοῦ· ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι᾽
αὐτῆς· ἠγάπα δὲ ὁ ἰησοῦς τὴν μάρ-
θαν· καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς· καὶ
τὸν λάζαρον· ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι
ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν, ἐν ᾧ
ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας· ἔπειτα
μετὰ τοῦτο, λέγει τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· ἄγωμεν εἰς τὴν ἰουδαίαν
πάλιν· λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· ῥαββί· νῦν ἐζήτουν σε
λιθάσαι οἱ ἰουδαῖοι καὶ πάλιν ὑ-
πάγεις ἐκεῖ· ἀπεκρίθη ἰησοῦς· οὐχὶ
δώδεκα ὧραί εἰσι τῆς ἡμέρας·
ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
οὐ προσκόπτει. ὅτι τὸ φῶς τοῦ
κόσμου τούτου βλέπει· ἐὰν δέ τις
περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί· προσ-
κόπτει. ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου,
οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ· ταῦτα εἶπε,
καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· λάζα-
ρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀ-

λὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνήσω αὐ-
τόν. εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
κε. εἰ κεκοίμηται σωθήσεται.
εἰρήκει δὲ ὁ ἰς περὶ τοῦ θανάτου
αὐτοῦ. ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι
περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου
λέγει. τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς
ὁ ἰς παρρησίαν. λάζαρος ἀπέθα-
νεν. καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς ἵνα πιστεύ-
σητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ. ἀλλ' ἄ-
γωμεν πρὸς αὐτόν. εἶπεν οὖν
θωμᾶς ὁ λεγόμενος δίδυμος τοῖς
συμμαθηταῖς. ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς
ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. ἐλ-
θὼν οὖν ὁ ἰς εὗρεν αὐτὸν τέσ-
σαρας. ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημεί-
ῳ. ἦν δὲ ἡ βηθανία ἐγγὺς τῶν ἱ-
εροσολύμων. ὡς ἀπὸ σταδίων
δεκαπέντε. καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἰ-
ουδαίων ἐληλύθεισαν. πρὸς τὰς
περὶ μάρθαν καὶ μαρίαν. ἵνα πα-

ραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτῶν. ἡ οὖν μάρ-
θα. ὡς ἤκουσεν ὅτι ἰς ἔρχεται,
ὑπήντησεν αὐτῷ. μαρία
δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. εἶ-
πεν οὖν μάρθα πρὸς τὸν ἰν.
κε. εἰ ἦς ὧδε. ὁ ἀδελφός μου
οὐκ ἂν ἐτεθνήκει. ἀλλὰ καὶ νῦν
οἶδα. ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν θν,
δώσει σοι ὁ θς. λέγει αὐτῇ ὁ
ἰς. ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει.
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. εἶπεν αὐ-
τῇ ὁ ἰς. ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ
ἡ ζωή. ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν
ἀποθάνῃ ζήσεται. καὶ πᾶς ὁ ζῶν
καὶ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ μὴ ἀπο-
θάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. πιστεύεις
τοῦτο λέγει αὐτῷ. ναὶ κε. ἐγὼ
πεπίστευκα. ὅτι σὺ εἶ ὁ χς ὁ υἱὸς
τοῦ θυ. ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμε-
νος. καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἀπῆλ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

θε, καὶ ἐφώνησε μαριὰμ τὴν ἀ-
δελφὴν αὐτῆς λάθρα εἰποῦ-
σα· ὁ διδάσκαλος πάρεστι καὶ
φωνεῖ σε. ἐκείνη ὡς ἤκουσεν,
ἐγείρεται ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς
αὐτόν. οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ ἰς
εἰς τὴν κώμην. ἀλλ' ἦν ἐν τῷ
τόπῳ, ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ
ἡ μάρθα. οἱ οὖν ἰουδαῖοι, οἱ ὄν-
τες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ πα-
ραμυθούμενοι αὐτήν. ἰδόντες
τὴν μαριάμ. ὅτι ταχέως ἀνέστη
καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ.
λέγοντες, ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖ-
ον. ἵνα κλαύσει ἐκεῖ. ἡ οὖν μαρι-
α. ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ ἰς, ἰδοῦ-
σα αὐτόν, ἔπεσεν αὐτοῦ εἰς
τοὺς πόδας, λέγουσα αὐτῷ. κε.
εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου
ὁ ἀδελφός. ἰς οὖν, ὡς εἶδεν
αὐτὴν κλαίουσαν. καὶ τοὺς συνελ-

θόντας αὐτῇ ἰουδαίους κλαίον-
τας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνι· καὶ
ἐτάραξεν ἑαυτόν, καὶ εἶπε·
ποῦ τεθήκατε αὐτόν. λέγουσιν
αὐτῷ. κε. ἔρχου καὶ ἴδε. ἐδά-
κρυσεν ὁ ἰς. ἔλεγον οὖν οἱ ἰου-
δαῖοι· ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν.
τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· οὐκ
ἠδύνατο οὗτος, ὁ ἀνοίξας τοὺς
ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆ-
σαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ.
ἰς οὖν πάλιν, ἐμβριμώμενος
ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖ-
ον. ἦν δὲ σπήλαιον καὶ λίθος
ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. λέγει ὁ ἰς.
ἄρατε τὸν λίθον. λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελ-
φὴ τοῦ τεθνηκότος μάρθα· κε.
ἤδη ὄζει· τεταρταῖος γάρ ἐστι. λέ-
γει αὐτῇ ὁ ἰς· οὐκ εἶπόν σοι. ὅτι
ἐὰν πιστεύσῃς ὄψει τὴν δόξαν τοῦ
θῦ. ἦραν οὖν τὸν λίθον. οὗ ἦν ὁ τε-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

θνηκὼς κείμενος. ὁ δὲ ἰς ἦρε
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπεν·
πάτερ εὐχαριστῶ σοι. ὅτι ἤκουσάς
μου. ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτέ
μου ἀκούεις. ἀλλὰ διὰ τὸν ὄ-
χλον τοῦ περιεστῶτα. εἶπον ἵ-
να πιστεύσωσιν ὅπου με ἀπέ-
στειλας. καὶ ταῦτα εἰπὼν φω-
νῇ μεγάλῃ ἐκραύγασεν. λάζαρε
δεῦρο ἔξω. καὶ ἐξῆλθεν ὁ τε-
θνηκὸς, δεδεμένος τοὺς πόδας
καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις. καὶ ἡ ὄ-
ψις αὐτοῦ. σουδαρίῳ περιεδέ-
δετο. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς. λύσατε
αὐτόν. καὶ ἄφετε ὑπάγειν. πο-
λλοὶ οὖν ἐκ τῶν ἰουδαίων. οἱ ἐλ-
θόντες πρὸς τὴν μαριάμ. καὶ θε-
ασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ ἰς. ἐ-
πίστευσαν εἰς αὐτόν: τῇ κυ(ριακῇ) τῶν
βαΐων εἰς ὄρθρον: ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ὅτε ἤγγισεν

ὁ ἰς εἰς ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθεν
εἰς βηθφαγὴ πρὸς τὸ ὄρος τῶν
ἐλαιῶν, τότε ἀπέστειλε δύο μα-
θητὰς λέγων αὐτοῖς. πορεύθητε
εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑ-
μῶν καὶ εὐθέως εὑρήσετε ὄνον δε-
δεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς.
λύσαντες ἀγάγετέ μοι. καὶ ἐάν τις
ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε, ὅτι ὁ κς
αὐτῶν χρείαν ἔχει. εὐθέως
δὲ ἀποστελλεῖ αὐτούς. τοῦτο δὲ
ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥη-
θὲν διὰ τοῦ προφήτου. λέγοντος.
εἴπατε τῇ θυγατρὶ σιών. ἰδοὺ ὁ
βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι πρᾶος
καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶ-
λον υἱὸν ὑποζυγίου. πορευθέντες
δὲ οἱ μαθηταί, καὶ ποιήσαντες
καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ ἰς.
ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον.
καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν

τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐπεκάθι-
σεν ἐπάνω αὐτῶν. ὁ δὲ πλεῖ-
στος ὄχλος· ἔστρωσαν ἑαυτῶν
τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ
ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δέν-
δρων καὶ ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ.
οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ
οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέ-
γοντες· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ.
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι κυρίου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς
ὑψίστοις· καὶ εἰσελθόντος
αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσείσ-
θη πᾶσα ἡ πόλις· λέγουσα τίς
ἐστιν οὗτος· οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον·
οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ
ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας.
ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ
ἐποίησε· καὶ τοὺς παῖδας
κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέ-

γοντας· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ.
ἠγανάκτησαν καὶ εἶπον αὐτῷ·
οὐκ ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; ὁ
δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ναὶ οὐδέ-
ποτε ἀνέγνωτε, ὅτι ἐκ στόμα-
τος νηπίων καὶ θηλαζόντων
κατηρτίσω αἶνον· καὶ καταλι-
πὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω
τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν,
καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ: τῇ κ(υριακ)ῇ τ(ῶν)
βαΐ(ων) εἰς λειτ(ουργίαν): ἐκ τ(οῦ) κ(α)τ(ὰ) Ἰω(άννην):

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα·
ἦλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς Βηθανίαν· ὅ-
που ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς,
ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν· ἐ-
ποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον
ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει·
ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν ἀ-
νακειμένων σὺν αὐτῷ· ἡ οὖν
Μαρία λαβοῦσα λίτραν μύρου
νάρδου πιστικῆς πολυτίμου,

ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ ἰῡ. καὶ
ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς
τοὺς πόδας αὐτοῦ. ἡ δὲ οἰκί-
α ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς
τοῦ μύρου. λέγει οὖν εἷς
ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
ἰούδας σίμωνος ἰσκαριώ-
της, ὁ μέλλων αὐτὸν παρα-
διδόναι. διατί τοῦτο τὸ
μύρον, οὐκ ἐπράθη τριακο-
σίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη πτω-
χοῖς. εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅ-
τι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμε-
λεν αὐτῷ. ἀλλ' ὅτι κλέπτης
ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε
καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν.
εἶπεν οὖν ὁ ἰς̄. ἄφες αὐτήν.
εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασ-
μοῦ μου, τετήρηκεν αὐτό.
τοὺς πτωχοὺς γάρ, πάντο-
τε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. ἐμὲ

+

δέ, οὐ πάντοτε ἔχετε. ἔγνω οὖν
ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν ἰουδαίων,
ὅτι ἐκεῖ ἐστί. καὶ ἦλθον. οὐ διὰ τὸν
ἰν̄ μόνον. ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν λάζαρον
ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.
ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς,
ἵνα καὶ τὸν λάζαρον ἀποκτείνω-
σιν. ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν, ὑπῆ-
γον τῶν ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον
εἰς τὸν ἰν̄. τῇ ἐπαύριον, ὄχλος
πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν,
ἀκούσαντες, ὅτι ἔρχεται ὁ ἰς̄
εἰς ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βα-
ΐα τῶν φοινίκων. καὶ ἐξῆλθο-
ν εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ καὶ ἔκρα-
ζον. ὡσαννά, εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κῦ, βα-
σιλεὺς τοῦ ἰηλ̄. εὑρὼν δὲ ὁ ἰς̄
ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό,
καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον. μὴ φο-
βοῦ θύγατερ σιών. ἰδοὺ ὁ βασι-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

λος σου ἔρχεταί σοι καθήμενος ἐπὶ
πῶλον ὄνου. ταῦτα δὲ οὐκ ἔ-
γνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ
πρῶτον. ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ἰ(ησοῦ)ς,
τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα
ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦ-
τα ἐποίησαν αὐτῷ. ἐμαρτύ-
ρει οὖν ὁ ὄχλος, ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ,
ὅτε τὸν λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ
τοῦ μνημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν. διὰ τοῦτο καὶ ὑπήν-
τησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκου-
σαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι
τὸ σημεῖον: +

ματ καὶ ιε θ

β΄ πρωΐ: ἐκ τοῦ κατὰ ματ(θαῖον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πρωΐας,
ἐπανάγων ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἰς τὴν πόλιν, ἐ-
πείνασεν. καὶ ἰδὼν συκῆν μί-
αν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐ-
τὴν καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ
μὴ φύλλα μόνον. καὶ λέγει αὐ-

τῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένη-
ται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐξηράν-
θη παραχρῆμα ἡ συκῆ. καὶ ἰ-
δόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐ-
θαύμασαν λέγοντες, πῶς παρα-
χρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ. ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς, εἶπεν αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν ἔχητε
πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μό-
νον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀ-
λλὰ κἂν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπη-
τε, ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν
θάλασσαν, γενήσεται. καὶ πάν-
τα ὅσα ἐὰν αἰτήσητε ἐν τῇ
προσευχῇ, πιστεύοντες λήψεσθε.
καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱε-
ρὸν προσῆλθον αὐτῷ διδάσκον-
τι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύ-
τεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες· ἐν
ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς;
καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν

ταῦτα· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰς εἶπεν
αὐτοῖς· ἐρωτήσω ὑμᾶς
κἀγὼ λόγον ἕνα· ὃν ἐὰν εἴπη-
τέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βά-
πτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐ-
ξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων· οἱ δὲ διε-
λογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς λέγον-
τες· ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ,
ἐρεῖ ὑμῖν. διατί οὖν, οὐκ ἐ-
πιστεύσατε αὐτῷ· ἐὰν δὲ εἴ-
πωμεν ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμε-
θα τὸν ὄχλον. πάντες γὰρ ἔχουσι
τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην.
καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰῦ εἶ-
πον· οὐκ οἴδαμεν· ἔφη αὐτοῖς
καὶ αὐτός· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑ-
μῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ· τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ·
ἄνθρωπος εἶχε τέκνα δύο·
προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν·

τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου
ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐ θέλω·
ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπῆλ-
θεν· καὶ προσελθὼν τῷ ἑτέ-
ρῳ, εἶπεν ὡσαύτως· ὁ δὲ ἀ-
ποκριθεὶς εἶπεν· ἐγὼ κε καὶ οὐ-
κ ἀπῆλθεν· καὶ προσελθὼν τῷ
ἑτέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως· ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἐγὼ κε
καὶ οὐκ ἀπῆλθεν· τίς οὖν ἐκ
τῶν δύο ἐποίησεν τὸ θέλημα
τοῦ πρς· λέγουσιν αὐτῷ· ὁ πρῶ-
τος λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰς· ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν· ὅτι οἱ τελῶναι καὶ
αἱ πόρναι, προάγουσιν ὑμᾶς, εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ· ἦλθεν
γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ
δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύ-
σατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ
αἱ πόρναι, ἐπίστευσαν αὐτῷ.

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ὑμᾶς δὲ ἰδόντες οὐ μετεμελήθη-
τε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.
ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε.
ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης
ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα.
καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε.
καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ
ᾠκοδόμησε πύργον καὶ ἐξέδο-
το αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδή-
μησεν. ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς
τῶν καρπῶν ἀπέστειλεν τοὺς δού-
λους αὐτοῦ, λαβεῖν τοὺς καρποὺς
αὐτοῦ. καὶ λαβόντες οἱ γεωρ-
γοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ. ὃν μὲν
ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν. ὃν
δὲ ἐλιθοβόλησαν. πάλιν ἀπέ-
στειλεν ἄλλους δούλους, πλείονας
τῶν πρώτων. καὶ ἐποίησαν
αὐτοῖς ὡσαύτως. ὕστερον δὲ
ἀπέστειλε πρὸς αὐτούς, τὸν υἱὸν
αὐτοῦ. λέγων, ἐντραπήσονται

τὸν υἱόν μου. οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόν-
τες τὸν υἱόν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς.
οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος. δεῦ-
τε ἀποκτείνωμεν αὐτόν. καὶ
κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ. καὶ λαβόντες αὐτόν,
ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶ-
νος. καὶ ἀπέκτειναν. ὅταν
οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶ-
νος, τί ποιήσει, τοῖς γεωργοῖς
ἐκείνοις. λέγουσιν αὐτῷ.
κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς.
καὶ τὸν ἀμπελῶνα, ἐκδώσεται
ἄλλοις γεωργοῖς. οἵτινες ἀπο-
δώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρπούς,
ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. λέγει
αὐτοῖς ὁ Ἰς. οὐδέποτε ἀνέ-
γνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς. λίθον ὃν
ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦν-
τες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν
γωνίας, παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

τῇ αʹ κα μ[ηνὶ] βʹ εἰς λε[ιτουργίαν]:

ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς:-

ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καθημένου τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κατ' ἰδίαν, λέγοντες· εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ. πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ πολλοὺς πλανήσουσι. μελλήσεται δὲ ἀκούειν πολέμους, καὶ ταραχὰς πολέμων. ὁρᾶτε

μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι, ἀλλ' οὔπω ἐστὶ τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λιμοί, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους. ταῦτα δὲ πάντα ἀρχὴ ὠδίνων. τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλῖψιν, καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί, καὶ ἀλλήλους παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους. καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσι πολλούς. καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἁμαρτίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας

ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρ-
τύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. καὶ
τότε ἥξει τὸ τέλος. ὅταν
οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐ-
ρημώσεως. τὸ ῥηθὲν διὰ Δα-
νιὴλ τοῦ προφήτου ἑστὼς ἐν
τόπῳ ἁγίῳ, ὁ ἀναγινώσκων νοεί-
τω. τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη. καὶ ὁ ἐ-
πὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβαινέ-
τω ἆραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ.
καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ. μὴ ἐπιστρε-
ψάτω ὀπίσω ἆραι τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ
ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. προ-
σεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ
ὑμῶν, χειμῶνος, μηδὲ σαββά-
τῳ. ἔσται γὰρ θλῖψις μεγάλη οἵα
οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕ-
ως τοῦ νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται.

καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέ-
ραι ἐκεῖναι. οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα
σάρξ. διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτούς,
κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖ-
ναι. τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, ἰδοὺ
ὧδε ὁ Χριστός, ἢ ὧδε, μὴ πιστεύσητε.
ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι
καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσου-
σι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα,
ὥστε πλανῆσαι εἰ δυνατόν,
καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. ἰδοὺ γὰρ
προείρηκα ὑμῖν. ἐὰν οὖν εἴ-
πωσιν ὑμῖν, ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐστί. μὴ ἐξέλθητε, ἰδοὺ ἐν τοῖς
ταμείοις, μὴ πιστεύσητε. ὥσ-
περ γὰρ ἡ ἀστραπή, ἐξέρχεται ἀ-
πὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕ-
ως δυσμῶν οὕτως ἔσται καὶ ἡ πα-
ρουσία, τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ὅπου
γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συνα-
χθήσονται οἱ ἀετοί. εὐθέως δὲ

μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμερῶν ἐ-
κείνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ
ἡ σελήνη, οὐ δώσει τὸ φέγγος
αὐτῆς· καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις
τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται· καὶ
τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε
κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς
γῆς. καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου,
ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ
δόξης πολλῆς· καὶ ἀποστελεῖ
τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπι-
γγος φωνῆς μεγάλης, καὶ ἐπισυ-
νάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ, ἐκ
τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄ-
κρων οὐρανῶν, ἕως ἄκρων αὐτῶν.
ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς, μάθετε τὴν πα-
ραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ κλάδος
αὐτῆς γένηται ἁπαλός, καὶ τὰ

φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγ-
γὺς τὸ θέρος· οὕτως καὶ ὑμεῖς,
ὅταν ἴδητε ταῦτα πάντα, γινώ-
σκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ
ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γέ-
νηται· ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύ-
σονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ πα-
ρέλθωσιν :— τῇ ἁγίᾳ καὶ μ(εγάλῃ) γ΄
: ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον) :

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβού-
λιον ἔλαβον οἱ Φαρισαῖοι κατὰ
τοῦ Ἰ(ησο)ῦ, ὅπως αὐτὸν παγιδεύσω-
σιν ἐν λόγῳ· καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ
τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν
Ἡρωδιανῶν λέγοντες· διδάσκα-
λε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ· καὶ τὴν
ὁδὸν τοῦ Θ(εο)ῦ, ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις,
καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ
γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων·
εἰπὲ οὖν ἡμῖν τί σοι δοκεῖ· ἔξεστιν

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

δοῦναι κήνσον καίσαρι ἢ οὔ; γνοὺς
δὲ ὁ ἰσ̅. τὴν πονηρίαν αὐτῶν
εἶπεν· τί με πειράζετε ὑποκριταί;
ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ
κήνσου· οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ
δηνάριον· καὶ λέγει αὐτοῖς· τί-
νος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγρα-
φή; λέγουσιν αὐτῷ καίσαρος· τό-
τε λέγει αὐτοῖς· ἀπόδοτε οὖν τὰ
καίσαρος καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θῦ
τῷ θῷ. καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμα-
σαν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλ-
θον· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλ-
θον αὐτῷ σαδδουκαῖοι, οἱ λέγον-
τες μὴ εἶναι ἀνάστασιν· καὶ ἐπη-
ρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· δι-
δάσκαλε, μωσῆς εἶπεν· ἐάν
τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα,
ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀ-
ναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ

αὐτοῦ· ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ
ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος
γαμήσας, ἐτελεύτησεν, καὶ μὴ
ἔχων σπέρμα, ἀφῆκεν τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ· ὁμοίως καὶ ὁ δεύτε-
ρος καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑ-
πτά· ὕστερον δὲ πάντων, ἀ-
πέθανε καὶ ἡ γυνή· ἐν τῇ
οὖν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ
ἔσται γυνή· πάντες γὰρ ἔσχον αὐ-
τήν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰσ̅ εἶ-
πεν αὐτοῖς· πλανᾶσθε μὴ εἰ-
δότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν
δύναμιν τοῦ θῦ· ἐν γὰρ τῇ ἀ-
ναστάσει, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκ-
γαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ θῦ
ἐν οὐρανῷ εἰσιν· περὶ δὲ τῆς ἀνα-
στάσεως τῶν νεκρῶν, οὐκ ἀνέγνω-
τε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν, ὑπὸ τοῦ θῦ λέ-
γοντος· ἐγώ εἰμι ὁ θσ̅ ἀβραάμ,

Ιερά Μητρόπολις Κίτρους

καὶ ὁ θς ἰσαὰκ καὶ ὁ θς ἰακώ
β. οὐκ ἔστιν ὁ θς. θς νεκρῶν,
ἀλλὰ ζώντων. καὶ ἀκούσαν
τες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο
ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. οἱ δὲ
φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφί
μωσε τοὺς σαδδουκαίους, συνή
χθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ ἐπη
ρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικὸς
πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων. διδά
σκαλε ποία ἐντολὴ μεγάλη
ἐν τῷ νόμῳ. ὁ δὲ ἰς ἔφη αὐτῷ.
ἀγαπήσεις κν τὸν θν σου ἐν ὅλῃ τῇ
καρδίᾳ σου. καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου.
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. αὕτη ἐ
στὶν πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.
δευτέρα δὲ, ὁμοία αὐτῇ. ἀγα
πήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑ
αυτόν. ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐν
τολαῖς, ὅλος ὁ νόμος, καὶ οἱ προ
φῆται κρέμανται. συνηγμέ

νων δὲ τῶν φαρισαίων, ἐπηρώ
τησεν αὐτοὺς ὁ ἰς. λέγων. τί
ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χυ, τίνος υἱ
ός ἐστιν. λέγουσιν αὐτῷ. τοῦ
δαδ. λέγει αὐτοῖς. πῶς οὖν
δαδ. ἐν πνι κν αὐτὸν καλεῖ. λέ
γων εἶπεν ὁ κς τῷ κῳ μου κάθου
ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου. εἰ οὖν δαδ ἐν
πνι καλεῖ αὐτὸν κν, πῶς υἱὸς
αὐτοῦ ἐστιν. καὶ οὐδεὶς ἐδύνα
το αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον οὐ
δὲ ἐτόλμησέ τις. ἀπ᾽ ἐκείνης
τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν
οὐκέτι. τότε ὁ ἰς ἐλάλησε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ. λέγων ἐπὶ
τῆς μωσέως καθέδρας ἐκά
θισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φα
ρισαῖοι πάντα οὖν ὅσα ἂν εἴπω
σιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ

ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν· δεσμεύουσι γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτοῦ, οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά· πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσι γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν· φιλοῦσι τε τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς· καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ῥαββὶ ῥαββί· ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς ὁ Χριστός, πάντες δὲ ὑμεῖς

ἀδελφοί ἐστε· καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστιν ὁ καθηγητὴς ὁ Χριστός· ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος· ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται. καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτόν, ὑψωθήσεται· οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι, διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα· οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους, ἀφίετε εἰσελθεῖν·

οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρι-
σαῖοι ὑποκριταὶ ὅτι περιάγετε
τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν,
ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον· καὶ
ὅταν γένηται ποιεῖτε αὐτὸν υἱ-
ὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν·
οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ λέ-
γοντες, ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ ναῷ
οὐδέν ἐστιν ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ
δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφεί-
λει· μωροὶ καὶ τυφλοὶ τί γὰρ
μείζων, τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήρι-
ον τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον· ὁ οὖν ὀ-
μόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ὀμνύ-
ει ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπά-
νω αὐτοῦ· καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ
ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ
κατοικήσαντι ἐν αὐτῷ· καὶ
ὁ ὀμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὀμνύει
ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ
καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ·

οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φα-
ρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀ-
ποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον, καὶ
τὸ ἄνηθον, καὶ τὸ κύμινον, καὶ
ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νό-
μου τὴν κρίσιν, καὶ τὸν ἔλεον,
καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα δὲ ἔ-
δει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφι-
έναι· τυφλοί· οἱ διϋλίζοντες
τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον
καταπίνοντες· οὐαὶ ὑμῖν γρα-
μματεῖς καὶ φαρισαῖοι, ὑποκρι-
ταὶ ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξω-
θεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς πα-
ροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν
ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀδικίας· φα-
ρισαῖε τυφλὲ καθάρισον πρῶ-
τον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου, καὶ
τῆς παροψίδος ἵνα γένηται καὶ
τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν·
οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φα-

ρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι παρο-
μοιάζετε τάφοις κεκονιαμέ-
νοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαί-
νονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέ-
μουσιν ὀστέων νεκρῶν, καὶ πά-
σης ἀκαθαρσίας. οὕτω καὶ ὑ-
μεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε
τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ
μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀ-
νομίας. οὐαὶ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς καὶ φαρισαῖοι, ὑποκριταί·
ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους
τῶν προφητῶν, καὶ κοσμεῖ-
τε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων
καὶ λέγετε ὅτι εἰ ἤμεθα ἐν ταῖς
ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐ
κἂν ἤμεθα κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν
τῷ αἵματι τῶν προφητῶν.
ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς,
ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευσάντων
τοὺς προφήτας καὶ ὑμεῖς ἐ-

πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέ-
ρων ὑμῶν. ὄφεις γεννήματα ἐχι-
δνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς
κρίσεως τῆς γεέννης. διὰ τοῦ-
το, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς
ὑμᾶς προφήτας, καὶ σοφοὺς
καὶ γραμματεῖς καὶ ἐξ αὐτῶν μα-
στιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς
ὑμῶν· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτε-
νεῖτε, καὶ σταυρώσετε καὶ διώξε-
τε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. ὅ-
πως ἔλθῃ ἐφ᾽ ὑμᾶς πᾶν αἷ-
μα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ
τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ
τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος
Ζαχαρίου, υἱοῦ Βαραχίου ὃν ἐ-
φονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ
τοῦ θυσιαστηρίου. ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὅτι ἥξει ταῦτα πάν-
τα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην.
Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ ἡ ἀποκτείνουσα

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

+

τοῖς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν· ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία αὐτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας καὶ οὐκ ἠθελήσατε· ἰδοὺ ἀφίεται ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. λέγω γὰρ ὑμῖν· οὐ μή με ἴδητε ἀπ᾽ ἄρτι, ἕως ἂν εἴπητε, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ βλέπετε ταῦτα πάντα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ καταλυθήσεται:

τῇ αὐτ(ῇ) ϛ' μετὰ γ' ἑσπ(έρας)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας, οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος· ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας· οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁ εἷς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἷς ἀφίεται· δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλωνι, μία παραλαμβάνε-

1808 Μητρόπολις Κιτίου

ται καὶ μία ἀφίεται. Γρηγορεῖ-
τε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ
ὥρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται. Ἐ-
κεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ᾔδει
ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ
ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν
ἄν, καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Διὰ τοῦ-
το καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι·
ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Τίς ἄρα ἐ-
στὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνι-
μος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ
ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ
δοῦναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν
ἐν καιρῷ. Μακάριος ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ,
εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως.
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐπὶ πᾶσι
τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ, κατα-
στήσει αὐτόν. Ἐὰν δὲ εἴπῃ

ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ, χρονίζει ὁ κύριός μου
ἐλθεῖν, καὶ ἄρξηται τύπτειν
τοὺς συνδούλους, ἐσθίειν δὲ καὶ
πίνειν μετὰ τῶν μεθυόντων,
ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου,
ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ καὶ
ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει· καὶ διχο-
τομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος
αὐτοῦ, μετὰ τῶν ὑποκριτῶν
θήσει. Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθ-
μός, καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόν-
των. Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ β-
ασιλεία τῶν οὐρανῶν, δέκα
παρθένοις· αἵτινες λαβοῦσαι
τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλ-
θον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφί-
ου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν
φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μω-
ραί. Αἵτινες μωραί, λαβοῦ-
σαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν.

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαι-
ον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαι-
ον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν, μετὰ
τῶν λαμπάδων αὐτῶν· χρονί-
ζοντος δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύ-
σταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον·
μέσης δὲ νυκτὸς, κραυγὴ γέγονεν·
ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρ-
χεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ·
τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρ-
θένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν
τὰς λαμπάδας αὐτῶν· αἱ δὲ
μωραί, ταῖς φρονίμοις εἶπον·
δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν,
ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέν-
νυνται· ἀπεκρίθησαν δὲ
αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε
οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πο-
ρεύεσθε δὲ μᾶλλον, πρὸς τοὺς
πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑ-
αυταῖς· ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν

ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος·
καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ
εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ
θύρα· ὕστερον δὲ, ἔρχονται καὶ
αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι,
κε κε· ἄνοιξον ἡμῖν· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς· γρη-
γορεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἴδατε
τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν,
ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται·
ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν
ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους·
καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ· καὶ ᾧ
μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα·
ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἕν· ἑκάστω
κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν· καὶ
ἀπεδήμησεν εὐθέως· πορευ-
θεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα
λαβὼν εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα.
ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρ-
δησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. ὁ
δὲ τὸ ἓν λαβών, ἀπελθὼν ὤ-
ρυξεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἀπέκρυψε
τὸ ἀργύριον τοῦ κῦ αὐτοῦ.
μετὰ δὲ χρόνον πολύν, ἔρχε-
ται ὁ κσ τῶν δούλων ἐκείνων
καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον.
Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε
τάλαντα λαβών, προσήνε-
γκεν ἄλλα πέντε τάλαντα,
λέγων. κε. πέντε τάλαντά
μοι παρέδωκας, ἴδε ἄλλα π-
έντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐ-
τοῖς. ἔφη αὐτῷ ὁ κσ αὐτοῦ.
εὖ δοῦλε. ἀγαθὲ καὶ πιστέ. ἐπὶ
ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε
καταστήσω. εἴσελθε εἰς τὴν
χαρὰν τοῦ κῦ σου. προσελθὼν
δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λα-

βών, εἶπε. κε δύο τάλαντά
μοι παρέδωκας, ἴδε ἄλλα δύο
τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.
ἔφη αὐτῷ ὁ κσ αὐτοῦ. εὖ δοῦ-
λε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς
πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστή-
σω. εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν
τοῦ κῦ σου. προσελθὼν δὲ
καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφώς,
εἶπε κε. ἔγνων σε. ὅτι σκληρὸς
εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔ-
σπειρας καὶ συνάγων ὅθεν οὐ δι-
εσκόρπισας καὶ φοβηθεὶς, ἀ-
πελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν
σου ἐν τῇ γῇ, ἴδε ἔχεις τὸ σόν.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κσ αὐτοῦ, εἶ-
πεν αὐτῷ. πονηρὲ δοῦλε καὶ
ὀκνηρέ, ᾔδεις ὅτι θερίζω ὅ-
που οὐκ ἔσπειρα. καὶ συνάγω
ὅθεν οὐ διεσκόρπισα. ἔδει
οὖν σε καλεῖν. τὸ ἀργύριόν μου

+

τοῖς τραπεζίταις· καὶ ἐλθὼν
ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν
σὺν τόκῳ· ἄρατε οὖν ἀπ' αὐ-
τοῦ τὸ τάλαντον. καὶ δότε
τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα·
τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσε-
ται καὶ περισσευθήσεται· ἀ-
πὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔ-
χει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· καὶ
τὸν ἀχρεῖον δοῦλον, ἐκβάλε-
τε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτε-
ρον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· ὅ-
ταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες
οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ. τότε κα-
θίσει, ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ,
καὶ συναχθήσονται ἔμπροσ-
θεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη,
καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ' ἀλλή-
λων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφο-

ρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν
ἐρίφων· καὶ στήσει τὰ μὲν
πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ,
τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων· τό-
τε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξι-
ῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογη-
μένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομή-
σατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν
βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου· ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐ-
δώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα.
καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος
ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με· γυ-
μνός, καὶ περιεβάλετέ με· ἠ-
σθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με·
ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρός
με· τότε ἀποκριθήσονται αὐ-
τῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε· πό-
τε σε εἴδομεν πεινῶντα καὶ ἐ-
θρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐ-
ποτίσαμεν· πότε σε εἴδομεν

ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν
καὶ περιεβάλομεν· πότε δέ
σε εἴδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλα-
κῇ καὶ ἤλθομεν πρός σε· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ
αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐ-
φ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτ-
των τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλα-
χίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε· τό-
τε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων·
πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηρα-
μένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον,
τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβό-
λῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐ-
πείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκα-
τέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα καὶ
οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην,
καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνὸς
καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθε-
νὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπε-
σκέψασθέ με· τότε ἀποκρι-

θήσονται καὶ αὐτοὶ λέγοντες·
κ(ύρι)ε· πότε σε εἴδομεν πεινῶν-
τα, ἢ διψῶντα· ἢ ξένον· ἢ γυ-
μνόν· ἢ ἀσθενῆ· ἢ ἐν φυλακῇ,
καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι· τό-
τε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐφ' ὅσον οὐ-
κ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν
ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, οὐ-
δὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε· καὶ ἀ-
πελεύσονται οὗτοι εἰς κόλα-
σιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι, εἰς
ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγένετο ὅ-
τε ἐτέλεσεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς πάντας τοὺς
λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· οἴδατε ὅτι μετὰ
δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται·
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου παραδίδοται,
εἰς τὸ σταυρωθῆναι :– Τῇ ἁγ(ίᾳ) καὶ
μεγάλῃ τετράδι πρωΐ : : :
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον)

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαρτύρει ὁ ὄ-
χλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ, ὅτε τὸν Λά-
ζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου
καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. δι-
ὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ
ὁ ὄχλος. ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐ-
τὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.
οἱ οὖν Φαρισαῖοι συμβούλιον ἐ-
ποίησαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔλε-
γον πρὸς ἑαυτούς· θεωρεῖτε ὅ-
τι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν· ἴδε ὁ κό-
σμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.
ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν
ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνή-
σωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. οὗτοι οὖν
προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ
Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἠ-
ρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· κύριε·
θέλωμεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. ἔρχε-
ται Φίλιππος, καὶ λέγει τῷ Ἀν-
δρέᾳ· καὶ πάλιν Ἀνδρέας

καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ. ὁ
δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων·
ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν. ἐὰν μὴ ὁ κόκκος
τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν
ἀποθάνει αὐτὸς μόνος μένει.
ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ πολὺν καρ-
πὸν φέρει. ὁ φιλῶν τὴν ψυ-
χὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτόν.
καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς
ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.
ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀ-
κολουθείτω. καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ,
ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔ-
σται. καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ
τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. νῦν
ἡ ψυχή μου τετάρακται, καὶ
τί εἴπω. πάτερ σῶσόν με
ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. ἀλλὰ

δι' αὐτοῦ τὸ ἦλθον εἰς τὴν ὥραν
ταύτην. πάτερ δόξασόν σου τὸ
ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐδόξασα καὶ πά
λιν δοξάσω. ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς
καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντὴν γε
γονέναι. ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος
αὐτῷ λελάληκεν. ἀπεκρίθη
Ἰς καὶ εἶπεν. οὐ δι' ἐμὲ αὕτη
ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.
νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τού
του. νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου
τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω.
κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς,
πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυ
τόν. τοῦτο δὲ ἔλεγεν σημαί
νων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν
ἀποθνήσκειν. ἀπεκρίθη αὐ
τῷ ὁ ὄχλος. ἡμεῖς ἠκούσα
μεν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ Χς μέ
νει εἰς τὸν αἰῶνα καὶ πῶς

σὺ λέγεις. δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱ
ὸν τοῦ ἀνθρώπου. τίς ἐστιν οὗτος ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. εἶπεν οὖν αὐ
τοῖς ὁ Ἰς. ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ
φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστιν. περιπα
τεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε ἵνα μὴ
σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ. καὶ
ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ
οἶδεν ποῦ ὑπάγει. ἕως τὸ φῶς
ἔχετε πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα
υἱοὶ φωτὸς γένησθε. ταῦτα
ἐλάλησεν ὁ Ἰς. καὶ ἀπελθὼν ἐ
κρύβη ἀπ' αὐτῶν. τοσαῦτα
δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος
ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευ
σαν εἰς αὐτόν. ἵνα ὁ λόγος Ἡ
σαΐου τοῦ προφήτου πληρω
θῇ ὃν εἶπεν. Κε. τίς ἐπίστευ
σεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βρα
χίων Κυ. τίνι ἀπεκαλύφθη.
Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πι

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

στεύειν. ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας·
τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφ-
θαλμούς. καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν
τὴν καρδίαν. ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς
ὀφθαλμοῖς. καὶ νοήσωσι τῇ καρ-
δίᾳ. καὶ ἐπιστραφῶσι. καὶ ἰάσο-
μαι αὐτούς. ταῦτα εἶπεν Ἡ-
σαΐας, ὅτε εἶδεν τὴν δόξαν αὐ-
τοῦ. καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ.
ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόν-
των, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐ-
τόν. ἀλλὰ διὰ τοὺς φαρισαίους
οὐχ ὡμολόγουν. ἵνα μὴ ἀποσυνά-
γωγοι γένωνται. ἠγάπησαν γὰρ
τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον, ἤ-
περ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἔ-
κραξεν καὶ εἶπεν. ὁ πιστεύων εἰς
ἐμέ, οὐ πιστεύει εἰς ἐμέ, ἀλλ᾽ εἰς
τὸν πέμψαντά με. ἐγὼ φῶς
εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα. ἵνα
πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἐν τῇ

σκοτείᾳ μὴ μείνῃ. καὶ ἐάν τίς
μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων, καὶ
μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν.
οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσ-
μον, ἀλλ᾽ ἵνα σώσω τὸν κόσ-
μον. ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λα-
μβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει
τὸν κρίνοντα αὐτόν. ὁ λόγος
ὃν ἐλάλησα ἐκεῖνος κρινεῖ αὐ-
τόν, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ὅ-
τι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλη-
σα. ἀλλ᾽ ὁ πέμψας με πατὴρ αὐτός
μοι ἐντολὴν ἔδωκε τί εἴπω
καὶ τί λαλήσω. καὶ οἶδα, ὅτι
ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ζωὴ αἰώνιος
ἐστίν. ἃ οὖν ἐγὼ λαλῶ, κα-
θὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ. οὕ-
τως λαλῶ :- Τῇ ἁγίᾳ καὶ με-
γάλῃ Δ΄ ἑσπέρας : : :

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, τοῦ Ἰησοῦ γε-

νομένου ἐν βηθανίᾳ, ἐν οἰκίᾳ
σίμωνος τοῦ λεπροῦ. προσῆλ
θεν αὐτῷ γυνή, ἀλάβαστρον μύ
ρου ἔχουσα βαρυτίμου καὶ κατέ
χεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
ἀνακειμένου. ἰδόντες δὲ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ, ἠγανάκτησαν,
λέγοντες. εἰς τί ἡ ἀπώλεια
αὕτη. ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ
μύρον πραθῆναι πολλοῦ καὶ
δοθῆναι πτωχοῖς. γνοὺς δὲ ὁ ἰς
εἶπεν αὐτοῖς. τί κόπους πα
ρέχετε τῇ γυναικί. ἔργον γὰρ κα
λὸν, εἰργάσατο εἰς ἐμέ. τοὺς
πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε με
θ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δέ, οὐ πάντοτε
ἔχετε. βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύ
ρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου,
πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίη
σεν. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν. ὅπου
ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο.

ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ λαληθήσεται
καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη. εἰς μνημό
συνον αὐτῆς. τότε πορευθεὶς
εἷς τῶν δώδεκα. ὁ λεγόμενος
ἰούδας ἰσκαριώτης πρὸς τοὺς
ἀρχιερεῖς εἶπεν. τί θέλετέ μοι
δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώ
σω αὐτόν. οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ
τριάκοντα ἀργύρια. καὶ ἀπὸ
τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα
αὐτὸν παραδῷ: — Τῇ αʹ καὶ
μεγάλ ε ἑσπέρας πρωΐ:
ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ὅτε ἤγγι
ζεν ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λε
γομένη πάσχα καὶ ἐζήτουν οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, τὸ
πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν. ἐφο
βοῦντο γὰρ τὸν λαόν. εἰσῆλ
θεν δὲ ὁ σατανᾶς, εἰς ἰούδαν τὸν
καλούμενον ἰσκαριώτην, ὄν

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδε
κα· καὶ ἀπελθὼν, συνελάλησε
τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς στρατη
γοῖς, τὸ πῶς αὐτοῖς παραδῷ
αὐτόν· καὶ ἐχάρησαν καὶ συνέ
θεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι·
καὶ ἐξωμολόγησεν καὶ ἐζήτει εὐ
καιρίαν, τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν
αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου· ἦλθεν δὲ
ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων ἡ λεγομέ
νη πάσχα· καὶ ἀπέστειλε πέτρον
καὶ ἰωάννην εἰπών· πορευθέν
τες ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα
ἵνα φάγωμεν· οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν· ὁ
δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ εἰσελθόν
των ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν ὑπαν
τήσει ὑμῖν ἄνθρωπος, κεράμιον ὕδα
τος βαστάζων, ἀκολουθήσατε
αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἐρεῖ
ται τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκί

ας· λέγει ὁ διδάσκαλος· ποῦ
ἐστι τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ πάσ
χα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φά
γω· καὶ ἐκεῖνος ὑμῖν δείξῃ, ἀ
νώγεων μέγα ἐστρωμένον ἑτοι
μον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε· ἀπελθόν
τες δὲ εὗρον καθὼς εἴρηκεν
αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσ
χα· καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀ
νέπεσεν, καὶ οἱ δώδεκα μετ' αὐτοῦ·
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἐπι
θυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ
πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν, πρὸ
τοῦ με παθεῖν· λέγω γὰρ ὑμῖν·
ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ
ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βα
σιλείᾳ τοῦ θεοῦ· καὶ δεξάμενος
τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας
εἶπεν· λάβετε τοῦτο καὶ δια
μερίσατε ἑαυτοῖς· λέγω γὰρ ὑ
μῖν· ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γε

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

μήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως
ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ. καὶ
λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλα-
σε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς· λέγων·
τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς
τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὡσαύτως
καὶ τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθή-
κη ἐστίν· ἐν τῷ αἵματί μου τὸ ὑπε-
ρ ὑμῶν διδόμενον. πλὴν, ἰδοὺ
ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με
μετ' ἐμοῦ ἐστι τῆς τραπέζης.
καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. πορεύε-
ται κατὰ τὸ ὁρισμένον· πλὴν, οὐ-
αὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ πα-
ραδίδοται. καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο
συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς· τὸ τίς
ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν, ὁ τοῦτο μέλ-
λων πράσσειν· ἐγένετο δὲ καὶ
φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς
αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων· ὁ δὲ

·/· πῶς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν·

εἶπεν αὐτοῖς· οἱ βασιλεῖς τῶν
ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ
οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέ-
ται καλοῦνται· ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως·
ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς
ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ
διακονῶν· ·/· οὐχὶ ὁ ἀνακείμε-
νος; ἐγὼ δὲ εἰμὶ ἐν μέσῳ ὑμῶν
ὡς ὁ διακονῶν· ὑμεῖς δέ ἐστε, οἱ
διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν
τοῖς πειρασμοῖς μου· κἀγὼ δια-
τίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό
μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ἵνα ἐσθίητε καὶ
πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου
ἐν τῇ βασιλείᾳ μου· καὶ καθίσε-
σθε ἐπὶ δώδεκα θρόνων, κρίνον-
τες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσ-
ραήλ· εἶπε δὲ ὁ κύριος· Σίμων, Σί-
μων, ἰδοὺ ὁ σατανᾶς, ἐξῃτή-
σατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν
σῖτον· κἀγὼ ἐδεήθην περὶ σοῦ

ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ
σύ ποτε ἐπιστρέψας, στήριξον
τοὺς ἀδελφούς σου. ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῷ· κε· μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἰ-
μι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνα-
τον πορεύεσθαι. ὁ δὲ εἶπεν·
λέγω σοι πέτρε, οὐ μὴ φωνήσει σή-
μερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρὶς
ἀπαρνήσει με. καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς ὁ ἰς· ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς,
ἄτερ βαλαντίου καὶ πήρας καὶ
ὑποδημάτων, μή τινος ὑστε-
ρήσατε; οἱ δὲ εἶπον, οὐθενός.
εἶπεν οὖν αὐτοῖς· ἀλλὰ νῦν,
ὁ ἔχων βαλάντιον ἀράτω ὁμοί-
ως καὶ πήραν. καὶ ὁ μὴ ἔχων,
πωλήσει τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ
ἀγοράσει μάχαιραν. λέγω γὰρ ὑ-
μῖν, ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον,
δεῖ πληρωθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ καὶ
μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. καὶ

γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει.
οἱ δὲ εἶπον· κε· ἰδοὺ μάχαιραι
ὧδε δύο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
ἱκανόν ἐστιν. καὶ ἐξελθὼν ἔξω
ἐπορεύθη, κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ
ὄρος τῶν ἐλαιῶν. ἠκολούθησαν
δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ:—

Τῇ αγ' καὶ μγ' ε' ἑσπέρας:

ἐκ τοῦ κατὰ ματθ

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθη-
ταῖς· οἴδατε, ὅτι μετὰ δύο ἡ-
μέρας τὸ πάσχα γίνεται· καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνου, παραδίδοται
εἰς τὸ σταυρωθῆναι· τότε συνή-
χθησαν, οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ
λαοῦ, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχι-
ερέως, τοῦ λεγομένου καϊά-
φα· καὶ συνεβουλεύσαντο τὸν ἵ-
ν τὸν ἰν δόλω κρατήσωσι καὶ
ἀποκτείνωσιν. ἔλεγον δέ· μὴ

ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γέ-
νηται ἐν τῷ λαῷ. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γε-
νομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σί-
μωνος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν
αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου
ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχε-
εν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνα-
κειμένου. ἰδόντες δὲ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν λέγον-
τες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;
ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον
πραθῆναι πτωχοῖς. γνοὺς δὲ
ὁ Ἰς εἶπεν αὐτοῖς· τί κόπους
παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον
γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ·
τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔ-
χετε μεθ᾽ ἑαυτῶν· ἐμὲ δὲ οὐ
πάντοτε ἔχετε. βαλοῦσα
γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐ-
πὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ
ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. ἀ-

μὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κη-
ρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅ-
λῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ
ὃ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημό-
συνον αὐτῆς. τότε πορευθεὶς
εἷς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος
Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς
ἀρχιερεῖς εἶπεν· τί θέλετέ μοι
δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώ-
σω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ
τριάκοντα ἀργύρια. καὶ ἀπὸ
τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα
αὐτὸν παραδῷ. Τῇ δὲ πρώτῃ
τῶν ἀζύμων, προσῆλθον οἱ μα-
θηταὶ τῷ Ἰυ, λέγοντες αὐτῷ·
ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμέν σοι φα-
γεῖν τὸ πάσχα; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, πρὸς τὸν δεῖ-
να, καὶ εἴπατε αὐτῷ· ὁ διδάσ-
καλος λέγει· ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστι,
πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

μαθητῶν μου· καὶ ἐποίησαν οἱ
μαθηταὶ, ὡς συνέταξεν αὐτοῖς
ὁ ἰς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσ-
χα· ὀψίας δὲ γενομένης, ἀνέ-
κειτο μετὰ τῶν δώδεκα· εἰδὼς
δὲ ὁ ἰς· ὅτι πάντα δέδωκεν
αὐτῷ ὁ πὴρ εἰς τὰς χεῖρας. καὶ
ὅτι ἀπὸ θῦ ἐξῆλθε. καὶ πρὸς τὸν
θν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δεί-
πνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια,
καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν
αὐτόν· εἶτα, βάλλει ὕδωρ
τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν
τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν· καὶ
ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ, ᾧ ἦν
διεζωσμένος· ἔρχεται οὖν πρὸς
σίμωνα πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ
ἐκεῖνος· κε. σύ μου νίπτεις
τοὺς πόδας· ἀπεκρίθη ἰς, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ
οὐκ οἶδας ἄρτι· γνώσῃ δὲ μετὰ

ταῦτα· λέγει αὐτῷ πέτρος·
οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς
τὸν αἰῶνα· ἀπεκρίθη αὐτῷ
ὁ ἰς· ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις
μέρος μετ' ἐμοῦ· λέγει αὐτῷ
σίμων πέτρος· κε. μὴ τοὺς πό-
δας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖ-
ρας καὶ τὴν κεφαλήν· λέγει αὐ-
τῷ ὁ ἰς· ὁ λελουμένος, οὐ χρεί-
αν ἔχει, ἢ τοὺς πόδας νίψασ-
θαι· ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ
ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ
πάντες, ᾔδει γὰρ τὸν παρα-
διδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο
εἶπεν, οὐχὶ πάντες καθαροί
ἐστε· ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας
τῶν μαθητῶν, καὶ ἔλαβε
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν
πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· γινώσ-
κετε τί πεποίηκα ὑμῖν· ὑμεῖς
φωνεῖτέ με, ὁ κς καὶ ὁ διδάσ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

καλος. καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ.
εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πό-
δας· ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος·
καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νί-
πτειν τοὺς πόδας· ὑπόδειγμα
γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς
ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποι-
ῆτε· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ-
κ ἔστι δοῦλος, μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ,
οὐδὲ ἀπόστολος, μείζων τοῦ πέ-
μψαντος αὐτόν· εἰ ταῦτα οἴδα-
τε, μακάριοί ἐστε· ἐὰν ποιῆτε
αὐτά. καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν,
εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς
ἐξ ὑμῶν παραδώσει με· καὶ
λυπούμενοι σφόδρα· ἤρξαντο
λέγειν αὐτῷ, ἕκαστος αὐτῶν·
μήτι ἐγώ εἰμι κύριε· ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν· ὁ ἐμβάψας μετ'
ἐμοῦ, ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν
χεῖρα, οὗτός με παραδώσει.

ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει. κα-
θὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ·
οὐαὶ δὲ, τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται·
καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη
ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος· ἀποκριθεὶς δὲ
ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτόν. εἶπε·
μήτι ἐγώ εἰμι ῥαββί· λέγει αὐτῷ·
σὺ εἶπας· ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν.
λαβὼν ὁ ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ εὐχαρι-
στήσας, ἔκλασε. καὶ ἐδίδου τοῖς
μαθηταῖς καὶ εἶπεν· λάβετε
φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου·
καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον. καὶ
εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς·
λέγων. πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες·
τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς και-
νῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν
ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρ-
τιῶν· λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι οὐ μὴ πί-
ω ἀπάρτι ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ἀπάρτι, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκεί-
νης. ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν
καινόν. ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πρς
μου· καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον
εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. τό-
τε λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς· πάντες ὑμεῖς
σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοί. ἐν τῇ
νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ· πα-
τάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορ-
πισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποί-
μνης· μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με
προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαί-
αν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος
εἶπεν αὐτῷ· εἰ πάντες σκαν-
δαλισθήσονται ἐν σοί. ἐγὼ δὲ
οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι·
ἔφη αὐτῷ ὁ ἰς· ἀμὴν λέγω σοι,
ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτί, πρὶν ἀλέ-
κτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσῃ
με· λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος· κἂν δέῃ
με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν οὐ μή σε

ἀπαρνήσομαι· ὁμοίως δὲ καὶ
πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον·
τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ ἰς·
εἰς χωρίον λεγόμενον γεθσημανῆ
καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· καθίσα-
τε αὐτοῦ. ἕως οὗ ἀπελθὼν προ-
σεύξωμαι ἐκεῖ· καὶ παραλα-
βὼν τὸν πέτρον, καὶ τοὺς δύο υἱ-
οὺς ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι
καὶ ἀδημονεῖν· τότε λέγει αὐτοῖς
ὁ ἰς· περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου,
ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε,
καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ· καὶ
προσελθὼν μικρόν, ἔπεσεν
ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, προ-
σευχόμενος καὶ λέγων· πάτερ
μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελ-
θέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον
τοῦτο· πλήν, οὐχ ὡς ἐγὼ θέ-
λω· ἀλλ' ὡς σύ· ὤφθη δὲ αὐτῷ
ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ, ἐνισχύων

αὐτόν. καὶ γενόμενος ἐν ἀγω-
νίᾳ, ἐκτενέστερον προσηύ-
χετο. ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ
ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος κα-
ταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν.
καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευ-
χῆς, ἔρχεται πρὸς τοὺς μα-
θητάς. καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς
καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ
πέτρῳ. οὕτως οὐκ ἰσχύ-
σατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι
μετ' ἐμοῦ. γρηγορεῖτε, καὶ προ-
σεύχεσθε ἵνα μὴ εἰσέλθητε
εἰς πειρασμόν. τὸ μὲν πνεῦμα
πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθε-
νής. πάλιν ἐκ δευτέρου ἀ-
πελθών, προσηύξατο λέγων. πά-
τερ μου. εἰ οὐ δύναται τοῦτο
τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐ-
μοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου. καὶ ἐλθὼν, εὑ-

ρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδον-
τας. ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐ-
τῶν βεβαρημένοι. καὶ ἀφεὶς
αὐτούς, ἀπελθὼν πάλιν, προ-
σηύξατο ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λό-
γον εἰπών. τότε ἔρχεται πρὸς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ λέγει
αὐτοῖς. καθεύδετε τὸ λοιπὸν
καὶ ἀναπαύεσθε. ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ
ὥρα. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πα-
ραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτω-
λῶν. ἐγείρεσθε ἄγωμεν.
ἰδού, ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με.
καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ
ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλ-
θε καὶ μετ' αὐτοῦ, ὄχλος πολύς.
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων.
ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων, καὶ πρεσ-
βυτέρων τοῦ λαοῦ. ὁ δὲ πα-
ραδιδοὺς αὐτόν, ἔδωκεν αὐ-
τοῖς σημεῖον λέγων. ὃν ἐὰν φι-

λήσω. αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐ-
τόν· καὶ εὐθέως προσελθὼν
τῷ ἰῦ, εἶπεν· χαῖρε ῥαββί· Ϛ
κατεφίλησεν αὐτόν· ὁ δὲ ἰς,
εἶπεν αὐτῷ· ἑταῖρε· ἐφ᾽ ᾧ πά-
ρει· τότε προσελθόντες ἐπέ-
βαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν ἰν, καὶ
ἐκράτησαν αὐτόν· καὶ ἰδοὺ εἷς
τῶν μετὰ ἰῦ, ἐκτείνας τὴν χεῖρα,
ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ·
καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ
ἀρχιερέως, ἀφεῖλεν αὐτοῦ
τὸ ὠτίον· τότε λέγει αὐτῷ ὁ
ἰς· ἀπόστρεψόν σου τὴν μάχαι-
ραν, εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάν-
τες γάρ, οἱ λαβόντες μάχαιραν,
ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται· ἢ
δοκεῖς, ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι πα-
ρακαλέσαι τὸν πρα μου, καὶ πα-
ραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα
λεγεῶνας ἀγγέλων· πῶς οὖν πλη-

ρωθῶσιν αἱ γραφαί, ὅτι οὕτω
δεῖ γενέσθαι· ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥ-
ρα, εἶπεν ὁ ἰς τοῖς ὄχλοις· ὡς
ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαι-
ρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· κα-
θ᾽ ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην
ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσα-
τέ με· τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν,
ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν
προφητῶν· τότε οἱ μαθηταὶ
πάντες, ἀφέντες αὐτὸν ἔφυ-
γον· οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν ἰν,
ἀπήγαγον πρὸς καϊάφαν τὸν ἀρ-
χιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν.
ὁ δὲ πέτρος, ἠκολούθει αὐτῷ
ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς
τοῦ ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν
ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπη-
ρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος· οἱ δὲ ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι,

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

καὶ τὸ συνέδριον ὅλον, ἐζήτουν
ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ,
ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν·
καὶ οὐχ εὗρον. καὶ πολλῶν ψευ-
δομαρτύρων προσελθόντων,
οὐχ εὗρον· ὕστερον δὲ προσελθόν-
τες δύο ψευδομάρτυρες, εἶπον·
οὗτος ἔφη· δύναμαι καταλῦ-
σαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ. καὶ διὰ
τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι
αὐτόν· καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιε-
ρεὺς, εἶπεν αὐτῷ· οὐδὲν ἀ-
ποκρίνῃ τί οὗτοί σου κατα-
μαρτυροῦσιν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα·
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶ-
πεν αὐτῷ· ἐξορκίζω σε, κα-
τὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν
εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ
θεοῦ· λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· σὺ εἶ-
πας· πλὴν, λέγω ὑμῖν· ἀ-
πάρτι· ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ

ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν
τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμε-
νον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐ-
ρανοῦ· τότε ὁ ἀρχιερεὺς,
διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ·
λέγων, ὅτι ἐβλασφήμησε, τί
ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων·
ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασ-
φημίαν αὐτοῦ· τί ὑμῖν δοκεῖ·
οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον·
ἔνοχος θανάτου ἐστίν· τότε
ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν·
οἱ δὲ ἐρράπισαν· λέγοντες,
προφήτευσον ἡμῖν Χριστέ, τίς ἐστιν
ὁ παίσας σε· ὁ δὲ Πέτρος, ἔξω
ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ
προσῆλθεν αὐτῷ, μία παιδί-
σκη λέγουσα· καὶ σὺ ἦσθα, με-
τὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου· ὁ δὲ ἠρ-
νήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων

των λέγων. οὐκ οἶδα τί λέγεις·
ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν
πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν ἄλλη. καὶ
λέγει αὐτοῖς· ἐκεῖ καὶ οὗτος
ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. καὶ
πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου ὅ-
τι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. μετὰ μι-
κρὸν δὲ. προσελθόντες οἱ ἑστῶ-
τες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· ἀλη-
θῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. καὶ γὰρ
ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. τό-
τε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ
ὀμνύειν, ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.
καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνη-
σεν. καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ
ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ·
ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι,
τρὶς ἀπαρνήσῃ με. καὶ ἐξελθὼν
ἔξω. ἔκλαυσε πικρῶς.
πρωΐας δὲ γενομένης. συμβού-
λιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ·
ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· καὶ δήσαντες αὐτὸν
ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ
τῷ ἡγεμόνι ∸

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ : ΙΕ' : ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΣΕΠΤΩΝ ΠΑΘΩΝ :

ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην :

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς,
νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·
καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη δι' αὐτοῦ· εἰ
ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη δι' αὐτῷ· καὶ ὁ Θεὸς
δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ· καὶ εὐ-
θεὺς δοξάσει αὐτόν· τεκνία, ἔ-
τι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμί, καὶ ζη-
τήσετέ με. καὶ καθὼς εἶπον
τοῖς Ἰουδαίοις ὅπου ἐγὼ ὑπάγω
οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέ-
γω ἄρτι. ἐντολὴν καινὴν δίδω

Ιερά Μητρόπολις

μῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. κα-
θὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς
ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ἐν τούτῳ γνώσον-
ται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε,
ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἀλλήλοις. λέγει
αὐτῷ Σίμων Πέτρος· κύριε, ποῦ ὑπά-
γεις; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅπου
ὑπάγω οὐ δύνασαί μοι ἀκολουθήσεις
μοι. λέγει αὐτῷ Πέτρος· κύριε, δια-
τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι;
τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. ἀ-
πεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τὴν ψυχήν σου ὑ-
πὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι,
οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσει, ἕως
οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς. μὴ ταρασ-
σέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε
εἰς τὸν θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. ἐν
τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαί
εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν· πο-
ρεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν·
καὶ ἐὰν πορευθῶ ἑτοιμάσαι ὑμῖν

τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παρα-
λήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν,
ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἦτε.
καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν
ὁδὸν οἴδατε. λέγει αὐτῷ Θωμᾶς·
κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ
πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι;
λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι ἡ ἀλήθει-
α καὶ ἡ ζωή. οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς
τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. εἰ ἐγνώκα-
τε με, καὶ ἀπάρτι γινώσκετε αὐ-
τόν. λέγει αὐτῷ Φίλιππος, κύριε,
δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ ἀρκεῖ ἡ-
μῖν. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τοσοῦτον
χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔ-
γνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς
ἐμέ, ἑώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς
σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα;
οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί, καὶ
ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν; τὰ ῥήματα
ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων,
αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. πιστεύετέ μοι ὅ-
τι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐ-
μοί ἐστιν· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐ-
τὰ πιστεύετέ μοι. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα
ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ
μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐ-
γὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι.
καὶ ὅ τι ἂν αἰτήσηται ἐν τῷ ὀνόμα-
τί μου, τοῦτο ποιήσω. ἵνα δοξα-
σθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. ἐάν τι αἰτή-
σηται με ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ
ποιήσω. ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐν-
τολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσηται. κἀ-
γὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον
παράκλητον δώσει ὑμῖν. ἵνα μέ-
νῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα. τὸ
πνεῦμα τῆς ἀληθείας· ὃ ὁ κόσμος
οὐ δύναται λαβεῖν· ὅτι οὐ θεωρεῖ
αὐτῷ· οὐδὲ γινώσκει αὐτῷ.

ὑμεῖς δὲ γινώσκεται αὐτῷ. ὅ-
τι παρ' ὑμῖν μένει. καὶ ἐν ὑμῖν ἔ-
σται. οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφα-
νούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. ἔτι
μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐ θεωρεῖ.
ὑμεῖς δὲ θεωρεῖταί με. ὅτι ἐγὼ
ζῶ· καὶ ὑμεῖς ζήσεσθαι. ἐν ἐκεί-
νῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθαι ὑμεῖς. ὅ-
τι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου· καὶ ὑμεῖς
ἐν ἐμοί. κἀγὼ ἐν ὑμῖν· ὁ ἔχων
τὰς ἐντολάς μου. καὶ τηρῶν αὐ-
τάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με.
ὁ δὲ ἀγαπῶν με. ἀγαπηθήσεται ὑ-
πὸ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἐμφα-
νίσω αὐτόν· λέγει αὐτῷ Ἰούδας,
οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε· καὶ τί γέ-
γονεν, ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανί-
ζειν σεαυτόν. καὶ οὐχὶ τῷ κόσ-
μῳ· ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ. ἐάν τις ἀγαπᾷ με. τὸν λόγον
μου τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μου ἀγα-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

τηρήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευ-
σόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποι-
ήσομεν. ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λό-
γους μου οὐ τηρεῖ. καὶ ὁ λόγος ὃν ἀ-
κούετε, οὐκ ἔστιν ἐμός· ἀλλὰ τοῦ
πέμψαντός με πρς. ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων.
ὁ δὲ παράκλητος τὸ πνα τὸ ἅ-
γιον, ὃ πέμψει ὁ πὴρ ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου. ἐκεῖνος ὑμᾶς διδά-
ξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς
πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν. εἰρήνην
ἀφίημι ὑμῖν. εἰρήνην τὴν ἐμὴν
δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω
ὑμῶν ἡ καρδία. μηδὲ δειλιά-
τω. ἀκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑ-
μᾶς. εἰ ἀγαπᾶτέ με ἐχάρητε ἄν,
ὅτι εἶπον πορεύομαι πρὸς τὸν
πρα. ὅτι ὁ πὴρ μου μείζων μου
ἐστί. καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν
γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πι-

στεύσητε. οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ'
ὑμῶν. ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου
ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν.
ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ
τὸν πρα. καὶ καθὼς ἐνετείλα-
τό μοι ὁ πὴρ, οὕτως ποιῶ. ἐγεί-
ρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν: ἀρ
Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.
καὶ ὁ πήρ μου ὁ γεωργός ἐστι.
πᾶν κλῆμα μὴ ποιοῦν καρπόν,
αἴρει αὐτό. καὶ πᾶν τὸν καρπο-
φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλεί-
ονα καρπὸν φέρει. ἤδη ὑμεῖς
καθαροί ἐστε. διὰ τὸν λόγον ὃν λε-
λάληκα ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα
οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυ-
τοῦ. ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ.
οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ μένε-
τε ἐν ἐμοί. ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος.
ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοί,
κἀγὼ ἐν αὐτῷ. οὗτος φέρει καρ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

πὸν πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύ-
νασθε ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μή τις
μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω,
ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ
συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ πῦρ βά-
λλουσιν αὐτὰ καὶ καίεται. ἐὰν μείνη-
τε ἐν ἐμοὶ μάρμη· ὃ ἐὰν θέλητε
αἰτήσασθαι καὶ γενήσεται ὑμῖν:
ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ π(ατ)ήρ μου, ἵ-
να καρπὸν πολὺν φέρειτε· καὶ
γενήσεσθαι ἐμοὶ μαθηταί. καθὼς
ἠγάπησέ με ὁ π(ατ)ήρ, κἀγὼ ἠγάπη-
σα ὑμᾶς. μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ
τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τη-
ρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου.
καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς
μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ
ἐν τῇ ἀγάπῃ. ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μέ-
νει· καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.
αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή· ἵνα ἀγα-

πᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα
ὑμᾶς. μείζονα ταύτης ἀγάπην
οὐδεὶς ἔχει· ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. ὑ-
μεῖς φίλοι μου ἐστέ· ἐὰν ποιῆτε ὅσα
ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. οὐκέτι λέγω
ὑμᾶς δούλους· ὅτι ὁ δοῦλος, οὐκ οἶ-
δεν τί ποιεῖ ὁ κ(ύριο)ς αὐτοῦ· ὑμᾶς δὲ
εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα
παρὰ τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου ἐγνώρισα ὑμῖν.
οὐχ ὑμᾶς με ἐξελέξασθε· ἀλλ' ἐγὼ
ἐξελεξάμην ὑμᾶς· καὶ ἔθηκα ὑ-
μᾶς, ἵνα ὑμᾶς ὑπάγειτε· καὶ καρ-
πὸν φέρειτε· καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν
μένει· ὅτι ἂν αἰτήσητε τὸν π(ατέ)ρα
ἐν τῷ ὀνόματί μου δώῃ ὑμῖν:
ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγα-
πᾶτε ἀλλήλους. εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς
μισεῖ· γινώσκεται ὅτι ἐμὲ πρῶτον
ὑμῶν μεμίσηκεν. εἰ ἐκ τοῦ
κόσμου εἴται. ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον

ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐ
κ ἐστέ· ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς
ἐκ τοῦ κόσμου. διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς
ὁ κόσμος· μνημονεύετε τοῦ λόγου
οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστιν δοῦ
λος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ
ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν. εἰ τὸν
λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτε
ρον τηρήσουσιν. ὅτι οὐκ οἴδασιν τὸν
πέμψαντά με· εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐ
λάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον·
νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ
τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν· ὁ ἐμὲ μι
σῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. εἰ τὰ
ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐ
δεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐ
κ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασιν, καὶ
μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα
μου· ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ
γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν·
ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν· ὅταν δὲ

ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω
ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς τὸ πνεῦμα τῆς
ἀληθείας· ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπο
ρεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐ
μοῦ· καὶ ὑμεῖς μαρτυρεῖται, ὅτι
ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε· ταῦτα λελά
ληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε·
ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς·
ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτεί
νας ὑμᾶς· δόξῃ λατρείαν προσφέ
ρειν τῷ θεῷ: ἀρχή καὶ ταῦτα ποιήσου
σιν ὑμῖν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα
οὐδὲ ἐμέ· ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνη
μονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον
ὑμῖν· ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶ
πον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην· νῦν δὲ
ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ οὐδεὶς
ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις.
ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ
λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν
καρδίαν· ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέ-

γω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ
ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω·
πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. καὶ ἐλ
θὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν κόσμον
περὶ ἁμαρτίας καὶ δικαιοσύνης καὶ
κρίσεως. περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι
οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ. περὶ δικαιοσύ
νης δὲ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπά
γω, καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με. περὶ δὲ
κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τού
του κέκριται. ἔτι πολλὰ ἔχω λέ
γειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν
ἄρτι. ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς
πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. οὐ γὰρ λαλή
σει ἀφ' ἑαυτοῦ. ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσει
λαλήσει. καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ
ὑμῖν. ~~πάντα ὅσα~~ ἐκεῖνος ἐμὲ
δοξάσει. ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ
ἀναγγελεῖ ὑμῖν. πάντα ὅσα ἔχει ὁ
πατὴρ ἐμά ἐστιν. διὰ τοῦτο εἶπον

ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει, καὶ ἀ
ναγγελεῖ ὑμῖν. μικρὸν καὶ οὐ θε
ωρεῖτέ με. καὶ πάλιν μικρὸν καὶ
ὄψεσθέ με. ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν
πατέρα. εἶπον οὖν ἐκ τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους. τί ἐστιν
τοῦτο ὃ λέγει. μικρὸν καὶ οὐ θεω
ρεῖτέ με. καὶ πάλιν μικρὸν καὶ
ὄψεσθέ με. καὶ ὅτι ὑπάγω πρὸς
τὸν πατέρα. ἔλεγον οὖν. τοῦτο ἐστιν
ὃ λέγει, τὸ μικρόν. οὐκ οἴδαμεν τί
λαλεῖ. ἔγνω οὖν ὁ ἰς ὅτι ἤθε
λον αὐτὸν ἐρωτᾶν. καὶ εἶπεν αὐ
τοῖς. περὶ τούτου ζητεῖτε με
τ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον, μικρὸν
καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μι
κρὸν καὶ ὄψεσθέ με. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσε
τε ὑμεῖς. ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται.
ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε. ἀλλ' ἡ λύ
πη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ἡ γυνὴ

ὅταν τίκτει λύπην ἔχει. ὅτι ἦλθεν
ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ
τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς
θλίψεως διὰ τὴν χαράν. ὅτι ἐ-
γεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. καὶ
ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν ἔχετε· ὅτι πά-
λιν ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρίσεται ὑ-
μῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑ-
μῶν, οὐδεὶς ἔρει ἀφ' ὑμῶν. καὶ
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρω-
τήσεται οὐδέν· ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσηται
τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώ-
σει ὑμῖν. ἕως ἄρτι οὐκ ᾐτήσατε
οὐδέν. ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτῆτε
καὶ λήψεσθαι, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν,
ᾖ πεπληρωμένη. ταῦτα ἐν πα-
ροιμίαις λαλήσω ὑμῖν· ἀλλὰ παρρη-
σία περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν,
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόμα-
τί μου αἰτήσασθαι, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν·

ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ
ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑ-
μᾶς. ὅτι ὑμεῖς με πεφιλήκατε·
καὶ πεπιστεύκατε· ὅτι ἐγὼ παρὰ
τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον· ἐξῆλθον παρὰ
τοῦ πατρός, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσ-
μον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον,
καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· λέ-
γουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
ἴδε παρρησίᾳ λαλῆς, καὶ παριμί-
αν λέγεις, νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας
πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα
τίς σε ἐρωτᾷ. ἐν τούτῳ πιστεύομεν,
ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες· ἀπεκρίθη αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἄρτι πιστεύεται, ἰδοὺ ἔρ-
χεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν
ἵνα σκορπισθῆται ἕκαστος εἰς
τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε·
καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ'
ἐμοῦ ἐστίν· ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε.

ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἕξετε·
ἀλλὰ θαρσεῖτε· ἐγὼ νενίκηκα
τὸν κόσμον. ταῦτα ἐλάλησεν ὁ
ἰς· καὶ ἐπῆρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν· πάτερ,
ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν
υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε·
καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν
πάσης σαρκός· ἵνα πᾶν ὃ δέ-
δωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώ-
νιον. αὕτη ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωή,
ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον
ἀληθινὸν θν· καὶ ὃν ἀπέστειλας
ἰν χν. ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς
γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέ-
δωκάς μοι ἵνα ποιήσω·
καὶ νῦν δόξασόν με σὺ πάτερ παρὰ
σεαυτῷ τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ
τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. ἐ-
φανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς
ἀνθρώποις· οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ

κόσμου· σοὶ ἦσαν· καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς
ἔδωκας· καὶ τὸν λόγον σου τε-
τηρήκασιν. νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα
ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ
ἐστίν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς
μοι, δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ
ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅ-
τι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον· καὶ ἐπί-
στευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. ἐ-
γὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ πε-
ρὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ· ἀλλὰ
περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰ-
σιν· καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστιν·
καὶ τὰ σὰ ἐμά· καὶ δεδόξασμαι
ἐν αὐτοῖς· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν
τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσ-
μῳ εἰσί· καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι.
πάτερ ἅγιε· τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ
ὀνόματί σου, ᾧ δέδωκάς μοι ἵ-
να ὦσιν ἕν· καθὼς καὶ ἡμεῖς.
ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν· ἐν τῷ κόσ-

μου ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς, ἐν τῷ
ὀνόματί σου, οὓς δέδωκάς μοι
ἐτήρησα. καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν
ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπω-
λείας· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.
νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦ-
τα λαλῶ, ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχω-
σιν τὴν χαρὰν, τὴν ἐμὴν πεπλη-
ρωμένην ἐν αὐτοῖς. ἐγὼ δέδω-
κα αὐτοῖς τὸν λόγον σου· καὶ ὁ
κόσμος ἐμίσησεν αὐτοὺς. ὅτι
οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου. καθὼς
ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. οὐκ ἐ-
ρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσ-
μου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ
τοῦ πονηροῦ. ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ
εἰσίν· καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου
οὐκ εἰμί. ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀ-
ληθείᾳ — ἐστίν· καθὼς ἐμὲ ἀ-
πέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ
αὐτοὺς ἀπέστειλα εἰς τὸν κόσμον.

καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυ-
τόν· ἵνα καὶ αὐτοὶ εἰσὶν ἡγιασμέ-
νοι, ἐν ἀληθείᾳ. οὐ περὶ τούτων δὲ
ἐρωτῶ μόνων· ἀλλὰ καὶ τῶν πι-
στευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς
ἐμέ· ἵνα πάντες ἓν ὦσιν, καθὼς
σὺ πάτερ ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν σοί· ἵνα καὶ
αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν, ἵνα ὁ κόσ-
μος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας.
καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκας,
δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὦσιν ἕν, κα-
θὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν. ἐγὼ ἐν αὐ-
τοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί· ἵνα ὦσιν τε-
τελειωμένοι εἰς ἕν, καὶ ἵνα γινώ-
σκῃ ὁ κόσμος, ὅτι σύ με ἀπέστει-
λας. καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς, καθὼς
ἐμὲ ἠγάπησας. πάτερ, οὓς δέδω-
κάς μοι, θέλω ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, κἀ-
κεῖνοι ὦσιν μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεω-
ρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν δέ-
δωκάς μοι ὅτι ἠγάπησάς με, ἀπὸ

καταβολῆς κόσμου. πάτερ δίκαιε,
καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω· ἐγὼ δὲ
σε ἔγνων· καὶ οὗτοι ἔγνωσαν, ὅ-
τι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα
αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω·
ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν
αὐτοῖς ᾖ· κἀγὼ ἐν αὐτοῖς. ταῦ-
τα εἰπὼν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς, ἐξῆλθε σὺν
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ
χειμάρρου τῶν κέδρων ὅπου
ἦν κῆπος. εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ :-

Ε(ὐαγγέλιον) ... β : ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς,
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, πέραν τοῦ
χειμάρρου τῶν κέδρων, ὅπου
ἦν κῆπος. εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ᾔδει δὲ
καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτόν,
τὸν τόπον ὅτι πολλάκις συνήχθη
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐ-

τοῦ. ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν
σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων, καὶ
φαρισαίων ὑπηρέτας· ἔρχεται ἐκεῖ
μετὰ φανῶν, καὶ λαμπάδων, καὶ ὅ-
πλων. Ἰ(ησοῦ)ς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ
ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξελθὼν εἶ-
πεν αὐτοῖς· τίνα ζητεῖτε· ἀπε-
κρίθησαν αὐτῷ. Ἰ(ησοῦ)ν τὸν Ναζωραῖ-
ον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἐγώ εἰμι· εἱστήκει
δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν
μετ' αὐτῶν· ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς
ὅτι ἐγώ εἰμι· ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπί-
σω, καὶ ἔπεσον χαμαί. πάλιν οὖν
αὐτοὺς ἐπηρώτησεν· τίνα ζητεῖ-
τε· οἱ δὲ εἶπον, Ἰ(ησοῦ)ν τὸν Ναζωραῖ-
ον. ἀπεκρίθη Ἰ(ησοῦ)ς, εἶπον ὑμῖν
ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε,
ἄφετε τούτους ὑπάγειν· ἵνα πλη-
ρωθῇ ὁ λόγος τοῦ Ἰ(ησο)ῦ ὃν εἶπεν· ὅ-
τι οὓς δέδωκάς μοι οὐκ ἀπώλεσα ἐ-
ξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς· Σίμων οὖν Πέ-

προσ ἔχων μάχαιραν, ἥλκυσεν
αὐτήν· καὶ ἔπεσεν τὸν τοῦ ἀρχι-
ερέως δοῦλον· καὶ ἀπέκοψεν αὐ-
τοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν. ἦν δὲ
τὸ ὄνομα τοῦ δούλου μάλχος· εἶ-
πεν οὖν ὁ ἰσ̅ τῷ πέτρῳ· βάλε
τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην.
τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ πη̅ρ
οὐ μὴ πίω αὐτῶ· ἡ οὖν σπεῖρα,
καὶ ὁ χιλίαρχος· καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν
ἰουδαίων, συνέλαβον τὸν ἰν̅·
καὶ ἔδησαν αὐτὸν πρὸς ἄνναν
πρῶτον. ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ
Καϊάφα. ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐ-
νιαυτοῦ ἐκείνου· ἦν δὲ ὁ καϊά-
φας ὁ συμβουλεύσας τοῖς ἰουδαί-
οις, ὅτι συμφέρει ἕνα ἄνον ἀπο-
λέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ· ἠκολούθη
δὲ τῷ ἰυ̅ σίμων πέτρος, καὶ ὁ ἄ-
λλος μαθητής. ὁ δὲ μαθητὴς ἐ-
κεῖνος, ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ.

καὶ συνῆλθε τῷ ἰυ̅ εἰς τὴν αὐλὴν
τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ πέτρος ἱστή-
κει πρὸς τὴν θύραν ἔξω· ἐξῆλθεν
οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὃς ἦν γνω-
στὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπεν τῇ θυρω-
ρῷ καὶ εἰσήγαγεν τὸν πέτρον. λέγει οὖν
ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ πέτρῳ·
μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ
ἀνθρώπου τούτου, λέγει ἐκεῖνος οὐκ εἰ-
μί· ἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπη-
ρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι
ψύχος ἦν. καὶ ἐθερμαίνοντο. ἦν δὲ
μετ' αὐτῶν ὁ πέτρος ἑστὼς καὶ θερ-
μαινόμενος· ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώ-
τησεν τὸν ἰν̅ περὶ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ, καὶ περὶ διδαχῆς αὐτοῦ· ἀ-
πεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰσ̅· ἐγὼ παρρησί-
α ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντο-
τε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ· καὶ ἐν
τῷ ἱερῷ· ὅπου πάντες οἱ ἰουδαῖ-
οι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ

ἐλάλησα οὐδέν. τί με ἐπερωτᾷς·
ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας
τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ὅπου τοι οἴδα-
σιν ἃ εἶπον ἐγώ. ταῦτα δὲ αὐτοῦ
εἰπόντος, εἷς τῶν ὑπηρετῶν πα-
ρεστηκὼς ἔδωκεν ῥάπισμα τῷ ἰῦ,
εἰπών, οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιε-
ρεῖ. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰς· εἰ κακῶς
ἐλάλησα μαρτύρησον περὶ τοῦ κα-
κοῦ· εἰ δὲ καλῶς τί με δέρεις· ἀ-
πέστειλεν αὐτὸν ὁ ἄννας δεδεμένον
πρὸς καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. ἦν
δὲ σίμων πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαι-
νόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ, μὴ καὶ
σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ εἶπεν οὐκ εἰ-
μί. λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ
ἀρχιερέως, συγγενὴς ὤν, οὗ
ἀπέκοψεν πέτρος τὸ ὠτίον. οὐκ
ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐ-
τοῦ· πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ πέ-
τρος· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ

ἐφώνησεν. ἄγουσιν τὸν ἰν ἀπὸ τοῦ
καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον. ἦν
δὲ πρωΐα καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλ-
θον εἰς τὸ πραιτώριον ἵνα φάγωσι
τὸ πάσχα :: ἐ[illegible] Γ ::

ἐκ τοῦ κατὰ ματθ :

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶ-
ται κρατήσαντες τὸν ἰν ἀπήγα-
γον πρὸς καϊάφαν τὸν ἀρχιε-
ρέα· ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι συνήχθησαν. ὁ
δὲ πέτρος ἠκολούθει ἀπὸ μακρό-
θεν· ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιε-
ρέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθη-
το μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ
τέλος. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρε-
σβύτεροι καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐ-
ζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ
τοῦ ἰῦ· ὅπως θανατώσωσιν αὐ-
τόν. καὶ οὐχ εὗρον· καὶ πολλῶν
ψευδομαρτύρων εἰσελθόντων

οὐχ εὗρον. ὕστερον δὲ εἰσελθόν-
τες δύο ψευδομάρτυρες εἶπον·
οὗτος ἔφη. δύναμαι καταλῦσαι
τὸν ναὸν τοῦ θῦ, καὶ διὰ τριῶν
ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. καὶ
ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ·
οὐδὲν ἀποκρίνῃ τί οὗτοί σου κα-
ταμαρτυροῦσιν. ὁ δὲ ἰς ἐσιώ-
πα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς
εἶπεν αὐτῷ. οὐδὲν ἀποκρίνῃ
τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν.
ὁ δὲ ἰς ἐσιώπα. καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ. ὁρκί-
ζω σε κατὰ τοῦ θῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα
μὴ εἴπῃς ἡμῖν, ἢ σὺ εἶ ὁ χς ὁ υἱὸς
τοῦ θῦ τοῦ ζῶντος. λέγει αὐτῷ ὁ
ἰς. σὺ εἶπας. πλὴν λέγω ὑμῖν,
ἀπάρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου
καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνά-
μεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν
νεφελῶν τοῦ οὐνοῦ. τότε ὁ ἀρ-

χιερεὺς διέρρηξεν τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, λέγων, ὅτι ἐβλασφήμησε.
τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων.
ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημί-
αν αὐτοῦ· τί ὑμῖν δοκεῖ. οἱ δὲ ἀ-
ποκριθέντες εἶπον. ἔνοχος
θανάτου ἐστί. τότε ἐνέπτυσαν εἰς
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. καὶ ἐκο-
λάφισαν αὐτόν. οἱ δὲ ἐρράπι-
σαν λέγοντες. προφήτευσον ἡμῖν
χε. τίς ἐστιν ὁ παίσας σε. ὁ δὲ πέ-
τρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ.
καὶ προσελθὼν αὐτῷ μία παι-
δίσκη, λέγουσα. καὶ σὺ ἦσθα μετὰ
τοῦ ἰῦ τοῦ ναζωραίου. ὁ δὲ ἠρνή-
σατο ἔμπροσθεν πάντων λέγων,
οὐκ οἶδα τί λέγεις. ἐξελθόντα δὲ
αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, ἴδεν αὐ-
τὸν ἄλλη. καὶ λέγει αὐτοῖς. ἐ-
κεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ τοῦ ἰῦ
τοῦ ναζωραίου. καὶ πάλιν ἠρ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

μήσατο μεθ' ὅρκου, ὅτι οὐκ οἶδα
τὸν ἄνθρωπον. μετὰ μικρὸν δὲ προσελ-
θόντες οἱ ἑστῶτες εἶπον τῷ Πέ-
τρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ
γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. τό-
τε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀ-
μνύειν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. καὶ
εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. καὶ
ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος
Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέ-
κτωρ φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήσει
με. καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυ-
σεν πικρῶς :– Ε(ὐαγγέλιον) δ´:

φ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσι τὸν
Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πρετω-
ριον. ἦν δὲ πρωΐ. καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰ-
σῆλθον εἰς τὸ πρετόριον. ἵνα
μὴ μιανθῶσιν. ἀλλ' ἵνα φάγωσιν
τὸ πάσχα. ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλά-
τος. καὶ εἶπεν τοῖς ἀρχιερεῦσι·

λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ
τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε. εἶπον
οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, ἡμῖν οὐκ ἔ-
ξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα ὁ
λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπεν.
σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἔμελλεν
ἀποθνήσκειν. εἰσῆλθεν οὖν ὁ Πι-
λάτος πάλιν εἰς τὸ πρετόριον, καὶ
ἐφώνησεν τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ·
σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ἀ-
πεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ· ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις;
εἰ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ; ἀ-
πεκρίθη ὁ Πιλάτος· μήτι ἐγὼ Ἰου-
δαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σόν, καὶ
οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί.
τί ἐποίησας. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, ἡ βασιλεί-
α ἡ ἐμοί, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου. ἢ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου
ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμοί, ἀλλ' ἐμοὶ ἠ-
γωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ

τοῖς ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βα-
σιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦ-
θεν. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ πιλάτος·
οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; ἀπεκρί-
θη ἰησοῦς καὶ εἶπεν· σὺ λέγεις ὅτι
βασιλεύς εἰμι ἐγώ. ἐγὼ εἰς τοῦ-
το γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦτο ἐλή-
λυθα εἰς τὸν κόσμον· ἵνα μαρτυ-
ρήσω τῇ ἀληθείᾳ. πᾶς ὁ ὢν
ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τοῖς
λόγοις. λέγει αὐτῷ ὁ πιλά-
τος· τί ἐστιν ἀλήθεια, καὶ τοῦ-
το εἰπὼν ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς
ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐ-
γὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω
ἐν αὐτῷ. ἔστιν δὲ συνήθεια ὑμῖν,
ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσ-
χα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν, ἀπο-
λύσω τὸν βασιλέα τῶν ἰουδαί-
ων; ἐκραύγασαν πάλιν πάν-
τες λέγοντες, μὴ τοῦτον, ἀλλὰ

τὸν βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ βαραββᾶς
λῃστής. τότε οὖν ἔλαβεν ὁ πιλά-
τος τὸν ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσεν αὐτόν.
καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέ-
φανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν
αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον
πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν.
καὶ ἔλεγον· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων. καὶ ἐδίδουν αὐτῷ
ῥαπίσματα. ἐξῆλθεν οὖν ὁ πι-
λάτος καὶ λέγει αὐτοῖς· ἄγω αὐ-
τὸν ὑμῖν ἔξω. ἵνα γνῶτε ὅ-
τι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑ-
ρίσκω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ ἰησοῦς ἔξω
φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον,
καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. καὶ
λέγει αὐτοῖς, ἴδε ὁ ἄνθρωπος. ὅτε
οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες,
σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν. λέγει
αὐτοῖς ὁ πιλάτος· λάβετε αὐτὸν

ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ
οὐδὲ μίαν αἰτίαν θανάτου εὑρί-
σκω ἐν αὐτῷ. ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον ἔ-
χομεν· καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν
ὀφείλει ἀποθανεῖν· ὅτι ἑαυτὸν
υἱὸν θ(εο)ῦ ἐποίησεν. ὅτε οὖν ἤκου-
σεν ὁ Πιλᾶτος τὸν λόγον, ἐφοβή-
θη. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώρι-
ον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰ(ησο)ῦ· πόθεν
εἶ σύ. ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδω-
κεν αὐτῷ. λέγει οὖν ὁ Πιλᾶτος·
ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξ-
ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαι σε; καὶ
ἐξουσίαν ἔχω κρατῆσαι σε; ἀπεκρί-
θη Ἰ(ησοῦ)ς· οὐκ ἔχεις ἐξουσίαν κατ' ἐ-
μοῦ οὐδὲ μίαν, εἰ μὴ σοι δεδο-
μένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ πα-
ραδιδούς με σοι, μείζονα ἁμαρτί-
αν ἔχει. ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλᾶ-
τος ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰου-

δαῖοι ἔκραζον λέγοντες· ἐὰν
τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος
τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέ-
α ἑαυτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ
Καίσαρι. ὁ οὖν Πιλᾶτος, ἀκού-
σας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔ-
ξω τὸν Ἰ(ησοῦ)ν· καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ
τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμε-
νον λιθόστρωτον, ἑβραϊστὶ δὲ
Γαββαθᾶ. ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ
πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη· καὶ
λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· ἴδε ὁ βασι-
λεὺς ὑμῶν. οἱ δὲ ἐκραύγασαν·
ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. λέ-
γει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· τὸν βα-
σιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθη-
σαν οἱ ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν
βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. τότε
οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς,
ἵνα σταυρωθῇ:- εὐαγγέλ(ιον) ε:

ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον):

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἰδὼν Ἰού
δας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν ὅτι
κατεκρίθη. μεταμεληθεὶς ἀπέ
στρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια
τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρε
σβυτέροις λέγων· ἥμαρτον παρα
δοὺς αἷμα ἀθῷον· οἱ δὲ εἶπον·
τί πρὸς ἡμᾶς· σὺ ὄψει· καὶ
ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ να
ῷ ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν
ἀπήγξατο· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λα
βόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον,
οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορ
βανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι·
συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγό
ρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κε
ραμέως. εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις
διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀ
γρὸς αἵματος. ἕως τῆς σή
μερον· τότε ἐπληρώθη τὸ
ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προ

φήτου· λέγοντος καὶ ἔλαβον
τὰ τριάκοντα ἀργύρια· τὴν τι
μὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμή
σαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἔδωκαν
αὐτά, εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κερα
μέως. καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος·
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγε
μόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐ
τὸν ὁ ἡγεμὼν· λέγων σὺ εἶ ὁ βα
σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ὁ δὲ Ἰησοῦς· ἔ
φη αὐτῷ· σὺ λέγεις· καὶ ἐν
τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν
ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυ
τέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο· τό
τε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· οὐ
κ ἀκούεις, πόσα σου καταμαρτυ
ροῦσιν· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ
πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυ
μάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν· κα
τὰ δὲ ἑορτήν, εἰώθει ὁ ἡγεμὼν
ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ον ὃν ἤθελον. εἶχον δὲ τότε δέσ-
μιον ἐπίσημον. λεγόμενον Βαρα-
ββᾶν. συνηγμένων οὖν αὐτῶν,
εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος. τίνα
θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν. Βαρα-
ββᾶν. ἢ Ἰν τὸν λεγόμενον Χν. ᾔδει
γὰρ. ὅτι διὰ φθόνον παρέδω-
καν αὐτόν. καθημένου δὲ
αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέ-
στειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ·
λέγουσα μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ
ἐκείνῳ. πολλὰ γὰρ ἔπαθον σή-
μερον. κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. οἱ δὲ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι,
ἔπεισαν τοὺς ὄχλους. ἵνα αἰ-
τήσωνται τὸν Βαραββᾶν. τὸν
δὲ Ἰν ἀπολέσωσιν. ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἡγεμὼν. εἶπεν αὐτοῖς.
τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύ-
σω ὑμῖν. οἱ δὲ εἶπον. Βαρα-
ββᾶν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος.

τί οὖν ποιήσω Ἰν. τὸν λεγόμε-
νον Χν. λέγουσιν αὐτῷ πάντες.
σταυρωθήτω. ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη.
τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν. οἱ δὲ
περισσῶς ἔκραζον. λέγοντες
σταυρωθήτω. ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος.
ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ. ἀλλὰ μᾶλλον
θόρυβος γίνεται. λαβὼν ὕδωρ,
ἀπενίψατο τὰς χεῖρας, ἀπέναν-
τι τοῦ ὄχλου. λέγων. ἀθῷός εἰ-
μι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαί-
ου τούτου. ὑμεῖς ὄψεσθε. καὶ
ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν.
τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐ-
πὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. τότε
ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαρα-
ββᾶν. τὸν δὲ Ἰν φραγγελλώσας,
παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. τό-
τε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος,
παραλαβόντες τὸν Ἰν εἰς τὸ
πραιτώριον. συνήγαγον ἐπ' αὐ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

τον, ὅλην τὴν σπεῖραν. καὶ ἐκ
δύσαντες αὐτόν, περιέθηκαν
αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην. καὶ
πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκαν
θῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφα
λὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν
δεξιὰν αὐτοῦ. καὶ γονυπετή
σαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐ
νέπαιζον αὐτῷ λέγοντες. χαῖ
ρε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. καὶ
ἐμπτύσαντες αὐτῷ ἔλαβον τὸν
κάλλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ὅτε ἐνέ
παιξαν αὐτῷ ἐξέδυσαν αὐτὸν
τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐ
τὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπή
γαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. ἐ
ξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον κυ
ρηναῖον ὀνόματι σίμωνα. τοῦ
τον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ :- εὐαγγέλ(ιον) α'

ἐκ τοῦ κατὰ μάρκου:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατι
ῶται, ἀπήγαγον τὸν ἰ(ησοῦ)ν. εἰς τὴν
αὐλὴν τοῦ καϊάφα ὅ ἐστι πραι
τώριον. καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην
τὴν σπεῖραν καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν
πορφύραν. καὶ περιτιθέασιν
αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον
στέφανον καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσ
θαι αὐτόν. χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων. καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ
τὴν κεφαλὴν καλάμῳ. καὶ ἐ
νέπτυον αὐτῷ καὶ τιθέντες τὰ
γόνατα, προσεκύνουν αὐ
τῷ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐ
τῷ ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύ
ραν. καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱ
μάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν
αὐτόν. ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν.
καὶ ἀγγαρεύουσιν. παράγοντά τι
να σίμωνα κυρηναῖον, ἐρχόμε
νον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα ἀλεξάν

δρου καὶ ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ. καὶ φέρουσιν αὐ-
τὸν ἐπὶ γολγοθᾶ τόπον. ὅ ἐστι με-
θερμηνευόμενον, κρανίου τό-
πος. καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν
ἐσμυρνισμένον οἶνον. ὁ δὲ οὐ-
κ ἔλαβε. καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν
διαμερίζονται τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ'
αὐτά. τίς τί ἄρῃ. ἦν δὲ ὥ-
ρα τρίτη. καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.
καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας
αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη, ὁ βα-
σιλεὺς τῶν ἰουδαίων. καὶ σὺν
αὐτῷ σταυροῦσι δύο λῃστάς.
ἕνα ἐκ δεξιῶν. καὶ ἕνα ἐξ
εὐωνύμων αὐτοῦ. καὶ οἱ πα-
ραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν
αὐτόν, κινοῦντες τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες·
οὐά. ὁ καταλύων τὸν ναὸν

καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδο-
μῶν, σῶσον σεαυτόν. καὶ κα-
τάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ὁμοίως
δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες
πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμ-
ματέων ἔλεγον. ἄλλους ἔσω-
σεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι.
ὁ χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραήλ, κατα-
βάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ἵνα
ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ:

εὐαγγέλ: ζ: ἐκ κατὰ ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες
οἱ στρατιῶται, εἰς τόπον λεγό-
μενον γολγοθᾶ. ὅ ἐστι λεγόμενος
κρανίου τόπος, ἔδωκαν τῷ
ἰησοῦ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς με-
μιγμένον. καὶ γευσάμενος, οὐ-
κ ἤθελε πιεῖν. σταυρώσαντες
δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον.
καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν

ἐκεῖ. καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐ-
τοῦ γεγραμμένην· οὗτός ἐστιν ἰς̄,
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. τότε
σταυροῦνται σὺν αὐτῷ, δύο λῃσταί·
εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων.
οἱ δὲ παραπορευόμενοι, ἐβλασφή-
μουν αὐτόν, κινοῦντες τὰς κε-
φαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· ὁ
καταλύων τὸν ναόν, καὶ ἐν τρισὶν
ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σε-
αυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θῦ, κατάβη-
θι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ὁμοίως δὲ καὶ
οἱ ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν
γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων,
καὶ φαρισαίων ἔλεγον· ἄλλους ἔ-
σωσεν ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι·
εἰ βασιλεὺς ἰσραήλ ἐστι, καταβάτω
νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύσο-
μεν ἐπ᾽ αὐτῷ. πέποιθεν ἐπὶ
τὸν θν̄· ῥυσάσθω νῦν αὐτόν. εἰ θέ-

λει αὐτόν. εἶπε γάρ, ὅτι θεοῦ εἰμι
υἱός. τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταί· οἱ συ-
σταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον
αὐτῷ. ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας,
σκότος ἐγένετο, ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν,
ἕως ὥρας ἐνάτης. περὶ δὲ τὴν
ἐνάτην ὥραν, ἀνεβόησεν ὁ ἰς̄,
φωνῇ μεγάλῃ. λέγων· ηλὶ ηλί, λι-
μὰ σαβαχθανί. τοῦτ᾽ ἔστι θεέ
μου θεέ μου, ἱνατί με ἐγκατέλι-
πες. τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων
ἀκούσαντες, ἔλεγον. ὅτι ἠλίαν φω-
νεῖ οὗτος. καὶ εὐθέως δραμὼν
εἷς ἐξ αὐτῶν. καὶ λαβὼν σπόγγον
πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς
καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν. οἱ δὲ
λοιποὶ ἔλεγον. ἄφες ἴδωμεν, εἰ
ἔρχεται ἠλίας, σώσων αὐτόν. ὁ δὲ
ἰς̄ πάλιν, κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀ-
φῆκε τὸ πνα. καὶ ἰδοὺ τὸ κα-
ταπέτασμα τοῦ ναοῦ, ἐσχίσθη

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

εἰς δύο. ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω·
καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσ-
χίσθησαν. καὶ τὰ μνημεῖα ἀνε-
ῴχθησαν. καὶ πολλὰ σώματα τῶν
κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη· καὶ ἐ-
ξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, με-
τὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον
εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν. καὶ ἐνεφανί-
σθησαν πολλοῖς. ὁ δὲ ἑκατόνταρ-
χος καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ, τηροῦντες
τὸν ἰν̄· ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ
τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφό-
δρα· λέγοντες· ἀληθῶς θῦ υἱὸς ἦν
οὗτος:—

εὐαγγέλ(ιον) ή

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦγον τὸ σὺν
τῷ ἰῦ. καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι ἀναι-
ρεθῆναι. καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ
τὸν τόπον, τὸν καλούμενον κρα-
νίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ
τοὺς κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δε-

ξιῶν· ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν· ὁ δὲ
ἰς̄ ἔλεγε· πὲρ· ἄφες αὐτοῖς· οὐ
γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι· διαμεριζό-
μενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβα-
λλον κλῆρον· καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς
θεωρῶν· ἐξεμυκτήριζον δὲ αὐτὸν
καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες·
ἄλλους ἔσωσεν. σωσάτω ἑαυτόν.
εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χσ̄. ὁ τοῦ θῦ ἐκλε-
κτός· ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ
στρατιῶται προσερχόμενοι. καὶ
ὄξος προσφέροντες αὐτῷ καὶ
λέγοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων. σῶσον σεαυτόν· ἦν δὲ
καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ᾽ αὐ-
τῷ· γράμμασιν ἑλληνικοῖς καὶ ῥω-
μαϊκοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων· εἷς δὲ τῶν κρε-
μασθέντων κακούργων, ἐβλασ-
φήμει αὐτόν· λέγων· εἰ σὺ εἶ ὁ
χσ̄. σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς· ἀ-

ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος, ἐπετίμα
αὐτῷ λέγων· οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν
θεόν· ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ· καὶ
ἡμεῖς μὲν δικαίως. ἄξια γὰρ ὧν
ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗ-
τος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξεν·
καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· μνήσθητί μου κύριε,
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι
σήμερον μετ᾽ ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παρα-
δείσῳ· ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη· καὶ
σκότος ἐγένετο ἐφ᾽ ὅλην τὴν γῆν,
ἕως ὥρας ἐνάτης· καὶ ἐσκοτίσθη
ὁ ἥλιος καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασ-
μα τοῦ ναοῦ μέσον· καὶ φωνήσας
φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· πάτερ·
εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦ-
μά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευ-
σεν· ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ
γενόμενον, ἐδόξασε τὸν θεόν· λέγων·
ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος, δίκαιος ἦν·

καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι
ὄχλοι, ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην,
θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτον-
τες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρε-
φον· εἱστήκεισαν δὲ πάντες
οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν· καὶ γυ-
ναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι
αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶ-
σαι ταῦτα:- εὐαγγέλιον θ´ :

ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν :

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἱστήκεισαν
παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ μήτηρ αὐτοῦ·
καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μα-
ρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ· καὶ Μαρία ἡ
Μαγδαληνή· Ἰησοῦς οὖν, ἰδὼν τὴν
μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα,
ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ·
γύναι· ἴδε ὁ υἱός σου· εἶτα· λέ-
γει τῷ μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου·
καὶ ἀπ᾽ ἐκείνης τῆς ὥρας, ἔλα-
βεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴ-

Διά· μετὰ τοῦτο ἰδὼν ὁ Ἰς· ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται. ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή. λέγει· διψῶ· σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι· ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰς· εἶπε τετέλεσται καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνα. οἱ οὖν ἰουδαῖοι· ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ. ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν. ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα, ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν· ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται· καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰν ἐλθόντες, ὡς

εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν, λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε καὶ εὐθέως, ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν αὐτοῦ ἡ μαρτυρία· κἀκεῖνος οἶδεν, ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πιστεύσητε· ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ· καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν :— εὐαγγέλ(ιον)

ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον :—

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος, τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

τοῦ ἰυ· ὁ δὲ πιλάτος ἐθαύμα
σεν, εἰ ἤδη τέθνηκεν· καὶ προσ
καλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα
ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι
ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεν
τυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶ
μα τῷ ἰωσήφ· καὶ ἀγοράσας
σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτὸν,
ἐνείλησε τῇ σινδόνι, καὶ κατέ
θηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λε
λατομημένον ἐκ πέτρας· καὶ προ
σεκύλισε λίθον, ἐπὶ τὴν θύραν
τοῦ μνημείου· ἡ δὲ μαρία ἡ μαγδα
ληνή, καὶ μαρία ἰωσῆ, ἐθεώρουν
ποῦ τίθεται :~ εὐαγγέλ(ιον) ια:

ἐκ τοῦ κατὰ ἰω(άννην):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησε τὸν
πιλάτον ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀριμα
θαίας ὢν μαθητὴς τοῦ ἰυ, κε
κρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν
ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα

τοῦ ἰυ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ πιλάτος·
ἦλθεν οὖν, καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ
ἰυ· ἦλθε δὲ καὶ νικόδημος, ὁ ἐλ
θὼν πρὸς τὸν ἰν νυκτὸς τὸ πρῶ
τον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ
ἀλόης, ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν· ἔλα
βον οὖν τὸ σῶμα τοῦ ἰυ, καὶ ἔδη
σαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀ
ρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς
ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν· ἦν δὲ ἐν
τῷ τόπῳ, ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος·
καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν,
ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη· ἐ
κεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν
ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖ
ον ἔθηκαν τὸν ἰν :~ εὐαγγέλ(ιον)

ιβ ἐκ τοῦ κατὰ ματθ(αῖον):

Τῇ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν πα
ρασκευήν· συνήχθησαν οἱ ἀρχι
ερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι, πρὸς πι
λάτον λέγοντες· κε· ἐμνήσθημεν

ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι
ζῶν. μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρο-
μαι. κέλευσον οὖν, ἀσφαλισθῆναι
τὸν τάφον, ἕως τῆς τρίτης
ἡμέρας. μήποτε ἐλθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς κλέψω-
σιν αὐτόν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ,
ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν. καὶ ἔσ-
ται, ἡ ἐσχάτη πλάνη, χείρων τῆς
πρώτης. ἔφη αὐτοῖς ὁ Πιλά-
τος. ἔχετε κουστωδίαν. ὑπάγετε,
ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. οἱ δὲ
πορευθέντες, ἠσφαλίσαντο
τὸν τάφον. σφραγίσαντες τὸν
λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας:

Τῇ αὐτῇ παρασκευῇ ἑσπέρας : :

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον :

φϙ Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. συμβούλιον
ἔλαβον. πάντες οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, κα-
τὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐ-

τόν. καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπή-
γαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Πον-
τίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. τό-
τε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς
αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη, μεταμελη-
θεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα
ἀργύρια, τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς
πρεσβυτέροις. λέγων. ἥμαρ-
τον παραδοὺς αἷμα ἀθῷον. οἱ
δὲ εἶπον. τί πρὸς ἡμᾶς. σὺ ὄ-
ψει. καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν
τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε. καὶ ἀπελ-
θὼν ἀπήγξατο. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς,
λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον.
οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν
κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός
ἐστι. συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠ-
γόρασαν ἐξ αὐτῶν, τὸν ἀγρὸν τοῦ
κεραμέως. εἰς ταφὴν τοῖς ξέ-
νοις. διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος.
ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ρον· τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν
διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου
λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριά-
κοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ
τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο
ἀπὸ υἱῶν Ἰσλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ
εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως κα-
θὰ συνέταξέ μοι κς. ὁ δὲ Ἰς ἐ-
στάθη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ
ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν
λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰου-
δαίων; ὁ δὲ Ἰς ἔφη αὐτῷ· σὺ λέ-
γεις. καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ
τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπε-
κρίνατο. τότε λέγει αὐτῷ ὁ
Πιλάτος· οὐκ ἀκούεις πόσα
σου καταμαρτυροῦσι; καὶ οὐκ ἀ-
πεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν
ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡ-
γεμόνα λίαν. κατὰ δὲ ἑορτὴν

εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα
τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον. εἶ-
χον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον,
λεγόμενον Βαραββᾶν. συνηγμέ-
νων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς
ὁ Πιλάτος· τίνα θέλετε ἀπολύ-
σω ὑμῖν· Βαραββᾶν, ἢ Ἰν τὸν
λεγόμενον Χν. ᾔδει γάρ, ὅτι διὰ
φθόνον παρέδωκαν αὐτόν.
καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ
βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν
ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· μηδὲν σοὶ
καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ
γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ
δι' αὐτόν. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄ-
χλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαρα-
ββᾶν, τὸν δὲ Ἰν ἀπολέσωσιν.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν
αὐτοῖς· τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν
δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον·

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

Βαραββᾶν· λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλά-
τος· τί οὖν ποιήσω ἰν̄ τὸν λεγό-
μενον χν̄· λέγουσιν αὐτῷ πάντες·
σρωθήτω· ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· τί
γὰρ κακὸν ἐποίησεν· οἱ δὲ περισ-
σῶς ἔκραζον λέγοντες· σρωθή-
τω. ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐ-
δὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυ-
βος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀ-
πενίψατο τὰς χεῖρας, ἀπέναν-
τι τοῦ ὄχλου· λέγων· ἀθῶός
εἰμι, ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαί-
ου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. καὶ
ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαός, εἶπον·
τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐ-
πὶ τὰ τέκνα ἡμῶν· τότε ἀ-
πέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν·
τὸν δὲ ἰν̄ φραγγελλώσας, παρέ-
φϟ δωκεν ἵνα σρωθῇ· τότε οἱ στρα-
τιῶται τοῦ ἡγεμόνος, παραλα-
βόντες τὸν ἰν̄ εἰς τὸ πραιτώρι-

ον, συνήγαγον ἐπ' αὐτόν, ὅλην τὴν
σπεῖραν· καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν,
περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα,
κοκκίνην· καὶ πλέξαντες στέ-
φανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐ-
πὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κά-
λαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ
γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν
αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ· λέγον-
τες· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαί-
ων· καὶ ἐμπτύσαντες εἰς
αὐτόν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ
ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ·
καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέ-
δυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ
ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
καὶ ἀπήγαγον εἰς τὸ σρῶσαι· ἐ-
ξερχόμενοι δέ, εὗρον ἄνον Κυρη-
ναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον
ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν σρὸν αὐτοῦ·
καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον, λεγόμε-

μον γολγοθᾶ. ὅ ἐστι μεθερμηνευό-
μενον, κρανίου τόπος. ἔδωκαν
αὐτῷ πιεῖν ὄξος, μετὰ χολῆς
μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ
ἤθελε πιεῖν· σταυρώσαντες δὲ
αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· καὶ κα-
θήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ· καὶ
ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ, τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμέ-
νην· οὗτός ἐστιν ἰς̄, ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων· τότε σταυροῦνται σὺν
αὐτῷ, δύο λῃσταί· εἷς ἐκ δεξιῶν
καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων· εἷς δὲ τῶν
κρεμασθέντων κακούργων, ἐ-
βλασφήμει αὐτὸν· λέγων· εἰ σὺ
εἶ ὁ χς̄, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος, ἐπετί-
μα αὐτῷ· λέγων· οὐδὲ φοβῇ σὺ
τὸν θν̄· ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ
καὶ ἡμεῖς μὲν, δικαίως· ἄξια

γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμ-
βάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον 195
ἔπραξεν· καὶ ἔλεγε τῷ ἰῡ· μνή-
σθητί μου κε̄· ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ σου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς̄·
ἀμὴν λέγω σοι σήμερον, μετ᾽ ἐμοῦ ἔ-
σῃ ἐν τῷ παραδείσῳ· οἱ δὲ πα-
ραπορευόμενοι, ἐβλασφήμουν αὐ-
τὸν· κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐ-
τῶν καὶ λέγοντες· ὁ καταλύων
τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις
οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ
υἱὸς εἶ τοῦ θῡ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ
στρου̇· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς,
ἐμπαίζοντες, μετὰ τῶν γραμμα-
τέων, καὶ πρεσβυτέρων· καὶ φα-
ρισαίων ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν,
ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βα-
σιλεὺς ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν
ἀπὸ τοῦ στρου̇, καὶ πιστεύσομεν ἐ-
π᾽ αὐτῷ· πέποιθεν ἐπὶ τὸν θν̄,

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ρυσάσθω αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γάρ, ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταί, οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτόν. Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν, ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἠλὶ ἠλὶ λιμὰ σαβαχθανί· τοῦτ' ἔστι, Θεέ μου Θεέ μου, ἱνατί με ἐγκατέλιπες· τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· ἄφες, ἴδωμεν, εἰ ἔρχεται Ἠλίας, σώσων αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν, κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη

εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. Καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν, καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη. Καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατι-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

σῶται. καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ. ἐπὶ δὲ τὸν Ἰν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη. ἀλλ᾽ εἷς τῶν στρατιωτῶν, λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε. καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν αὐτοῦ κἀκεῖνος οἶδεν, ὅτι ἀληθῆ λέγει. ἵνα ὑμεῖς πιστεύσητε. ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἐκεῖ πολλαί. ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ. ἐν αἷς ἦν

Μαρία ἡ Μαγδαληνή καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μήτηρ καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. Ὀψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας τοὔνομα Ἰωσήφ. ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰῦ. οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ τὸ σῶμα τοῦ Ἰῦ. τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ, ἐνετύλιξεν αὐτό, σινδόνι καθαρᾷ καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ. ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ. καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν, τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν. ἦν δὲ ἐκεῖ, Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου :~

Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ

Πρωῒ ζήτει ἀκολουθίαν: ιε: Τῶν ἁγίων παθῶν:

Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἑσπέρας:

ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:

Ὀψὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκού-
σῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθε Μα-
ρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἡ ἄλλη Μα-
ρία θεωρῆσαι τὸν τάφον. καὶ ἰ-
δοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας. ἄγγελος
γὰρ Κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ προσελ-
θὼν, ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀ-
πὸ τῆς θύρας τοῦ μνημείου. καὶ
ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. ἦν δὲ
ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπή. καὶ
τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ
χιών. ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ,
ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐ-
γένοντο ὡσεὶ νεκροί. ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ ἄγγελος, εἶπε ταῖς γυναι-
ξί. μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς. οἶδα
γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖ-
τε. οὐκ ἔστιν ὧδε. ἠγέρθη γὰρ
καθὼς εἶπε. δεῦτε ἴδετε τὸν
τόπον, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. καὶ
ταχὺ πορευθεῖσαι, εἴπατε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη
ἀπὸ τῶν νεκρῶν. καὶ ἰδοὺ προ-
άγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ἐ-
κεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, ἰδοὺ εἶπον
ὑμῖν. καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀ-
πὸ τοῦ μνημείου, μετὰ φόβου
καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀ-
παγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.
καὶ ἰδοὺ ὁ Ἰησοῦς, ἀπήντησεν αὐταῖς,
λέγων. χαίρετε. αἱ δὲ προσελ-
θοῦσαι, ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς
πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐ-
τῷ. τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς.
μὴ φοβεῖσθε. ὑπάγετε ἀπαγγεί-
λατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα
ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
κἀκεῖ με ὄψονται. πορευομέ-
νων δὲ αὐτῶν, ἰδού τινες τῆς
κουστωδίας, ἐλθόντες εἰς τὴν
πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχι-
ερεῦσιν, ἅπαντα τὰ γενόμενα.

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων· συμβούλιον τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις· λέγοντες. εἴπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν, ἡμῶν κοιμωμένων· καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν. οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις, μέχρι τῆς σήμερον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύθησαν

Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύ[illegible] εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς· λέγων ἐδόθη μοι πᾶ-

σα ἐξουσία. ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη· βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν· πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι, πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. ἀμήν:—

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΕΩΘΙΝΑ:

ἀναστάσιμα: ια΄ ἑωθινὰ: ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἐπορεύθησαν οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ εἰς τὴν [illegible]:

Τῇ α΄ μετὰ:: σαββάτου ἀπὸ τὸ μεσ[illegible]: βλέψον εἰς τὸ ἀριστερῶν πάλιν κατ᾽ ἀρχάς: ἑωθινὸν β΄:

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου: ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον:

τῷ καιρῷ ἐκ(είνῳ)

ἐκ τοῦ κτ̄ μάρκον:

Ἀναστὰς ὁ ἰσ̄ πρωῒ πρώτη σα-
ββάτου. ἐφάνη πρῶτον μαρί-
α τῆ μαγδαληνῆ· ἀφ' ἧς ἐκβε-
βλήκει ἑπτὰ δαιμόνια· ἐκεί-
νη πορευθεῖσα, ἀπήγγειλε τοῖς
γενομένοις μετ' αὐτοῦ, πενθοῦ-
σι καὶ κλαίουσι· κἀκεῖνοι ἀκούσαν-
τες ὅτι ζῆ· καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς,
ἠπίστησαν. μετὰ δὲ ταῦτα, δυσὶν
ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν, ἐ-
φανερώθη ἐν ἑτέρα μορφῆ πο-
ρευομένοις εἰς ἀγρόν· κἀκεῖνοι ἀ-
πελθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς
λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευ-
σαν· ὕστερον ἀνακειμένοις αὐ-
τοῖς τοῖς ἕνδεκα, ἐφανερώ-
θη. καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν
αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι
τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερ-
μένον οὐκ ἐπίστευσαν· καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἰς
τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξα-
τε τὸ εὐαγγέλιον, πάση τῆ κτίσει·
ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σω-
θήσεται. ὁ δὲ ἀπιστήσας κατα-
κριθήσεται· σημεῖα δὲ τοῖς πι-
στεύσασι, ταῦτα παρακολουθή-
σει· ἐν τῷ ὀνόματί μου, δαιμό-
νια ἐκβαλοῦσι. γλώσσαις λαλή-
σουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἂν
θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐ-
τοὺς βλάψη· ἐπὶ ἀρρώστους
χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς
ἕξουσιν· ὁ μὲν οὖν κσ̄, μετὰ τὸ
λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς
τὸν οὐρανόν· καὶ ἐκάθισεν ἐκ δε-
ξιῶν τοῦ θῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἐξελ-
θόντες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ·
τοῦ κῦ συνεργοῦντος, καὶ τὸν
λόγον βεβαιοῦντος, διὰ τῶν
ἐπακολουθούντων σημείων,
ἀμήν:—

δ' ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὄρθρου
βαθέως. ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ
μνῆμα φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν
ἀρώματα. καὶ τινὲς σὺν αὐταῖς.
εὗρον δὲ τὸν λίθον, ἀποκεκυλισ-
μένον ἀπὸ τοῦ μνημείου. καὶ
εἰσελθοῦσαι, οὐχ εὗρον τὸ σῶ-
μα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. καὶ ἐγένετο, ἐν
τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ
τούτου, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο, ἐπέ-
στησαν αὐταῖς, ἐν ἐσθήσεσιν ἀ-
στραπτούσαις. ἐμφόβων δὲ γε-
νομένων αὐτῶν. καὶ κλινου-
σῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν,
εἶπον πρὸς αὐτάς. τί ζητεῖ-
τε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν.
οὐκ ἔστιν ὧδε. ἀλλ' ἠγέρθη. μνή-
σθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν
ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. λέγων. ὅτι δεῖ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. παραδοθῆ-

ναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν.
καὶ σταυρωθῆναι. καὶ τῇ τρίτῃ ἡ-
μέρᾳ ἀναστῆναι. καὶ ἐμνήσθη-
σαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. καὶ
ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημεί-
ου. ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα
τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοι-
ποῖς. ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ
Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου
καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, ἔλε-
γον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦ-
τα. καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον
αὐτῶν, ὡσεὶ λῆρος, τὰ ῥήματα
ταῦτα. καὶ ἠπίστουν αὐταῖς.
ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμεν
ἐπὶ τὸ μνημεῖον. καὶ παρακύ-
ψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμε-
να μόνα. καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑ-
αυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός:—

ε' ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ναστὰς ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνημεῖον:
ζη τῇ γ τῆς διακαιν: ε
ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἀναστὰς ὁ Ἰς ἐ-
κ νεκρῶν: ζη τῇ ε τῆς αὐτῆς:
ζ ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω:
Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία
ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωῒ
σκοτείας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνη-
μεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρ-
μένον ἐκ τοῦ μνημείου. τρέ-
χει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα
Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μα-
θητήν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰς. καὶ λέγει
αὐτοῖς· ἦραν τὸν κν ἐκ τοῦ μνη-
μείου, καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔ-
θηκαν αὐτόν. ἐξῆλθεν οὖν ὁ
Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητής,
καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.
ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ. καὶ ὁ
ἄλλος μαθητὴς προέδραμε

τάχειον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθεν
πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον. καὶ πα-
ρακύψας βλέπει κείμενα τὰ
ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. ἔρ-
χεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολου-
θῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὸ μνημεῖον· καὶ θεωρεῖ τὰ
ὀθόνια κείμενα καὶ τὸ σουδά-
ριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων
κείμενον ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυ-
λιγμένον, εἰς ἕνα τόπον. τό-
τε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μα-
θητής, ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς
τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπί-
στευσεν. οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν
τὴν γραφήν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ
νεκρῶν ἀναστῆναι.

ἑωθν η ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω:
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Μαρία εἱ-

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

τήκει πρὸς τὸ μνημεῖον, κλαί-
ουσα ἔξω. ὡς οὖν ἔκλαιεν,
παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον,
καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς·
καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κε-
φαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσίν,
ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ ἰυ·
καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· γύναι,
τί κλαίεις. λέγει αὐτοῖς· ὅτι
ἦραν τὸν κν μου, καὶ οὐκ οἶδα
ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. καὶ ταῦτα
εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπί-
σω. καὶ θεωρεῖ τὸν ἰν ἑστῶτα
καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἰς ἐστιν. λέγει
αὐτῇ ὁ ἰς. γύναι, τί κλαίεις.
τίνα ζητεῖς. ἐκείνη δοκοῦσα
ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ·
κε. εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰ-
πέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, κἀ-
γὼ αὐτὸν ἀρῶ. λέγει αὐτῇ
ὁ ἰς. μαρία. στραφεῖσα ἐκεί-

νη, λέγει αὐτῷ· ραββουνί, ὃ λέ-
γεται διδάσκαλε. λέγει αὐτῇ ὁ
ἰς. μή μου ἅπτου. οὔπω γὰρ
ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πρα μου.
πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς
μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαί-
νω πρὸς τὸν πρα μου, καὶ πρα
ὑμῶν, καὶ θν μου καὶ θν ὑμῶν.
ἔρχεται μαρία ἡ μαγδαληνή, ἀ-
παγγέλουσα τοῖς μαθηταῖς, ὅτι
ἑώρακε τὸν κν. καὶ ταῦτα
εἶπεν αὐτῇ:- θ

ἐκ τοῦ κατὰ ἰω:

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ: ζη κυ τοῦ ἀντιπάσχα:

ἐκ τοῦ κατὰ ἰω:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐφανέρωσεν
ἑαυτὸν ὁ ἰς τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ
τῆς θαλάσσης τῆς τιβεριάδος.
ἐφανέρωσε δὲ οὕτως. ἦσαν

ὁμοῦ. σίμων πέτρος. καὶ θωμᾶς
ὁ λεγόμενος δίδυμος. καὶ να-
θαναὴλ ὁ ἀπὸ κανὰ τῆς γαλιλαί-
ας. καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ ζεβεδαίου. καὶ
ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
δύο. λέγει αὐτοῖς. σίμων πέ-
τρος· ὑπάγω ἁλιεύειν. λέγουσιν
αὐτῷ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς
σὺν σοί. ἐξῆλθον οὖν καὶ ἐ-
νέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς·
καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί, ἐπία-
σαν οὐδέν. πρωΐας δὲ γενομέ-
νης ἔστη ὁ ἰς ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν·
οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ μαθηταί,
ὅτι ἰς ἐστι. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς·
παιδία· μή τι προσφάγιον ἔ-
χετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ·
οὔ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· βάλετε
εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου
τὸ δίκτυον καὶ εὑρήσετε. ἔ-
βαλον οὖν καὶ οὐκέτι αὐτὸ

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου